

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΜΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ: «Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ.»

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΓΓΑΝΑΣ.

ΕΚΠΟΝΗΤΡΙΑ: ΣΩΤΗΡΙΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: «ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΛΟΠΩΝ ΣΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ. Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ»

ΙΟΥΝΙΟΣ 2009.

Η φωτογραφία του εξωφύλλου προέρχεται από το
<http://antiparos-blog.blogspot.com/>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

I. ΠΕΡΙΛΗΨΗ.	σελ.5
II. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.	σελ.6-7.
III. ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ. Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ.	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄: ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ.	
1.ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ Η ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ;	σελ.8-14
2.Η ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ.....	σελ.15-20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ.....	σελ.21-27
IV. ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ.	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄: ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΛΟΠΩΝ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ.	
1.ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ.....	σελ.28-32
2.ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.....	σελ.33-36
3.ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.....	σελ.37-43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄: ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ	
1. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΦΥΛΑΞΗΣ.....	σελ.44-46
2.Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ.....	σελ.47-49
3.ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΛΟΠΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.....	σελ.50-51

**V. ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ. ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ ΚΑΙ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄.

1. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ.....	σελ.52-53
2. ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ.	
I) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.....	σελ.54-56
II) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ.....	σελ.57-68
3. ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.....	σελ.69-87
4. ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ.....	σελ.88-110
5. ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.....	σελ.111-118

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ –

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	σελ.119-122
--------------------------	--------------------

VI. ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	σελ. 123
--------------------------	-----------------

VII. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	σελ.124-127
-------------------------------	--------------------

Ι. ΠΕΡΙΛΗΨΗ.

Τα τελευταία χρόνια ο ιδιωτικός τομέας πρόληψης αναπτύσσεται ραγδαία. Ο Τύπος προβάλλει μια εικόνα αυξημένης εγκληματικότητας και προκαλεί στο κοινό φόβο για ενδεχόμενη θυματοποίηση, το οποίο απαξιώνει το έργο της κρατικής αστυνομίας και στρέφεται στον ιδιωτικό τομέα για την πρόληψή του. Η ζήτηση για ιδιωτικά μέτρα πρόληψης αυξάνεται διαρκώς καθώς κανείς δε θέλει να μείνει απροστάτευτος. Ζημιώνονται ωστόσο οι μικρές επιχειρήσεις οι οποίες δε μπορούν να αντέξουν το κόστος των ιδιωτικών μέτρων πρόληψης.

Οι καταστηματαρχές εξοπλίζονται με τελευταίας τεχνολογίας επιτεύγματα (κάμερες, ειδικά αντικλεπτικά στα προϊόντα, ρολά ασφαλείας) και προσφεύγουν στις υπηρεσίες ιδιωτικών εταιριών φύλαξης για να προστατεύσουν τις επιχειρήσεις τους από τις κλοπές. Επιστρατεύουν ακόμα και τους πωλητές των καταστημάτων τους ώστε να παρακολουθούν τους πελάτες για την αποφυγή κλοπών. Και οι ίδιοι οι πωλητές εντούτοις ελέγχονται και δοκιμάζονται και αυτοί από τους εργοδότες.

Η χρήση της τεχνολογίας και η ακατάπαυστη προσπάθεια των επιχειρηματιών για μείωση της ζημίας που προκαλείται από τις κλοπές αναδύουν ζητήματα τα οποία ενδέχεται να θίγουν ζωτικά ανθρώπινα δικαιώματα. Η ελληνική νομοθεσία προσπαθεί να διασφαλίσει τα δικαιώματα αυτά, αλλά εξελίσσεται βραδύτερα από την τεχνολογία.

Μέσα από ένα μικρό δείγμα συνεντεύξεων(30), σε υπαλλήλους και επιχειρηματίες διαπιστώνουμε την αναγκαιότητα ύπαρξης μέτρων πρόληψης στα καταστήματα και της εποπτείας των πελατών από τους εργαζομένους. Τέλος διαπιστώνεται ο περιορισμένος ρόλος της κρατικής αστυνομίας στον τομέα αυτό.

II. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Οι κλοπές στα καταστήματα χαρακτηρίζονται ως «εγκλήματα ελέγχου», εννοώντας ότι το θύμα και η ιδιωτική του αστυνομία καθορίζουν κατά κόρον τις δυνατότητες περιγραφής του και την άσκηση του κοινωνικού του ελέγχου.¹

Ο ιδιωτικός τομέας πρόληψης της εγκληματικότητας αναπτύσσεται ραγδαία καθώς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης καλλιεργούν τον φόβο των πολιτών για τυχόν θυματοποίηση. Ο ιδιωτικός τομέας πρόληψης ανθεί και η ιδιωτικές εταιρείες φύλαξης θησαυρίζουν εκμεταλλευόμενες τον φόβο πολιτών και καταστηματαρχών. Η ανεπάρκεια της κρατικής αστυνόμευσης συντείνει και αυτή στην άνθιση του ιδιωτικού τομέα πρόληψης. Παράλληλα η ενασχόληση ιδιωτικών εταιριών με τη μικροεγκληματικότητα αποφορτίζει το ρόλο της αστυνομίας στον τομέα αυτό. Ζημιωμένοι είναι, ωστόσο οι καταστηματαρχες οι οποίοι δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να συνεργαστούν με ιδιωτικές εταιρίες φύλαξης ή να χρησιμοποιήσουν ειδικά τεχνολογικά προϊόντα για την προστασία των καταστημάτων τους.

Οι καταστηματαρχες οι οποίοι έχουν την οικονομική ευχέρεια, στοχεύοντας στην περιστολή των κλοπών των εμπορευμάτων τους και τη συνακόλουθη ζημία για την επιχείρησή τους προβαίνουν σε μια σειρά μεθόδους με προληπτικό περισσότερο και λιγότερο κατασταλτικό χαρακτήρα. Πρόκειται είτε για τεχνικά προληπτικά μέσα τα οποία στοχεύουν στη δυσχέραση του στόχου και την εξιχνίαση των κλοπών, είτε για ανάθεση της φύλαξης των εμπορευμάτων στους υπαλλήλους ή σε ιδιωτικό φυλακτικό προσωπικό.

¹ Μαρία Κρανιδιώτη, *Η κλοπή σε καταστήματα. Το φαινόμενο και ο κοινωνικός του έλεγχος*. Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα – Κομοτηνή 1995. σελ.26

Η χρήση ειδικών προληπτικών μέσων στα καταστήματα, εντούτοις, εγκυμονεί κινδύνους καταπάτησης των δικαιωμάτων τόσο των πελατών όσο και των ίδιων των εργαζομένων στις επιχειρήσεις.

Οι συνεντεύξεις που ακολουθούν στην εργασία μας πληροφορούν σε ένα βαθμό για το ποια μέσα πρόληψης χρησιμοποιούνται συχνότερα στα καταστήματα, ποια είναι η εικόνα που έχουν οι υπάλληλοι γι' αυτά και με τι καθήκοντα είναι επιφορτισμένοι οι ίδιοι για την πρόληψη των κλοπών στα καταστήματα στα οποία εργάζονται.

III. ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ. Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α: ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ.

Α.1 ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ Η ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ;

Σύμφωνα με τον A. Bottoms στο βιβλίο του «*Crime prevention facing 1990*» «η αντιμετώπιση του εγκλήματος πρέπει να γίνεται προπάντων όχι με καταστολή, όταν δηλαδή έχει πλέον συμβεί το κακό, αλλά με πρόληψη, και μάλιστα, ακόμη και σε περιοχές με μειωμένη εγκληματικότητα»².

Στον όρο πρόληψη των εγκλημάτων περιλαμβάνεται ένα ευρύ φάσμα παρεμβατικών, αμυντικών και τιμωρητικών μηχανισμών που στοχεύει στην καταστολή του εγκλήματος.³ Μια από τις βασικότερες διακρίσεις της πρόληψης είναι η διάκριση μεταξύ ποινικής⁴ και κοινωνικής⁵ πρόληψης.

Η ιδιωτική πρωτοβουλία, ωστόσο, στοχεύει στην κατά περίπτωση – κυρίως – πρόληψη του εγκλήματος. Με τον όρο κατά περίπτωση πρόληψη περιγράφουμε εκείνες τις τεχνικές που αποβλέπουν να εμποδίσουν το

² Bottoms, A., «*Crime prevention facing 1990*», Policing Society, London, 1990, σ. 3

³ Sutherland, E.H/ Gressey, D.R., *Criminology*, 10th Ed., Philadelphia /New York/San Jose/ Toronto, 1978, P. 658

⁴ η ποινική πρόληψη έχει σκοπό με τη παρέμβαση του ποινικού νόμου και την επιβολή ποινικών μέτρων και κυρώσεων να αποτρέψει ένα συγκεκριμένο άτομο από τη τέλεση μελλοντικών εγκλημάτων(ειδική πρόληψη) είτε να αποτρέψει το σύνολο των πολιτών από εγκληματικές συμπεριφορές (γενική πρόληψη) Ζαραφωνίτου Χ., *Πρόληψη Της Εγκληματικότητας Σε Τοπικό Επίπεδο*, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη, 2003, Σελ 11

⁵ η κοινωνική πρόληψη έχει ως σκοπό την εξάλειψη εκείνων των παραγόντων και των συνθηκών που προκαλούν το έγκλημα ή οδηγούν σε εμφάνιση του. ειδικότερα στη κοινωνική πρόληψη περιλαμβάνονται όλα εκείνα τα μέτρα, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στη ποινική πρόληψη, όπως τα κοινωνικά μέτρα, υγειονομικά μέτρα κ.α⁶ Ζαραφωνίτου Χ., *Πρόληψη Της Εγκληματικότητας Σε Τοπικό Επίπεδο*, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη, 2003, Σελ 11

πέρασμα στη πράξη. Η θεωρία από την οποία καθοδηγείται η περιστασιακή πρόληψη είναι η «θεωρία της ορθολογικής επιλογής». ⁶Σύμφωνα με την τελευταία οι πιθανοί παραβάτες σταθμίζουν τα πιθανά οφέλη από μια παράβαση ενάντια στο πιθανό κόστος και επιλέγουν να διαπράξουν ένα έγκλημα εάν τα αναμενόμενα οφέλη του υπερβαίνουν το πιθανό κόστος του σε αυτούς. Ο εν δυνάμει εγκληματίας τοποθετείται σε μια κατάσταση, που εμπεριέχει πάρα πολλούς κινδύνους, ώστε να παραδεχθεί ότι το σχέδιό του είναι δύσκολο να το πραγματοποιήσει, ή στη περίπτωση που δοκιμάσει να το πραγματοποιήσει ότι κινδυνεύει πολύ να αποτύχει ⁷. Η περιστασιακή πρόληψη εναποθέτει τις ελπίδες στη τεχνολογία αφού αφορά μεθόδους ηλεκτρονικής επιτήρησης, κάμερες, κινητά τηλέφωνα και συστήματα ελέγχου ηλεκτρονικής επικοινωνίας.

Σήμερα παρατηρείται, διεθνώς, αύξηση των μηχανισμών αυτοπροστασίας (συστήματα συναγερμού, κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης, οπλοκατοχή, δημιουργία ομάδων αυτοάμυνας, ανάθεση επιτήρησης χώρων κ.λπ.). Ο επιφανειακός και πρόσκαιρος χαρακτήρας των συγκεκριμένων δράσεων, εντούτοις επιτρέπει την επίτευξη μιας σχετικής μόνο πρόληψης, με βασικό της στόχο σε πολλές περιπτώσεις την υπέρμετρη εμπορευματοποίηση⁸.

Σύμφωνα με το Garland D.,⁹ στο εγκληματικό πεδίο έχει εισχωρήσει μια οικονομική λογική, που γεννήθηκε αρχικά στους κόλπους του ιδιωτικού

⁶ Η θεωρία αυτή έχει τις ρίζες της στις οικονομικές επιστήμες.

⁷ M. Cusson, 'Σύγχρονη Εγκληματολογία', Μτφρ. Σαγκουνίδου-Δασκαλάκη, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη 2002, Σ. 241)

⁸ Ζαραφωνίτου, Χ., *Ο Φόβος του Εγκλήματος*, Σάκκουλας, Αθήνα, 2002, σ.81

⁹ Garland D.,⁶⁰ (Στο " *Govern Mentality And The Problem Of Crime: Foucault, Criminology, Sociology* ", *Theoretical Criminology*, Vol.1, No.2, 1997 Σελ.185)

τομέα. Ο συγγραφέας συγκεκριμένα υποστηρίζει « η εμπορευματοποιημένη και ρισκοκεντρική λογική του κοινωνικού ελέγχου επικεντρώνεται στη μείωση ή απάλειψη του κόστους του εγκλήματος, στη πρόληψη αντί στη τιμωρία, στην ελαχιστοποίηση του ρίσκου αντί στην απόδοση δικαιοσύνης».

Κατά τους Shearing και Stenning ¹⁰ η ανάπτυξη της ιδιωτικής ασφάλειας συμπίπτει με την ανάπτυξη της μαζικής ατομικής ιδιοκτησίας.¹¹ Για τον κλάδο των μηχανισμών ιδιωτικής ασφαλείας, η αύξηση της εγκληματικότητας συνεπάγεται αύξηση της ζήτησης γεγονός το οποίο αποτελεί τη βάση ανάπτυξης του συγκεκριμένου κλάδου¹².

Ένα μεγάλο τμήμα της οικονομικής ζωής στις πόλεις έχει κύριο άξονά του το φόβο που νιώθουν οι κάτοικοί τους για το έγκλημα. Κατά ένα μεγάλο βαθμό σ' αυτό στηρίζονται οι τραπεζικές συναλλαγές σε καταθέσεις και θυρίδες ασφαλείας, κατασκευές και εμπορία κλειδαριών, αντικλεπτικών συσκευών, μηχανισμών συναγερμού, συστημάτων τηλεοπτικής παρακολούθησης εσωτερικού κυκλώματος και άλλες συναφείς επιχειρηματικές δραστηριότητες στις οποίες δίνονται χαρακτηρισμοί όπως «αγορά της ασφάλειας», « εμπόριο της ανασφάλειας» .

Οι ιδιωτικές εταιρίες ασφάλειας αποτελούν ιδιωτικές επιχειρήσεις , που στηρίζουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα στο αίσθημα ανασφάλειας των πολιτών, από το οποίο εξοικονομούν και τεράστια χρηματικά ποσά. Είναι λοιπόν φυσικό και αναμενόμενο να αποσκοπούν στη καλλιέργεια του φόβου

¹⁰ Maurice Cusson, *Σύγχρονη Εγκληματολογία*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2002,σελ.305, στο Shearing και Stenning *Modern Private Security, its Growth and Implications*, στο M.Tonry, N. Morris, , *Crime and Justice*, τομ.3, Σικάγο, εκδ. University of Chicago Press.

¹¹ Μαζική ατομική ιδιοκτησία , σύμφωνα με τον Cusson θεωρούνται τα μεγάλα βιομηχανικά συγκροτήματα και οι πολυκατοικίες τα οποία παρόλο που ανήκουν σε ιδιώτες είναι ανοιχτά στο ευρύ κοινό.Cusson M. *Σύγχρονη Εγκληματολογία*. Ο.Π. σελ. 305

¹² Σπινέλλη, Κ.,(1982), «Η γενική πρόληψη των εγκλημάτων», Σάκκουλας, Ποινικά, Αθήνα, 1982, σ. 112

θυματοποίησης είτε άμεσα από διαφημίσεις είτε έμμεσα με άρθρα στο τύπο ώστε κατά αυτό τον τρόπο να παρεμβαίνουν συχνά στην άσκηση του κυβερνητικού έργου και τη χάραξη των κατευθυντήριων γραμμών της αντεγκληματικής πολιτικής. Τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα επηρεάζουν το πολιτικό δημόσιο λόγο, αφού δίνουν έμφαση και έκταση στα προβλήματα της τάξης και της ασφάλειας¹³

Η ιδιωτικοποίηση της ασφάλειας εξαπλώνεται και ανθίζει με αποτέλεσμα οι επιχειρηματικές δραστηριότητες εταιριών, που παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες να εμφανίζονται όλο και περισσότερο επικερδείς¹⁴.». Η συνεχής προβολή και επίκληση της αύξησης της εγκληματικότητας αποτελούν βέβαια τη καλύτερη διαφήμιση των αντίστοιχων εμπορευμάτων

Η έμφαση που δόθηκε στην ατομική πρωτοβουλία, προκειμένου να επιτευχθούν νέα προγράμματα πρόληψης, ευνόησε την ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα στο χώρο της ασφάλειας σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μιλάμε για μια ολόκληρη βιομηχανία ασφάλειας, η οποία έχει ταχθεί επικουρικά ή πρωταρχικά στη προσπάθεια της καταπολέμησης του εγκλήματος¹⁵.

Οι θύρες ασφαλείας, οι συναγερμοί, οι εταιρίες personal security κ.α ως μέτρα λήψης ασφάλειας αποτελούν βασικά μέτρα αυτοπροστασίας. Σύμφωνα μάλιστα με τον Ανδριανάκη ¹⁶ το άτομο πρέπει να τα θεωρεί άμεσα

¹³ Αλεξιάδης Σ., *Εγκληματολογία*, Σάκκουλα, Δ' Έκδοση, Αθήνα – Θεσσαλονίκη, 2004 Σελ.288.

¹⁴ Λαμπροπούλου Ε., *«Εσωτερική Ασφάλεια Και Κοινωνία Του Ελέγχου»*, Αθήνα, Κριτική , 2001 , Σ.81

¹⁵ Λαμπροπούλου Ε. , *Κοινωνίες Σε Κίνδυνο Και Αίσθημα Ανασφάλειας Σε Ποιν.Δικ. 5/2002* , Σελ.556.

¹⁶ Ανδριανάκης Ε., *Θυματολογικά*, Σάκκουλας 2001 Σελ.59

συνδεόμενα με τα περιουσιακά του δικαιώματα, να τους δίνει δε τη πρέπουσα σημασία και αξία, ενώ το κράτος θα πρέπει να χορηγεί άτοκα δάνεια για τη χρήση μέτρων ασφαλείας.

Έρευνα του Σουηδικού Συμβουλίου Πρόληψης της Εγκληματικότητας έδειξε ότι η χρήση διαφημιστικών μέσων, που βασίστηκαν στην ευαισθητοποίηση των πολιτών απέναντι στην όξυνση της εγκληματικότητας, συνέβαλε σε σημαντικό βαθμό στη χρήση παρόμοιων μηχανισμών αυτοπροστασίας¹⁷. Τα ποσοστά των οικογενειών μιας περιοχής οι οποίες επισήμαναν τα αντικείμενα αξίας, που κατείχαν αυξήθηκε από 13% σε 24% το χρονικό διάστημα από 1979-1983, ενώ η τοποθέτηση συναγερμών αυξήθηκε από 4% σε 8%, όπως και η τοποθέτηση συστημάτων εντοπισμού κλαπέντων αντικειμένων από 1% σε 3%. Η εικόνα λοιπόν που μας δίνουν τα παραπάνω στοιχεία είναι ότι ο φόβος του εγκλήματος αποτελεί βασικό λόγο διάδοσης στο ευρύ κοινό αυτών των προϊόντων.

Η εξέλιξη των δραστηριοτήτων των εταιριών ιδιωτικής ασφάλειας βασίζεται στον φόβο θυματοποίησης του πολίτη, τον οποίο και καλλιεργούν άμεσα ή έμμεσα μέσα από τις διαφημίσεις τους.¹⁸

Προκειμένου οι εταιρίες του συγκεκριμένου κλάδου να καταφέρουν να προωθούν τα προϊόντα τους, στοχεύουν στην αύξηση του φόβου στις τάξεις των πολιτών. Συγκεκριμένα η αύξηση του φόβου σε συνδυασμό με το ανικανοποίητο των πολιτών από τις υπηρεσίες της αστυνομίας βοηθούν τις

¹⁷ Ζαραφωνίτου «Ο φόβος του εγκλήματος». Σελ. 81, Όπου Παραπέμπει Σε J.Knutson, Operation Identification: A Way To Prevent Burglaries ? Stockholm, The National Council For Crime Prevention, Sweden, 1984, P.35, Όπως παραπέμπεται από Το G.Kellens, « La Prevention Au Niveau Individuel », Revue De Science Criminelle Et De Droit Penal Compare, 3/1989, Σελ. 573-583 (578)

¹⁸ Στέργιος Αλεξιάδης, ο.π. σελ. 288

εταιρίες αυτές, να επιτύχουν το στόχο τους, που δεν είναι άλλος από το να αυξήσουν τις πωλήσεις τους και αντίστοιχα και τα κέρδη τους.

Για να δημιουργήσουν μια συνεχόμενη και αυξανόμενη ζήτηση για τα προϊόντα ασφαλείας, οι ιδιωτικές επιχειρήσεις ασφαλείας επινοούν νέες καταστάσεις και απειλές στην αγορά για τους καταναλωτές. «Ο φόβος του εγκλήματος είναι μια οικονομική ευκαιρία που πρέπει να εκμεταλλευτούν».¹⁹

Εξετάζοντας κανείς τις πρόσφατες στατιστικές ²⁰ παρατηρεί ότι ενώ πρακτικά η εγκληματικότητα μειώνεται, εντούτοις η ανασφάλεια και ο φόβος αυξάνεται. Μπορεί επίσης να παρατηρηθεί ότι οι αποκλίσεις μεταξύ του πραγματικού και του αντιληπτού κινδύνου είναι πολύ μεγάλες σε μια εποχή που επικρατεί η ιδιωτική ασφάλεια. Ο φόβος, λοιπόν «πουλάει». Τα μεμονωμένα συναισθήματα, η προσωπική εμπειρία, και η αυξημένη κινδυνολογία αντικαθιστούν την αντικειμενικότητα και την ειδική γνώση.

Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις ασφαλείας μπορούν να αποδώσουν, τουλάχιστον σε ένα βαθμό τη συνεχή ύπαρξή τους στη δημόσια απαίτηση για τις υπηρεσίες τους. Πρέπει να εξεταστεί ως προς γιατί οι πολίτες δεν γυρίζουν πλήρως στο κράτος για την πρόσθετη ασφάλεια .

.Η απάντηση στις αυξανόμενες ανησυχίες σχετικά με την ασφάλεια έχει δημιουργήσει μια κοινωνία με μια αυξανόμενη εμπιστοσύνη στην ιδιωτική ασφάλεια, η οποία έχει κάνει ελάχιστα για να σταματήσει την περαιτέρω αποδυνάμωση των κοινωνικών δεσμών.²¹

¹⁹ Lyon, D (2003) *Surveillance After September 11*, Cambridge: Polity Press, Σελ.67

²⁰ Lichtenstein Et Al. Lichtenstein, S, Slovic, P. Fischhoff, B. Layman, M And Combs, B (1978) *Judged Frequency Of Lethal Events In Journal Of Experimental Psychology*, Σελ.575

²¹ Newburn, T (2001) *The Commodification Of Policing: Security Networks In The Late Modern City* , In *Urban Studies* 2001 Σελ. 829

Η ιδιωτική ασφάλεια έχει ανταποκριθεί στις ατομικές ανησυχίες μέσω της περιστασιακής πρόληψης εγκλήματος, αλλά και στις συλλογικές ανησυχίες μέσω της ιδιωτικοποίησης των δημόσιων αστυνομικών ρόλων, καλύπτοντας τα κενά και παρέχοντας αστυνόμευση σε δημόσιους χώρους όπου οι πολίτες περνούν ένα συνεχώς αυξανόμενο χρονικό διάστημα της ζωής τους.

Α.2 Η ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ.

Η μυστικότητα, οι στατιστικές, οι έρευνες, η πολυμορφικότητα των αστυνομικών επεμβάσεων και οι σχέσεις με την πολιτική εξουσία προσδιορίζουν το ρόλο και την «εικόνα» της Αστυνομίας όπως αυτή καλλιεργείται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ή και τους ίδιους τους αστυνομικούς.

Σύμφωνα με πορίσματα έρευνας, η οποία πραγματοποιήθηκε σε πέντε πόλεις του Quebec, σχετικά με την αντίληψη της κοινής γνώμης για την αστυνομία, των Rico & Tardif ²² η εικόνα των αστυνομικών στις κοινωνικές αναπαραστάσεις δεν είναι ιδιαίτερα θετική, στην ιδεώδη εικόνα των αστυνομικών εμπεριέχονται τα στοιχεία της ακεραιότητας του χαρακτήρα και της πειθαρχίας και κρίνεται απαραίτητη η αύξηση των αρμοδιοτήτων κοινωνικού χαρακτήρα από την αστυνομία.

Η ιδιωτικοποίηση της προστασίας σχετίζεται με την ιδιωτικοποίηση της αποκάλυψης της αλήθειας και της επιβολής ποινής καθώς ο κόσμος που έχει απελπιστεί από την ελλιπή προστασία που του παρέχει το κράτος από τους εγκληματίες, δεν εμπιστεύεται το ίδιο κράτος και στην εύρεση των ενόχων και την επιμέτρηση των ποινών.²³

²² Rico J., Tardif G *Enquete d' opinion publique sur la police au Quebec, στο La societe face au crime (rapport Prevost), annexe, 2, 1998.*

²³ Gunter Arzt «Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Το λαθρεμπόριο του φόβου»
Αποσπάσματα Από Τη Μελέτη "Der Ruf Nach Recht Und Ordnung", Tubingen
1976, www.iospress.gr. Gunter Arzt

Το αίσθημα ανασφάλειας και ο φόβος του εγκλήματος,²⁴ διαταράσσουν την εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι στη δημόσια αστυνομία με απόρροια την αποφυγή κάθε ατόμου και κάθε κοινωνικής ομάδας σε διαφορετικά, ανάλογα με τον τρόπο που αντιλαμβάνονται την κατάσταση, μέτρα αυτοπροστασίας.²⁵ Ο φόβος ενδεχόμενης εγκληματικής επίθεσης καταβάλλει τον πολίτη και τον οδηγεί στο να χάσει την εμπιστοσύνη του απέναντι στη δημόσια αστυνομία και να προσφύγει σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Οι επιχειρήσεις αυτές προσφέρουν τις υπηρεσίες τους επί χρηματικής αμοιβής και ουσιαστικά προσφέρουν υλικές παροχές όπως συστήματα συναγερμού, πόρτες ασφαλείας αλλά και δυναμικό φύλαξης. Η φύλαξη δεν είναι στατική αλλά σχετίζεται με κινητές περιπολίες και ενεργοποίησης συναγερμών αλλά και ειδοποίησης τους από το κέντρο λήψης σημάτων.

Η συνεχώς μεταλλασσόμενη εγκληματικότητα, ποιοτικά και ποσοτικά²⁶, καλλιέργησε την αύξηση του φόβου και της ανασφάλειας στους πολίτες. Στην Ελλάδα σε έκθεση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης για το έγκλημα στη πορεία του το 2000 αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι «το αίσθημα της ασφάλειας

²⁴ Ως φόβος του εγκλήματος ορίζεται « το συλλογικό άγχος των κατοίκων μιας περιοχής , μιας πόλης ή χώρας, το οποίο προέρχεται από το φόβο πιθανής θυματοποίησης των ίδιων ή κοντινών τους προσώπων από βίαιες εγκληματικές επιθέσεις. »²⁴ Εκδηλώνεται είτε σε ατομικό επίπεδο (φόβος θυματοποίησης), είτε σε συλλογικό. Ως «αίσθημα της ανασφάλειας» σύμφωνα με τον Μ. Killias θεωρείται « η εντύπωση πως το έγκλημα αποτελεί μια απειλή πραγματική και δεόντως σοβαρή ώστε να επηρεάζει τη διαχείριση της καθημερινότητας σε ατομικό επίπεδο». Αυτό το συναίσθημα δεν είναι αποκλειστική συνέπεια των σχετικών με την εγκληματικότητα προβλημάτων, αλλά αντικατοπτρίζει γενικότερες ατομικές ανασφάλειες σχετικές με την ποιότητα της ζωής και την αμφισβήτηση της αποτελεσματικότητας των αρμοδίων υπηρεσιών ως προς την παροχή προστασίας. Ζαραφωνίτου Χ., *Ο φόβος του εγκλήματος*. Ο.Π. στο Killias , *Precis de criminology*, Staempfli Editionw SA Berne, 2001, σελ. 339

²⁵ Παπαθανασόπουλος Ε., « Η Ανάπτυξη Του Ιδιωτικού Τομέα Στη Πρόληψη Της Εγκληματικότητας » Σε Ποιν.Δικ. 4/1998, Σελ.355

²⁶ Κουράκης Ν., *Έκθεση Για Την Εξέλιξη Της Εγκληματικότητας Ποινική Δικαιοσύνη*, Τεύχ.3, Έτος 1998 Σελ.239

των πολιτών κλονίζεται και η αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα της Αστυνομίας δοκιμάζεται»²⁷.

Σύμφωνα με έρευνα της Ζαραφωνίτου Χ.²⁸ αναφορικά με το φόβο του εγκλήματος στην πόλη της Αθήνας ένας από τους κυριότερους λόγους πρόκλησης φόβου ήταν (1998) η ανεπαρκής αστυνόμευση σε ποσοστό 19,8%. Στην ερώτηση, της ίδιας έρευνας «πώς αξιολογείτε το έργο του αστυνομικού τμήματος της περιοχής σας ;» η στάση του συνολικού δείγματος υπήρξε σε γενικές γραμμές αρνητική εφόσον το αστυνομικό έργο αξιολογείται ως ανεπαρκές σε ποσοστό 61,8% και μέτριο σε ποσοστό 36, 3%. Συνεπώς διακρίνεται μια άμεση συνάφεια ανάμεσα στην αρνητική στάση προς την αστυνομία και το φόβο του εγκλήματος αφ' ενός και της εικόνας που προκύπτει από τα στοιχεία των καταγραφών την αστυνομίας που αφορούν στην εγκληματικότητα.

Κατά τον Στέργιο Αλεξιάδη η ύπαρξη της ιδιωτικής αστυνομίας αποδεικνύει την αδιαφορία ή την αδυναμία της κρατικής αστυνομίας να προστατεύσει τον πολίτη. Πλέον η «άλλοτε παράνομη «πώληση»προστασίας από το φόβο του <νονού> του υπο-κόσμου θα είναι εξαναγκασμένη από την ανάγκη του <νονού> του υπερ-κόσμου.²⁹

Ο ιδιωτικός τομέας χρησιμοποιείται τώρα και από το κράτος για να πραγματοποιήσει πολλές λειτουργίες αστυνόμευσης που ήταν προηγουμένως

²⁷ Εφημερίδα *Το Βήμα*, 1-12-1996, Σελ.Α7

²⁸ Ζαραφωνίτου Χ. *Ο φόβος του εγκλήματος*. Σάκκουλας, Αθήνα, 2002, σελ 131.

²⁹ Στέργιος Αλεξιάδης Αλεξιάδης Σ., *Εγκληματολογία*, Δ' Έκδοση, Σάκκουλας, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2004.Σελ.288

υπό κρατική ευθύνη. Οι λειτουργίες αυτές εκτείνονται από τον έλεγχο του χώρου στάθμευσης στον έλεγχο των φυλακών .³⁰

Με ένα κόστος (τιμή), ο ιδιωτικός τομέας μπορεί να παίξει έναν ρόλο στην καταπολέμηση του φόβου του εγκλήματος με την παροχή της εξατομικευμένης υπηρεσίας την οποία η δημόσια αστυνομία δεν μπορεί. Η δημοτικότητα των ιδιωτικών λύσεων ασφάλειας μπορεί σαφώς να φανεί μέσω του απέραντου κύκλου εργασιών και του αριθμού προσωπικού που υιοθετούνται. Σύμφωνα με την μελέτη των Crawford et al³¹ (2005: 32), εστιασμένη στη χρήση της ιδιωτικής ασφάλειας σε κοινοτικές περιπολίες το 47% των ερωτηθέντων θεώρησε ότι οι ορατές περίπολοι προώθησαν την αίσθηση ασφάλειας, οδήγησαν σε 28% να αισθάνεται ασφαλέστερο κατά τη διάρκεια της ημέρας και το 31% ασφαλέστερο τη νύχτα. Πρέπει να τονιστεί ότι τα άτομα που κάνουν ιδιωτικές περιπολίες δεν έχουν τις ίδιες εξουσίες με τις κρατικές. Η χρήση του ιδιωτικού προσωπικού ασφαλείας, ωστόσο, στις περιπολίες, σε σύγκριση με τους δημόσιους αστυνομικούς που ξοδεύουν κατά μέσο όρο μόνο 17% του χρόνου τους στην περίπολο (Crawford και λοιποί, 2005: 56) μπόρεσε να ασκήσει επίδραση στο να αισθάνονται οι πολίτες ασφαλέστεροι και να συμμετέχουν σε ένα μεγαλύτερο φάσμα των κοινωνικών δραστηριοτήτων και να έχουν έτσι μια μεγαλύτερη δέσμευση με την κοινότητά τους.

³⁰ Kempa Et Al, Kempa, M. Stenning, P And Wood, J (2004) *Policing Communal Spaces* , In *British Journal Of Criminology*, Σελ.44

³¹ Ian Messenger, *Public Security: In The Public Interest?*

"[Http://www.internetjournalofcriminology.com/](http://www.internetjournalofcriminology.com/), 2008, Σελ.9

Η μελέτη αγοράς του Βελγίου από το καθηγητή Van Outrive κατέδειξε ότι στη συγκεκριμένη χώρα υπάρχουν 139 ιδιωτικοί ντετέκτιβ, οι οποίοι δεν αναλαμβάνουν μόνο τις υπηρεσίες παρακολούθησης αλλά εξειδικεύονται και σε έρευνες και ανακρίσεις. Η δημόσια αστυνομία στο Βέλγιο αναγκάζεται να προσφύγει στους συγκεκριμένους ντετέκτιβ, μια και το κράτος έχει περιορίσει πάρα πολύ το ρόλο της³².

Οι εξειδικευμένοι αυτοί ιδιωτικοί αστυνομικοί, εφαρμόζουν μια ιδιωτική δικαιοσύνη και είναι αυτοί που αποφασίζουν αν πρέπει ή όχι να παρέμβει η δημόσια αστυνομία. Το πρόβλημα αναφέρεται ότι οι άνθρωποι αυτοί δε λειτουργούν με βάση το νόμο, αλλά με βάση τα συμφέροντά τους, τα οποία έχουν να κάνουν με τις οικονομικές τους ανάγκες αλλά και με τις προσωπικές τους φιλοδοξίες. Η δημόσια αστυνομία απλά καλείται για να καταστείλει αυτά που της υποδεικνύει ο όποιος ιδιωτικός αστυνομικός. Τα άτομα αυτά σε περίπτωση που εμπλακούν σε επιχειρήσεις καταστολής, έχουν τα ίδια δικαιώματα με τον οποιοδήποτε δημόσιο αστυνομικό³³.

Σύμφωνα με το Mathews R το 1987 πολλές φορές το ίδιο το κράτος επιδιώκει να υπάρχει μια σχετική ανασφάλεια στους πολίτες του, διότι με αυτό τον τρόπο μπορεί να δικαιολογήσει, την θεσμοθέτηση αυστηρών μέτρων, μέτρων που υπό άλλες συνθήκες θα επέφεραν αντιδράσεις³⁴.

³² Μαγγανά, Α., «Το εγκληματολογικό φαινόμενο στην πράξη», Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2004, σ. σ.420-422

³³ Μαγγανά, Α., «Το εγκληματολογικό φαινόμενο στη πράξη», Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2004, σ.2

³⁴ Mathews, R., «Taking realist Criminology seriously, Contemporary arises, 1987, II, 4, p.371-401

Το κράτος από τη μεριά του παραχωρεί ένα ποσοστό εξουσίας στις επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ιδιωτικής ασφάλειας, που αφορά τη πρόληψη της μικροεγκληματικότητας, ενώ παρακρατεί για τον εαυτό του (τη δημόσια δηλαδή αστυνομία) την πρόληψη έναντι του οργανωμένου εγκλήματος και τη δημόσια τάξη³⁵

³⁵ Παπαθανασόπουλος Ε., *Η Ανάπτυξη Του Ιδιωτικού Τομέα Στη Πρόληψη Της Εγκληματικότητας*, Σ.357.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ.

Το κοινωνικό αποτέλεσμα της αυξανόμενης παρουσίας των μισθωμένων ανθρώπων και υπηρεσιών ασφαλείας γύρω από τα σημεία συγκέντρωσης του πλούτου και της εξουσίας δε μειώνει την κοινωνική δυσαρέσκεια, ούτε καταστέλλει τους συλλογικούς φόβους του εγκλήματος. Τουναντίον τονώνει την επίδειξη της ισχύος ευπορότερων κοινωνικών μερίδων με απόρροια να γίνεται περισσότερο έκδηλη η μειονεκτικότητα, η ανισότητα ανασφάλεια αλλά ίσως και η επιθετικότητα των υπολοίπων.³⁶

Στον τομέα της ασφάλειας δημιουργούνται πολίτες δύο ταχυτήτων: αυτοί που έχουν τα χρήματα να την αγοράσουν και αυτοί που δεν τα έχουν. Ο νόμος του εμπορίου είναι βασικός και στην ασφάλεια και σε σχέση με τις πωλήσεις των εταιριών αλλά και σε σχέση με τα επίπεδα ικανοποίησης των πελατών. Οι μη έχοντες τα χρήματα, θα πρέπει να αρκεστούν στη προστασία της κρατικής αστυνομίας, ενώ οι έχοντες θα μπορέσουν να έχουν την υποστήριξη και ιδιωτικών εταιριών. Η ασφάλεια είναι ένα αγαθό εφάμιλλο της υγείας και άμεσα συνυφασμένο με αυτή, θα πρέπει λοιπόν να αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο. Το κράτος πρέπει να καλύπτει τους πελάτες και η ιδιωτική πρωτοβουλία θα πρέπει να είναι επιλογή και όχι αυτοσκοπός. Αντ' αυτού η εξάπλωση των ιδιωτικών επιχειρήσεων έχει ως συνέπεια την όξυνση της κοινωνικής αδικίας, αφού η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα των παρεχομένων υπηρεσιών βρίσκεται σε αναλογία με το εισόδημα των

³⁶ Gunter Arzt

(Αποσπασματα Απο Τη Μελετη "Der Ruf Nach Recht Und Ordnung", Tübingen 1976, σ.π

παραληπτών τους. Επομένως η εγκληματικότητα δεν μειώνεται , αλλά μετατοπίζεται, μετακυλύεται από τις εύπορες κοινωνικές τάξεις, οι οποίες φυλάσσονται καλύτερα , στις οικονομικά ασθενέστερες με αποτέλεσμα την ενίσχυση της επιλεκτικότητας της προστασίας του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης. Η ασφάλεια δηλαδή μετατρέπεται από κοινωνικό αγαθό σε καταναλωτικό αγαθό, το οποίο κατανέμεται άνισα μέσα στη κοινωνία, οξύνοντας τη ταξική διαφοροποίηση³⁷.

Σήμερα η ανάπτυξη της ιδιωτικής αστυνόμευσης, έχει περιορίσει το ρόλο του κράτους και έχει αυξήσει τη ζήτηση για εξατομικευμένη ασφάλεια, η οποία αναφέρεται σε μαζικές ιδιοκτησίες. Η ιδιωτική αστυνομία γίνεται σήμερα ο πληροφοριοδότης της δημόσιας μεταφέροντας της στοιχεία και δεδομένα για διάφορες παρανομίες.

Η ιδιωτική αστυνόμευση μας οδηγεί σε μια νέα εποχή, όπου δε μπορούμε να μιλάμε για αποτελεσματικότητα ως προς τη πρόληψη του εγκλήματος, μιας και η αποτελεσματικότητα αυτή δίνεται μερικώς και συναρτήσσει της οικονομικής δυνατότητας του πολίτη. Οι πολίτες που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, θα πρέπει είτε να αρκεστούν σε κάποιο τεχνολογικό σύστημα φύλαξης, ή να δημιουργήσουν ομάδες φύλαξης της περιοχής διαμονής τους. Σε σχέση με το δεύτερο ειδικά στην Ελλάδα δεν υπάρχει συγκεκριμένος προγραμματισμός και ούτε οι δήμοι έχουν συστήσει ουσιαστικές ομάδες φύλαξης.

Σύμφωνα με ερευνητικά πορίσματα των Mayhew και συνεργατών (1976), Lindsay&Mc Gillis(1986), Tien & Cahn(1986), Ekblom(1987-1988),

³⁷ Παπαθανασόπουλος Ε., « Η Ανάπτυξη Του Ιδιωτικού Τομέα Στη Πρόληψη Της Εγκληματικότητας Σε Ποιν.Δικ. 4/1998,Σελ.3522.

Clarke(1992,1995),Poyner&Webb(1992), Poyner(1993)³⁸ η προστασία των στόχων με ανύψωση φυσικών εμποδίων (target hardening) αποδεικνύεται αποτελεσματική. Σύμφωνα με έρευνες των Clarke(1992,1993,1995), Poyner (1991), Archambault(1994), ³⁹ θετικές είναι οι εκτιμήσεις για την αποτελεσματικότητα των ελέγχων πρόσβασης στον έλεγχο της εγκληματικότητας. Αποτελεσματικές όμως έχουν αποδειχθεί σύμφωνα με έρευνες των Clarke(1992, 1995), και Lester (1993)⁴⁰ και πρακτικές, οι οποίες καθιστούν μη διαθέσιμα τα όπλα ή άλλα αντικείμενα που χρησιμεύουν στη τέλεση ενός εγκλήματος, όπως για παράδειγμα η θέσπιση νόμων σχετικά με τη πώληση των όπλων και την οπλοκατοχή κ.λπ. Την αναμενόμενη όμως αποτελεσματικότητα παρέχουν σύμφωνα με έρευνες των Chaiken και συνεργάτες(1974), Linden και συνεργάτες (1984), Sloan –Howitt και Kelliong (1990) ,Laycock (19985 και 1992), Pease (1992), Clarke (1992 και 1995) , Poyner (1993)⁴¹ και η αφαίρεση των στόχων όπως και η μείωση του ενδιαφέροντος απέναντι στους στόχους του εγκλήματος (π.χ. χρήση μικροπομπών σε αυτοκίνητα, που εκπέμπουν σήμα , το οποίο μας δίνει τη δυνατότητα εντοπισμού τους σε περίπτωση κλοπής).

Στα θετικά της ιδιωτικής ασφάλισης προσάπτεται η δυναμική της στη καταστολή της μικρής εγκληματικότητας και η αποφόρτιση της δημόσιας αστυνομίας από αυτή.

Εντούτοις η βιομηχανία ασφάλειας δεν καταστέλλει την εγκληματικότητα, αλλά την επιφορτίζεται ο «αδύναμος» γείτονας. Άλλωστε σύμφωνα με τον Μπρεχτ το χρήμα είναι πηγή κάθε είδους προνομίων ("Geld macht

³⁸ Cusson M. «Σύγχρονη εγκληματολογία», ο.π., σελ.244-245

³⁹ Cusson M. «Σύγχρονη εγκληματολογία», ο.π., σελ.245

⁴⁰ Cusson M. «Σύγχρονη εγκληματολογία», ο.π.,σελ.246.

⁴¹ Cusson M. «Σύγχρονη εγκληματολογία», ο.π., σελ.246.

sinnlich")⁴². Ο ιδιωτικός τομέας παρέχει τους πόρους και την παροχή σύμφωνα με τις πλουτοκρατικές αρχές, δηλαδή σε αντάλλαγμα της δικαιοσύνης. Ως αποτέλεσμα μπορεί να ειπωθεί ότι «ο φτωχός έχει τη δικαιοσύνη και ο πλούσιος την ασφάλεια». ⁴³ «Σχετική» χαρακτηρίζεται από την Ζαραφωνίτου Χ⁴⁴, η πρόληψη που επιτυγχάνεται από τους μηχανισμούς αυτοπροστασίας, λόγω, όπως προαναφέρθηκε του επιφανειακού, περιστασιακού και παροδικού χαρακτήρα τους, καθώς και της μορφή τους ως καταναλωτικών προϊόντων.

Η σύλληψη ενός προγράμματος κατά περίπτωση πρόληψης α) απαιτεί αρμοδιότητα, επαγρύπνηση και επενδύσεις, οι οποίες δεν βρίσκονται στην εμβέλεια όλων. Χρειάζονται δηλαδή γνώσεις του πεδίου της εγκληματολογίας, τεχνολογίας, εργατικού δυναμικού, προκειμένου η κατά περίπτωση πρόληψη να είναι αποτελεσματική β) φέρει το κόστος του ελέγχου του εγκλήματος στους ώμους των εντίμων ανθρώπων και όχι των εγκληματιών, αφού τα δυνητικά θύματα πρέπει να επαγρυπνούν, να αγοράζουν συστήματα συναγερμού, να ελέγχουν τις προσβάσεις τους γ) Με το πέρασμα του χρόνου τα μέτρα της φθείρονται, διότι οι εγκληματίες σιγά-σιγά ανακαλύπτουν τρόπους για να τα ματαιώσουν δ) Δε μπορούν να προστατέψουν όλους τους στόχους και όλους τους χώρους, απέναντι σε όλες τις μορφές των εγκλημάτων, ώστε ο εγκληματίας μπορεί να πάει σε άλλο χώρο να διαπράξει το έγκλημά του, ή να το διαπράξει με άλλο τρόπο. Παρατηρείται δηλαδή μετατόπιση της εγκληματικότητας, η οποία όμως ποτέ δεν φτάνει το 100%, διότι πάντα υπάρχει ένα ποσοστό προλαμβανομένων εγκλημάτων χωρίς

⁴² Gunter Arzt

(Αποσπασματα Απο Τη Μελετη "Der Ruf Nach Recht Und Ordnung", Tubingen 1976, σ.π

⁴³ Brodeur And Shearing, Brodeur, J-P And Shearing, C (2005) *Configuring Security And Justice*, In *European Journal Of Criminology* Σελ.396

⁴⁴ Ζαραφωνίτου Χ.Ο Φόβος του εγκλήματος, σ.π. σελ 81

μετατόπιση , ένα δηλαδή καθαρό κέρδος ασφάλειας αφού η μετατόπιση της εγκληματικότητας προϋποθέτει μη πιθανούς παρωθούμενους εγκληματίες , ενώ συνήθως έχουμε να κάνουμε με καιροσκόπους χωρίς επιμονή και δυνατό χαρακτήρα ⁴⁵.

της ασφάλειας.

Ο Cusson M⁴⁶, ο οποίος σχολιάζοντας και συγκρίνοντας την ιδιωτική με τη δημόσια αστυνομία αναφέρει ότι έχει τρεις βασικές ιδιαιτερότητες οι οποίες δε τη καθιστούν ικανή να βοηθήσει σε μεγάλο βαθμό στη πρόληψη. Συγκεκριμένα:

- Δεν ενεργεί για λογαριασμό της ομάδας, αλλά για λογαριασμό του πελάτη.
- Δεν έχει το δικαίωμα προσφυγής στη χρήση βίας, παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.
- Δεν εξαρτάται από την πολιτική και τους νόμους, βασίζεται στους νόμους της αγοράς.

Από την άλλη ο ίδιος συγγραφέας αναφερόμενος στα θετικά των ιδιωτικών αστυνομικών, τονίζει ότι χωρίς αυτούς το κράτος θα έπρεπε να επενδύσει πολύ περισσότερα χρήματα για τη φύλαξη των πολιτών και ότι σε σχέση με τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους, υπάρχουν πολλές που μπορούν να αγοραστούν εύκολα και από τους μέσους οικονομικά πολίτες της χώρας, αυτή η αναφορά του έγινε κυρίως για τα συστήματα ασφαλείας, ενώ εννοούσε και ότι οι φτωχότεροι πολίτες απολαμβάνουν τις δωρεάν υπηρεσίες φύλαξης ως εργαζόμενοι ή επισκέπτες σε χώρους όπου το κοινό έχει πρόσβαση.

⁴⁵ Cusson M., *Σύγχρονη Εγκληματολογία*, Νομική Βιβλιοθήκη, 2002., Σελ. 247

⁴⁶ Cusson, R., «Criminology», *Precis Dalloz*, 1990

Στη Γαλλία η αύξηση των συλλήψεων στα μεγάλα εμπορικά κέντρα(σε σχέση με τη μείωση στα μικρά) , η οποία αποδίδεται στον επιτυχή εντοπισμό των κλοπών από το φυλακτικό προσωπικό, είναι ένδειξη της αποτελεσματικότητας της ιδιωτικής αστυνομίας.⁴⁷

Στην Αυστραλία, βασιζόμενοι σε μια έρευνα που έκανε ο Prenzler T⁴⁸ βλέπουμε ότι, η ιδιωτική αστυνομία εκεί αποτελεί μια σημαντική βιομηχανία η οποία βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη. Η ιδιωτική αστυνομία στην Αυστραλία παρέχει προστασία αγαθών από τις κλοπές και τις φθορές και προστασία προσώπων από επικείμενες επιθέσεις.

Σύμφωνα με μετρήσεις του Διαπεριφερειακού Ινστιτούτου Εγκληματικότητας του ΟΗΕ ⁴⁹

στις ΗΠΑ ενώ ξοδεύονται κάπου 65δισ. δολάρια το χρόνο στις ιδιωτικές εταιρείες "Σεκιούριτι" για προστασία, μολοντούτο χάνονται περιουσιακά στοιχεία ύψους 45 δισ. δολαρίων, δημιουργείται ζημιά 50 δισ. από τις χαμένες επενδύσεις και ξοδεύονται 170 δισ. για την αποκατάσταση των καταστροφών και άλλα 90 δισ. για το ποινικό σύστημα.

Στην Ελλάδα ο θεσμός του ιδιωτικού αστυνομικού δεν έχει πάρει ακόμα μεγάλες προεκτάσεις όπως στις χώρες που προαναφέραμε. Με τη θεσμοθέτηση του επαγγέλματος το 1997 και μέχρι και τις τελευταίες τροποποιήσεις, το επάγγελμα έχει ισχυροποιηθεί έχει αποκτήσει δυναμική στις τάξεις των εταιριών αλλά και των οικονομικά ισχυρών ατόμων. Η Ελλάδα είναι αναγκασμένη να ακολουθήσει τα δεδομένα της υπόλοιπης Ευρώπης. Το σίγουρο είναι ότι αν προχωρήσει στη λογική των άλλων χωρών, καλύτερα

⁴⁷ Μαγγανάς, *Το εγκληματικό φαινόμενο στην πράξη*, ο.π.σελ.429

⁴⁸ Prenzler, T. & Sarre, R., «Australia», in Trevor Jones and Tim Newburn Plural .of Customary Law in Addressing Aboriginal **Criminality in Australia**», 2004, Prentice Hall

⁴⁹ «Οι προστάτες της μέρας», *Ελευθεροτυπία*, 5/11/1995)

είναι να ακολουθήσει ένα διαφορετικό μοντέλο το οποίο να ταιριάζει στην ιδιοσυγκρασία του Έλληνα. Σύμφωνα με τον Μαγγανά Α⁵⁰, ένα μοντέλο δημιουργίας εξειδικευμένων σωμάτων στο εσωτερικό της Αστυνομίας, για τη χρησιμοποιήσει από ιδιωτικές εταιρίες, με το ανάλογο αντίτιμο, θα ταίριαζε περισσότερο στους Έλληνες, που εμπιστεύονται ακόμα τη δημόσια αστυνομία.

⁵⁰ Μαγγανά, Α., «Το εγκληματολογικό φαινόμενο στη πράξη», Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2004, σ.439

IV. ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α: ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΛΟΠΩΝ ΣΕ ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ.

Α.1.ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ.

Ως ιδιωτική αστυνόμευση ορίζεται η «ενέργεια που αποβλέπει στη διαφύλαξη από τον κίνδυνο προσβολής ιδιωτικών αγαθών, η οποία ασκείται από ιδιώτες με πρωτοβουλία και δαπάνη των ιδιωτικών φορέων – ιδιοκτητών του εν λόγω ιδιωτικών αγαθών». Αυτού του είδους η αστυνόμευση συχνά καλείται: «εσωτερική ασφάλεια»⁵¹

Όταν αντιλήφθηκαν οι έμποροι και οι επιχειρηματίες το κόστος των μικροκλοπών και διαπίστωσαν ότι η δημόσια αστυνομία ασχολείται με βαρύτερες μορφές εγκληματικότητας και δεν τους προστάτευε όσο θα ήθελαν στράφηκαν σε ιδιωτικούς φύλακες.⁵²

«Κερδισμένος» από την αύξηση του φόβου του εγκλήματος είναι ο "κλάδος προστασίας". Η οργάνωση του κλάδου των ιδιωτικών φυλάκων φαίνεται ότι ξεκίνησε το 1980 από παλαίμαχους αστυνομικούς . Το 1990 σημειώθηκε αύξηση των μελών κλάδου κατά 80% σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Πλέον υπάρχουν περισσότερες από 150 επιχειρήσεις και ο εμφανής τζίρος φτάνει τα 15 δισ. κάθε χρόνο και οι απασχολούμενοι στην περιοχή της πρωτεύουσας ξεπερνούν τις 4.000.⁵³

⁵¹ Στέργιος Αλεξιάδης, *Εγκληματολογία*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα Θεσσαλονίκη 2004, Δ' Έκδοση, Σελ.287.

⁵²⁵² Αντώνης Μαγγανάς. *Το Εγκληματικό Φαινόμενο Στην Πράξη*. Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2004. Σελ.421

⁵³ Σύμφωνα Με Την Καταγραφή Της Icap Gunter Arzt
(Αποσπάσματα από τη μελέτη "*Der Ruf Nach Recht Und Ordnung*", Tübingen 1976)

Οι ιδιωτικοί φύλακες είτε ως ιδιώτες είτε ως εταιρίες έχουν εισέλθει τα τελευταία χρόνια στο χώρο της πρόληψης της εγκληματικότητας, μια και οι πολίτες προκειμένου να διαφυλάξουν τις περιουσίες τους είναι πρόθυμοι να τους πληρώσουν αδρά.⁵⁴

Οι ιδιωτικοί φύλακες απασχολούνται σε τράπεζες, ταμειευτήρια, οργανισμούς και κοινωφελείς επιχειρήσεις, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, σε επιχειρήσεις για ανάγκες ασφάλειας ή εποπτείας εγκαταστάσεων και τη συνοδεία χρηματαποστολών.

Σύμφωνα με μετρήσεις του Διαπεριφερειακού Ινστιτούτου Εγκληματικότητας του ΟΗΕ στις ΗΠΑ ενώ ξοδεύονται κάπου 65δισ. δολάρια το χρόνο στις ιδιωτικές εταιρίες "Σεκιούριτι" για προστασία, εξακολουθούν να χάνονται περιουσιακά στοιχεία ύψους 45 δισ. δολαρίων, να δημιουργείται ζημιά 50 δισ. από τις χαμένες επενδύσεις και να ξοδεύονται 170 δισ. για την αποκατάσταση των καταστροφών και άλλα 90 δισ. για το ποινικό σύστημα.⁵⁵

Με την πάροδο του χρόνου αυξάνονται οι τομείς στους οποίους παρέχουν υπηρεσίες οι ιδιωτικές εταιρίες φύλαξης. Σε αρκετές χώρες απασχολούν πολύ μεγαλύτερο ανθρώπινο δυναμικό από τις δημόσιες υπηρεσίες. Στην Αμερική η αναλογία ιδιωτικών αστυνομικών και κρατικών αστυνομικών είναι 3 προς 1. Στον Καναδά, την Μ. Βρετανία και την Αυστραλία η αντίστοιχη αναλογία είναι 2 προς 1. Στις Ηνωμένες Πολιτείες τα χρήματα που δαπανούνται για ιδιωτική

⁵⁴ Παπαθανασόπουλου, Ε.Ε., «Προσφορά Ιδιωτικής Περιπολίας από επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και το νέο νομικό πλαίσιο λειτουργίας των, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα, 2000, σ. 373

⁵⁵ Gunter Arzt «Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Το λαθρεμπόριο του φόβου» Αποσπασματα Απο Τη Μελετη "Der Ruf Nach Recht Und Ordnung", Tübingen 1976, www.iospress.gr.

αστυνόμηση (90 δισ. δολ.) είναι υπερδιπλάσια από αυτά που δαπανούνται για τις κρατικές υπηρεσίες δημόσιας τάξης μέσω φορολογίας (40 δισ. δολ.).⁵⁶

Η γερμανική εταιρία lidl Lidl: προσέλαβε ιδιωτικούς αστυνομικούς για τον έλεγχο 585 καταστημάτων της μεταξύ 2006 και αρχών του 2008.⁵⁷ Η ίδια εταιρεία κατηγορείται ότι χρησιμοποιεί μεθόδους της Stasi (Lidl-Stasi), της γνωστής μυστικής υπηρεσίας της πρώην Ανατολικής Γερμανίας και σύμφωνα με άρθρα του γερμανικού περιοδικού stem παρακολουθούσε το προσωπικό των καταστημάτων της με κρυφές μικρο-κάμερες, καταγράφοντας κάθε ιδιωτική τους επικοινωνία και επαφή, τη συμπεριφορά τους, ακόμη και τις επισκέψεις τους στις τουαλέτες.⁵⁸

Οι ιδιωτικοί φύλακες στην καλύτερη των περιπτώσεων λαμβάνουν μια ολιγοήμερη εκπαίδευση (κυρίως όσοι προορίζονται για χρηματαποστολές). Είναι απλοί υπάλληλοι των καταστημάτων και οι αρμοδιότητές τους περιορίζονται στον εντοπισμό των κλεφτών και στην κλήση της αστυνομίας όπου απαιτείται. Δεν τους επιτρέπονται η χρήση όπλου και η άσκηση βίας.

Η ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα υπήρξε ραγδαία. Σύμφωνα με τα στοιχεία που παραθέτει η Λαμπροπούλου, σε πολλές χώρες το προσωπικό των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας ξεπερνά πλέον το προσωπικό της αστυνομίας. Υπολογίζεται ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση λειτουργούν 8.300 επιχειρήσεις με 650 χιλ. απασχολούμενους στις υπηρεσίες φύλαξης, ενώ ο ετήσιος κύκλος των εργασιών τους φτάνει τα 30 δισ. Ευρώ. Στις ΗΠΑ ο

⁵⁶ Χ.Σ. *Κρατικές Και Ιδιωτικές Αστυνομίες*. [Www.E21.Gr/Articles_Full.Asp?ArticleId=239](http://www.E21.Gr/Articles_Full.Asp?ArticleId=239)

⁵⁷ Χ.Σ, Χ.Χ. <http://Www.X-Hellenica.Gr/Presscenter/Articles/1196.AspX>

⁵⁸ Χ.Σ *Σκάνδαλο Με Κρυφές Κάμερες. Αποκαλύφθηκε Μεγάλο Σκάνδαλο Παρακολούθησης Του Προσωπικού Της Lidl Από Κρυφές Κάμερες, Ακόμη Και Στις Τουαλέτες*, Χ.Χ. Www.X-Hellenica.Gr/Presscenter/Articles/1196.AspX

κύκλος εργασιών των ιδιωτικών επιχειρήσεων ασφαλείας ήταν το 1990 περίπου 52 δις. Δολ. και υπολογιζόταν αύξηση μέχρι το 2000 στα 103 δις. δολ. Αντίστοιχα στη Μ. Βρετανία, ο κύκλος των εργασιών κυμαίνεται στα 2,8-4 δις. λίρες ετησίως και ο αριθμός των ατόμων που παρέχουν τις σχετικές υπηρεσίες είναι πάνω από 160 χιλ. ενώ στη Γερμανία ο τζίρος 400 επιχειρήσεων από τις 1.800 του κλάδου αυξήθηκε από 11 δις. Μάρκα το 1990 στα 17,9 δις. το 1999. Τέλος, στην Ελλάδα ο κύκλος εργασιών 75 επιχειρήσεων, οι οποίες δραστηριοποιούνται στον κλάδο ασφαλείας ανερχόταν το 1997 σε 4,5 δις. δρχ, το 1998 σε 6,5 δις. Δραχμές, και το 1999 σε 6,6 δις. Δρχ⁵⁹

Σε υπηρεσίες ιδιωτικής ασφάλειας καταφεύγουν κατά κόρον οικονομικά ευπορότεροι καταστηματαρχες, αλλά είναι βέβαιο ότι αν είχαν την οικονομική δυνατότητα θα κατέφευγαν και οι υπόλοιποι.⁶⁰

Οι εταιρίες αυτές δε παρέχουν μόνο υλικές παροχές όπως συστήματα συναγερμού, πόρτες ασφαλείας κ.λ.π αλλά και ανθρώπινο δυναμικό, η φύλαξη που κάνουν γίνεται είτε στατικά είτε με ανθρώπινες περιπολίες.

Για τους ιδιωτικούς φύλακες υπάρχουν θετικές και αρνητικές απόψεις, όσον αφορά τη χρησιμότητα τους και τη δυναμική που έχουν σε σχέση με τον τομέα της ασφάλειας στην Ελλάδα αλλά και στον Κόσμο. Κάποιοι αναφέρουν ότι τα βασικά μειονεκτήματα της δράσης των ιδιωτικών φυλάκων αναφέρονται στη γεωγραφική μετατόπιση του εγκλήματος και στη διάσπαση της αντεγλημματικής πολιτικής σε επίπεδο αστυνόμευσης. Από την άλλη στα θετικά

⁵⁹ Λαμπροπούλου Ε., [2002], «Κοινωνίες σε κίνδυνο και αίσθημα ανασφάλειας», σε ΠοινΔικ 5/2002, σελ. 556-560, σελ. 557

⁶⁰ Αντώνης Μαγγανάς. Το Εγκληματικό Φαινόμενο Στην Πράξη, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2004. Σελ. 417

τους αναλογεί η δυναμική που δίνουν στην ασφάλεια σε μια χώρα, μια και καλύπτουν τη μικρή εγκληματικότητα, αυτή που η δημόσια αστυνομία, λόγω αμελημένων υποχρεώσεων, δεν έχει τη δυνατότητα να εντοπίσει και να καταστείλει⁶¹.

Στους ιδιωτικούς αστυνομικούς επαφίεται και η «επιλογή» των δραστών και η διαφορετική τους μεταχείριση ανάλογα με το φύλο την ηλικία και την οικονομική τους κατάσταση. Τοιουτοτρόπως η ιδιωτική δικαιοσύνη απονέμεται με κριτήρια μη νομικά και με γνώμονα επιχειρησιακούς, οικονομικούς σκοπούς.

⁶¹ Παπαθανασόπουλου, Ε.Ε., «Προσφορά Ιδιωτικής Περιπολίας από επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και το νέο νομικό πλαίσιο λειτουργίας των, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα, 2000, σ. 374

A.2.ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

Οι εταιρίες ιδιωτικής ασφάλειας στηρίζονται από το ίδιο το κράτος, το οποίο θεσμοθετώντας νόμους, καθορίζει τη πλαίσιο στήριξης και λειτουργίας τους. Αυτό το κάνει διότι χρειάζεται τη βοήθεια τους σε σχέση με την αστυνόμευση των πόλεων και τη προστασία των πολιτών. Οι οργανώσεις ιδιωτικών εταιριών σε πολλά κράτη, λειτουργούν σαν μονάδα πίεσης ώστε το κράτος να θεσμοθετήσει νόμους οι οποίοι θα τις βοηθούν είτε να διευρύνουν τις δράσεις τους, είτε να εξαγοράσουν μικρές εταιρίες, οι οποίες είναι αμφιβόλου προελεύσεως και δυνατοτήτων και το μόνο που προσφέρουν είναι χαμηλές τιμές⁶².

Όπως προαναφέρθηκε, βασιζόμενος ο Cusson⁶³ στη δουλειά των Shearing και Stenning τονίζει ότι η ανάπτυξη της ιδιωτικής ασφάλειας συμπίπτει με την ανάπτυξη της μαζικής ατομικής ιδιοκτησίας. Ο όρος αυτός συμπεριλαμβάνει τα μεγάλα εμπορικά συγκροτήματα, τις πολυκατοικίες και τα μεγάλα βιομηχανικά συγκροτήματα τα οποία ανήκουν σε κάποιον αλλά είναι ανοιχτά στο κοινό, άρα και ανοιχτά σε κινδύνους.⁶⁴ Βασιζόμενος ο ίδιος στη δουλειά του Ocqueteau το 1992 αναφέρει το παράδειγμα της γαλλικής ιδιωτικής ασφάλειας η οποία αναπτύχθηκε κάτω από την επίδραση των εταιριών ασφάλισης, που άσκησαν πίεση στους πελάτες τους να συνάψουν σύμβαση προστασίας, επί ποινή να μη τους ασφαλίζουν πλέον. Συγχρόνως ανάγκασαν

⁶² Johnston, L., «Regulating Private Security». *International Journal of Sociology of Law*, 1992, 20,1, p.p 1-16

⁶³ Cusson, M., « Σύγχρονη Εγκληματολογία», Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2002, σ.305

⁶⁴ Shearing C. and Stenning P., «Say "Cheese!": the Disney order that is not so Mickey Mouse.' In: *Private Policing*». Newbury Park, Ca.: Sage, 1987

τις επιχειρήσεις να προσλάβουν φύλακες και να εγκαταστήσουν μηχανισμούς ασφαλείας τους χώρους τους. Με βάση τον Ocqueteau σε σχέση με τη Γαλλία πράγμα που επεκτάθηκε αργότερα και σε πολλές άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες ακολούθησαν το γαλλικό μοντέλο οι ασφαλιστές είναι αυτοί που διαπλάθουν την προσφορά και τη ζήτηση ασφαλείας. Αντίθετα με τη Γαλλία στην Αγγλία, οι εταιρίες ασφάλισης δεν παίζουν ρόλο στην ασφάλεια του λιανικού εμπορίου, δεν ασκούν καμία πίεση στις επιχειρήσεις⁶⁵.

Βασισμένος τέλος στη μελέτη του Van Dijk η οποία είναι και η πιο ολοκληρωμένη υποστηρίζει ότι η ιδιωτική ασφάλεια αναφέρεται σε λειτουργίες επιτήρησης, τις οποίες στο παρελθόν μπορεί να ασκούσαν είτε ιδιωτικοί φύλακες είτε άλλοι τύποι φυλάκων όπως οι θυρωροί, οι ελεγκτές λεωφορείων, οι πωλητές, οι παιδονόμοι. Σήμερα πολλές από αυτές τις θέσεις δεν υπάρχουν. Ο λόγος που έπαψαν να υπάρχουν και αντικαταστάθηκαν από ιδιωτικές εταιρίες αναφέρεται στην αύξηση του κατώτατου μισθού, που σε συνδυασμό με την ασφάλιση δε συνέφερε τον εργοδότη να κρατήσει μια τέτοια θέση ενεργή, αφού αν έδινε τη φύλαξη outsourcing θα είχε πολύ μικρότερο κόστος. Σήμερα οι επιχειρήσεις προτιμούν τις ιδιωτικές εταιρίες φύλαξης, αφού μέσω αυτών έχουν καλύτερη προστασία, εξειδικευμένη τεχνολογική υποστήριξη και φυσικά πολύ μικρότερο κόστος. Με λίγα λόγια και πάντα σύμφωνα με τα λεγόμενα του συγγραφέα: «Η ιδιωτική ασφάλιση προσφέρει μια εναλλακτική λύση στο πρόβλημα της εγκληματικότητας, όταν αμβλύνεται η συγκεχυμένη επίβλεψη του παρελθόντος» . Η ιδιωτική

⁶⁵ Ocqueteau, F., «Urban Crime Policies in Belgium (1980-2000) (Politiques et Delinquances Urbaines en Belgique (1980-2000))», French, 2004,p.1-24

αστυνομία δεν εισβάλλει στο πεδίο αναφοράς της δημόσιας αστυνομίας, απλά καλύπτει τα πεδία που δε θέλει η δε μπορεί η ίδια να καλύψει⁶⁶.

Ορισμένα χαρακτηριστικά των εταιριών ιδιωτικής ασφάλειας είναι τα εξής: Η προσφορά υπηρεσιών με τη μορφή σύναψης έργου, το «στρατοκρατικό πνεύμα» που διέπει το προσωπικό ασφαλείας, η διάθεση σύγχρονου τεχνολογικού και μηχανικού εξοπλισμού και η ονομασία τους με ξενόγλωσσους τίτλους (αγγλικούς κυρίως).⁶⁷

Ο ιδιωτικός τομέας προσανατολίζεται στο χώρο της προστασίας της περιουσίας, παράλληλα όμως επεκτείνεται και στη προστασία δημοσίων χώρων και σε χώρους που χαρακτηρίζονται ως ιδιοκτησία χρήσης, δηλαδή χώρους με νομική ταυτότητα ιδιωτικού και χρήση δημοσίου αγαθού, πχ. το Μετρό της Αθήνας⁶⁸

Ωστόσο οι ιδιωτικές εταιρίες ασφάλειας δεν περιορίζονται μόνο σε υλικό εξοπλισμό φύλαξης, όπως πόρτες ασφαλείας, συναγερμούς, περιφράξεις, κλειστά κυκλώματα παρακολούθησης, αλλά εκτείνεται και σε ανθρώπινο δυναμικό φύλαξης, το οποίο πραγματοποιεί πεζές περιπολίες, επεμβαίνει άμεσα στο χώρο των πελατών μετά την ενεργοποίηση των συναγερμών⁶⁹. Η δραστηριότητά τους επεκτείνεται στην εκτέλεση χρηματοπροστολών, μεταφορές αντικειμένων αξίας, φύλαξη αεροδρομίων σιδηροδρομικών

⁶⁶ Mayhew, P., & Van Dijk, J. J. M., «Criminal victimization in eleven industrialized countries»: Key findings from the 1996 International Crime Victims, International Criminal Justice Review, Vol. 13, 2003, No. 1, 110-148

⁶⁷ Στεργιος Αλεξιάδης. Ο.Π. Σελ: 287

⁶⁸ Κοξαρά Ε., Ε. Κοξαρά, Η γενική πρόληψη της εγκληματικότητας, μεταπτυχιακή εργασία, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα, 2003., Σ. 68.

⁶⁹ Παπαθανασόπουλος Ε., Η Ανάπτυξη Του Ιδιωτικού Τομέα Στη Πρόληψη Της Εγκληματικότητας, Σε Ποιν. Δικ. 4/1998, Σελ. 355-358, Σελ. 356).

σταθμών και υπόγειων σιδηροδρόμων, καθώς και στις μεταφορές κρατουμένων και μεταναστών, κατόπιν συνεργασίας με τη δημόσια αστυνομία , την τοπική αυτοδιοίκηση και τις ενώσεις των πολιτών⁷⁰.

Όπως και σε άλλους τομείς της οικονομίας, έτσι και στο τομέα της ιδιωτικής ασφάλειας παρατηρείται μια σαφής υπεροχή των υπερεθνικών (SECURITAS/Group 4/SECURICOR, Wachenhut), οι οποίες εισήλθαν δυναμικά στο χώρο της πρόληψης της εγκληματικότητας και με σύγχρονες τεχνικές management καταγράφουν τους ενδεχόμενους κινδύνους , ώστε να ανταποκριθούν εγκαίρως στις ανάγκες ενός κοινού πολυπληθούς και απαιτητικού⁷¹.

⁷⁰ Λαμπροπούλου Ε., «Ο.Π. Σελ.1158

⁷¹ .(R., Reiner R. (Επιμ.) (2002), «*The Oxford Handbook Of Criminology*,»Oxford Clarendon Press,Σελ. 457-490.).

A.3.ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

Πολλοί ιδιώτες αλλά και εταιρίες καταφεύγουν στην εποχή μας στην αγορά και εγκατάσταση ειδικών οπτικοακουστικών μέτρων πρόληψης, μέσω των οποίων έχουν στόχο να ελέγχουν είτε την ιδιοκτησία τους, είτε το προσωπικό τους.

Τα μέτρα αυτά συγκαταλέγονται στην «εξωποινική μηχανική ή τεχνική πρόληψη»⁷². Πρόκειται για μέτρα που στοχεύουν στη δυσχέραση στόχου, στη δημιουργία φυσικών ή τεχνικών εμποδίων τα οποία περιορίζουν τη δυνατότητα διάπραξης κλοπών.

Σήμερα υπάρχουν αντιμαχόμενες απόψεις για το κατά πόσο έχει το δικαίωμα κάποιος να παρακολουθεί τις κινήσεις ενός άλλου ανθρώπου, να καταγράφει τις δράσεις του ακόμα και αν αυτό το κάνει για τη προσωπική του ασφάλεια. Σύμφωνα με τον Καμίνη Γ.Β στο άρθρο του «Ο κίνδυνος μιας «πανοπτικής δημόσιας διοίκησης», «κάποιος είναι θετικός στη χρήση μέσων παρακολούθησης επειδή δεν έχει αντιληφθεί τη σημασία της παρακολούθησης, αυτό γίνεται μόνο όταν ο ίδιος υποπίπτει θύμα σχετικών παραβιάσεων»⁷³.

Τα οπτικοακουστικά μέτρα πρόληψης, χρησιμοποιούνται πια σε μεγάλο βαθμό, είτε από ιδιώτες οι οποίοι μπορεί να έχουν το πιο απλό ένα θυροτηλέφωνο στο σπίτι τους το οποίο τους παρέχει και ήχο και εικόνα, είτε οι επιχειρηματίες οι οποίοι έχουν κάμερες στους χώρους εργασίας για να ελέγχουν τα πάντα.

⁷² Μαρία Κρανιδιώτη. Ο.Π. σελ.144

⁷³ Καμίνης Γ.Β., «Ο κίνδυνος μιας «πανοπτικής δημόσιας διοίκησης», Βήμα, Αθήνα, 2008, σελ 16

Το εύρος της ποικιλίας των σύγχρονων εποπτικών μεθόδων αρχίζει από την επαγρύπνηση εξειδικευμένου ή όχι προσωπικού (αστυνομικών, φυλάκων ασφάλειας , νυχτοφυλάκων κ.λ.π) και εκτείνεται στις κάμερες και τα κινητά τηλέφωνα μέχρι τα συστήματα ελέγχου της ηλεκτρονικής αλληλογραφίας καθώς και Θερμαντικές εικονικές τεχνολογίες παρακολούθησης του ιδιωτικού χώρου⁷⁴

Τα τελευταία χρόνια, με τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας το πεδίο της ιδιωτικής ασφάλειας μεταβάλλεται. Τη θέση των ιδιωτικών φυλάκων παίρνει ο τεχνικός εξοπλισμός, όπως είναι τα συστήματα τηλεπαρακολούθησης (TVCF, κινηματογραφικές μηχανές επίβλεψης-κρυφές ή όχι-, βίντεο παρακολούθησης κ.α.)⁷⁵

Η προθεσμία αποθήκευσης των λειφθεισών εικόνων περιορίζεται από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού χαρακτήρα σε δεκαπέντε ημέρες.⁷⁶ Τα καταστήματα οφείλουν να προειδοποιούν για τα οπτικοακουστικά μέσα τα οποία καταγράφουν τους πολίτες τους, καθώς καθένας έχει δικαίωμα στον «πληροφοριακό αυτοκαθορισμό», δηλαδή «καθένας δικαιούται να γνωρίζει το εάν κάποιος κατέχει μια πληροφορία για τον ίδιο, ποιος είναι αυτός και πότε απέκτησε την πληροφορία, για ποιο σκοπό κ.τ.λ»⁷⁷

⁷⁴ Penenberg A., *Η Εποπτική Κοινωνία*, Futura, Τ. 8, Άνοιξη/Καλοκαίρι 2002, Σς.166-175

⁷⁵ Maurice Cusson. *Η Σύγχρονη Εγκληματολογία*, Τίτλος Πρωτότυπου : «*Criminologie Actuelle*», Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2002.Σελ. 316

⁷⁶ Οδηγία Υπ' Αριθμόν 1122 Της 26.09.02 (Άρθρο1).

⁷⁷ Γιώργος Β. Καμίνης (Συνήγορος Του Πολίτη), *Ο Κίνδυνος Μιας Πανοπτικής Δημόσιας Διοίκησης*, Βήμα Ιδεών, Τεύχος 10, Φεβρουάριος 2008, Σελ 15

Οι τελευταίας τεχνολογίας κάμερες συνδέονται με τον Η/Υ μέσω μιας ειδικής κάρτας και μας προσφέρουν τις εξής δυνατότητες :

Α. Επίβλεψη ταυτοχρόνως από μία έως 32 κάμερες με ζωντανή μετάδοση.Β.

Καταγραφή των καμερών με ψηφιακό τρόπο στο σκληρό δίσκο του Η/Υ και γρήγορη ανεύρεση οποιουδήποτε συμβάντος, δίνοντας τα στοιχεία : ώρα και ημερομηνία.Γ. Καθορισμός της καταγραφής – 24ωρη συνεχής εγγραφή ή εγγραφή μόνο σε περίπτωση συμβάντων π.χ. κίνηση κλπ.

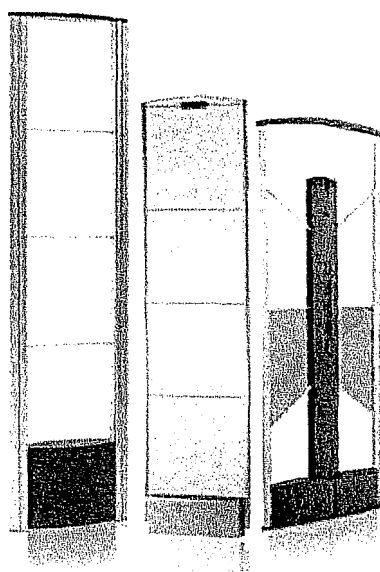
Δ. Παρακολούθηση του επιτηρούμενου χώρου, απομακρυσμένα, μέσω ενός άλλου Η/Υ μέσω τηλεφωνικής γραμμής (PSTN, ISDN, ADSL)

Ε. Αντικατάσταση του συναγερμού με τις ιδιαίτερες δυνατότητες που έχει. π.χ. Με την είσοδο κάποιου εισβολέα στο χώρο, ο υπολογιστής μπορεί να ενεργοποιήσει τις σειρήνες, να ανάψει τα φώτα, να μας πάρει τηλέφωνο (κινητό ή σταθερό) ή να μας στείλει e-mail.

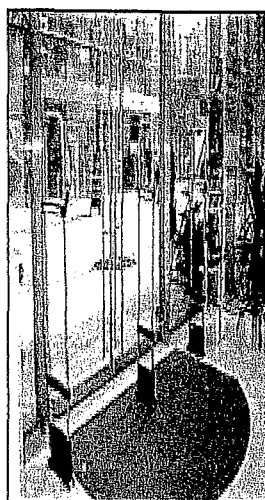
Στη κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται επίσης ανθεκτικές θύρες, κλειδαριές ασφαλείας κιγκλιδώματα, μεταλλικά παραθυρόφυλλα, άθραυστοι υαλοπίνακες, αντικλεπτικά στο τιμόνι αυτοκινήτου, κλπ. ,τα οποία έχουν τη δυνατότητα να εμποδίσουν το κλέφτη ή βάνδαλο να έχει πρόσβαση στο στόχο , καθυστερούν τους χειρισμούς του ή εμποδίζουν τη μετατόπιση του αντικειμένου.

Η αισθητική ενός καταστήματος, η δομή του, οι ανάγκες του και το είδος των εμπορευμάτων τα οποία διακινεί καθορίζουν και τον τύπο των αντικλεπτικών συστημάτων που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την ασφάλειά του.

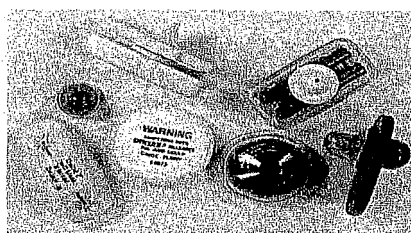
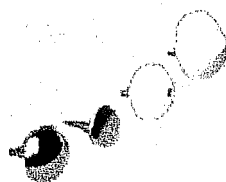
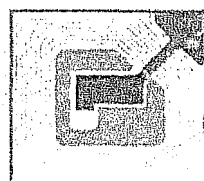
Οι αντένες τοποθετούνται στις πόρτες εισόδου και εξόδου από το πολυκατάστημα με στόχο την ανίχνευση κλαπέντος προϊόντος :

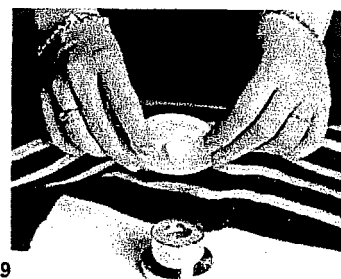
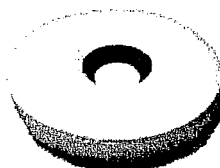
78

Πάνω στα εμπορεύματα τοποθετούνται ειδικές ετικέτες και καρφίδες

οι οποίες αφαιρούνται στα ταμεία με τη χρήση ειδικών ακυρωτικών πλακετών και αφαιρετών :

79

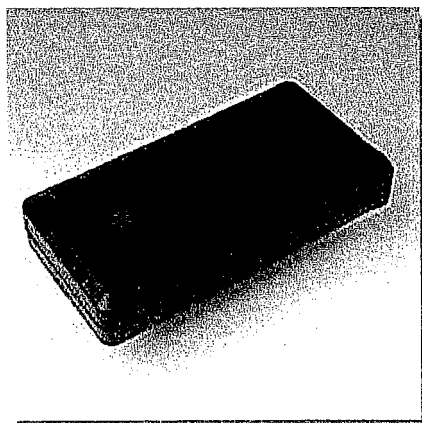
⁷⁸ « ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ », www.grsonline.gr

Για τα μπουκάλια χρησιμοποιούνται ειδικοί στόχοι:

80

Επιπλέον υπάρχουν φορητοί ανιχνευτές ετικετών, οι οποίοι εντοπίζουν, χωρίς σωματική επαφή με το δράστη, τα κλοπιμαία που εκπέμπουν ειδικό

συναγερμό:

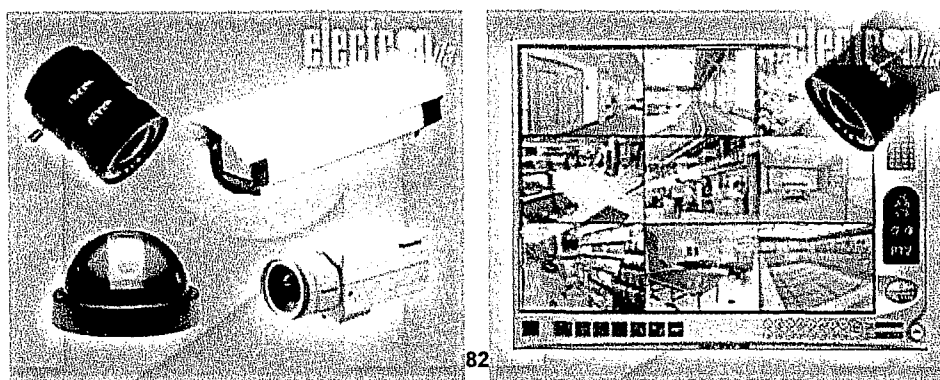
81

Ορισμένοι καταστηματαρχες επιλέγουν το κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης με κάμερες για να έχουν καλύτερη εποπτεία του χώρου τους. Οι κάμερες τοποθετούνται στους διαδρόμους όπου εκτίθενται τα προϊόντα και είναι τις μορφής:

⁷⁹ «ΑΝΤΙΚΛΕΠΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ», www.creta-security.com

⁸⁰ «ΑΝΤΙΚΛΕΠΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ», www.checkpass.gr

⁸¹ «ΑΝΤΙΚΛΕΠΤΙΚΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ», www.fsc.gr

Οι έλεγχοι πρόσβασης έχουν ως στόχο να εμποδίζουν τη κυκλοφορία σ' ένα χώρο, ή δίκτυο ή να περιορίζουν τη κυκλοφορία του, ή να εμποδίζουν την έξοδο από ένα χώρο με κλεμμένα αντικείμενα

Τα πολυκαταστήματα συνηθίζουν να δίνουν την ευρύτερη προστασία των χώρων τους στην εταιρία ιδιωτικής ασφάλισης, η οποία αναλαμβάνει την οργάνωση και το σχεδιασμό του ασφαλιστικού μοντέλου που πρέπει να ακολουθηθεί, αλλά και σε πολλές περιπτώσεις και την ασφάλιση και διαχείριση των ηλεκτρονικών δεδομένων της εταιρίας.

Η προσφυγή σε ολοένα και πιο σύγχρονα συστήματα αντικλεπτικής προστασίας, θεωρείται από τους καταστηματαρχες αναπόφευκτη. Σύμφωνα με τον κ. Αθανασιάδη, διευθυντή εταιρείας συστημάτων ασφαλείας «πλέον έχει αρχίσει να γίνεται συνείδηση ότι η νοοτροπία των Ελλήνων απέναντι στις επιχειρήσεις τους πρέπει να είναι ανάλογη με αυτή που επιδεικνύουν απέναντι στο αυτοκίνητό τους, για το οποίο όλοι χρησιμοποιούν συναγερμό»⁸³.

⁸² «ΚΛΕΙΣΤΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ». www.electronita.gr

⁸³ Έλενα Σιάμπου, «Αντί Κλέβειν ...Control» [Wwww.infostore.Gr](http://www.infostore.gr)

Σε χώρους σαν τα πολυκαταστήματα, συνηθίζεται να υπάρχουν κάμερες σε όλους τους χώρους, ακόμα και στα ασανσέρ. Τα πολυκαταστήματα συνηθίζουν να δίνουν την ευρύτερη προστασία των χώρων τους στην εταιρία ιδιωτικής ασφάλισης, η οποία αναλαμβάνει την οργάνωση και το σχεδιασμό του ασφαλιστικού μοντέλου που πρέπει να ακολουθηθεί, αλλά και σε πολλές περιπτώσεις και την ασφάλιση και διαχείριση των ηλεκτρονικών δεδομένων της εταιρίας. Οι συσκευές λήψεως εικόνας επιτρέπεται να τοποθετούνται στην είσοδο και στους κοινόχρηστους χώρους.

Ολόκληρη η αρχιτεκτονική του χώρου έχει σαν στόχο την μείωση των ευκαιριών του εγκλήματος με φυσικά εμπόδια τα οποία δημιουργούν ελεγχόμενες ζώνες επιτήρησης όπως για παράδειγμα, τεχνητές λίμνες, σιντριβάνια κ.λπ. Συχνά οι ιδιωτικοί φρουροί, προκειμένου η εμφάνισή τους να συνάδει με το περιβάλλον που φρουρούν, είναι ντυμένοι με στολές που προκαλούν ευθυμία στους ελεγχόμενους, οι οποίοι και υπακούουν υπομονετικά στους κανόνες. Όμως η συναίνεση των ελεγχόμενων είναι δυνατόν να λειτουργήσει μόνο σε τεχνητούς « παραδείσους», δηλαδή σε περιβάλλοντα όπου η φτώχεια και η αθλιότητα φαίνεται να εκλείπουν, καθώς και εκεί, όπου η πρόσβαση σε παρίες, ζητιάνους και σε όσους δεν συμμετέχουν στις καταναλωτικές απολαύσεις που προσφέρει ο σύγχρονος τρόπος ζωής απαγορεύεται⁸⁴.

Επιπλέον ενδέχεται να χρησιμοποιούνται καθρέφτες ή απομιμήσεις τηλεοράσεων, που λειτουργούν εκφοβιστικά και βοηθούν στην επαγρύπνηση.

⁸⁴ Λαμπροπούλου Ε, ο.π(2001), Σελ 76.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄: ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.

Β.1. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΦΥΛΑΞΗΣ.

Στην Ελλάδα το νομοθετικό καθεστώς για τις εταιρίες φύλαξης μέχρι το 1997, ήταν ελλιπές και δεν υπήρχε έλεγχος για τη δράση των συγκεκριμένων εταιριών. Με το νομοσχέδιο που πέρασε εκείνη τη περίοδο στη βουλή, θεσμοθετήθηκε η αστυνόμευση περιοχών, χώρων, κτιρίων επιχειρήσεων, αλλά και αθλητικών, πολιτιστικών και άλλων δραστηριοτήτων από ιδιωτικές εταιρίες "ασφαλείας", για να μπορεί έτσι η Αστυνομία να ρίχνει το βάρος της στην καταστολή, ενώ υπήρχε και το ενδεχόμενο αυτές οι ιδιωτικές εταιρίες να αναλάμβαναν και καθήκοντα καταστολής, ιδιαίτερα στην υπηρεσία μεγάλων επιχειρήσεων⁸⁵.

Το νομικό πλαίσιο λειτουργίας των ιδιωτικών εταιριών ασφαλείας, το οποίο άργησε να ψηφιστεί αρχικά δημιούργησε μεγάλη σύγχυση στην ελληνική πολιτεία. Ουσιαστικά αρχικά φαινόταν σαν τα συγκεκριμένα γραφεία να υποκαθιστούν την ελληνική αστυνομία, προσβάλλοντας και ουσιαστικές διατάξεις του συντάγματος. Λόγω των εγκυμονούντων κινδύνων για τη δημόσια τάξη αλλά και τα ατομικά δικαιώματα, ήταν αναπόφευκτη η θέσπιση περιορισμών στη λειτουργία τους με αντικειμενικό σκοπό τη σαφή οριοθέτηση των δραστηριοτήτων τους, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων τους.

⁸⁵ Ανδρέου, Σ., «Σε εταιρίες "σεκιούριτι" η αστυνόμευση», Αθήνα, Ριζοσπάστης, 1997, σ.4

Μέχρι και σήμερα υπάρχει ακόμα μια ασάφεια σε σχέση με το ρόλο τους, αλλά και τα πεδία δράσης τους⁸⁶.

Το πρόσφατο Νομοσχέδιο ισχυροποίησε ακόμα περισσότερο τη θέση τους, χωρίς πάλι να επιλύει φλέγοντα ζητήματα. Συγκεκριμένα η επέκταση των αρμοδιοτήτων τους, η άδεια οπλοφορίας των υπαλλήλων τους και η δυνατότητα που παρέχεται εμμέσως σε ένστολους και υπαλλήλους της ΕΥΠ να ιδρύουν γραφεία ιδιωτικών ερευνών, αποτελούν δεδομένα τα οποία δε ταυτίζονται με το ίδιο το Σύνταγμα της χώρας. Ουσιαστικά το κράτος διορίζει μια ακόμα αστυνομική δύναμη να επιτηρεί τη χώρα, μόνο που η συγκεκριμένη θα μπορεί να επιλεγεί από λίγους, αφού παρέχει της υπηρεσίες της επί πληρωμή⁸⁷.

Οι εταιρίες φύλαξης έχουν σήμερα τη δυνατότητα βάση νόμου να αναπτύξουν επιχειρηματική δραστηριότητα στον τομέα της φύλαξης κινητών ή ακίνητων περιουσιακών αγαθών και εγκαταστάσεων, στην προστασία προσώπων, στις χρηματαποστολές, στην προστασία θεαμάτων εκθέσεων, συνεδρίων και αθλητικών εκδηλώσεων, στον έλεγχο επιβατών και αποσκευών στους χώρους των αεροδρομίων, στην εκπόνηση μελετών και το σχεδιασμό συστημάτων ασφαλείας, καθώς και στην εκμετάλλευση κέντρων λήψης, ελέγχου και διαβίβασης σημάτων συναγερμού⁸⁸.

Στη χώρα μας οι προϋποθέσεις λειτουργίας των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας καθώς και τα προσόντα και οι υποχρεώσεις του προσωπικού αυτών καθορίζονται με το νόμο 2518/97, ενώ με την υπ'

⁸⁶ Παπαθανασόπουλου, Ε., «Η ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα στη πρόληψη της εγκληματικότητας», Ποινικό Δίκαιο, Αθήνα, 1998, σ. 378

⁸⁷ Μαρνέλου, Γ., «Αστυνόμευση με όρους franchise, 2008, Αθήνα, Βήμα

⁸⁸ Ανδρέου, Σ., «Σε εταιρίες "σεκιούριτι" η αστυνόμευση», Αθήνα, Ριζοσπάστης, 1997, σ.4

αριθμ. 1016/109/5 απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξης ορίζονται τα δικαιολογητικά και η διαδικασία έκδοσης άδειας λειτουργίας των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφάλειας και άδειας εργασίας του προσωπικού αυτών. Στην αιτιολογική έκθεση του νόμου αναφέρεται ότι εξαιτίας της έλλειψης νομοθετικού πλαισίου δημιουργήθηκε σύγχυση ως προς την έκταση και τα όρια δράσης των εταιριών αυτών, καθώς και για το πραγματικό τους ρόλο, εφόσον σε αρκετές περιπτώσεις δόθηκε η εντύπωση, ότι υποκαθιστούν το έργο της Ελληνικής Αστυνομίας, ενώ παραβιάζονται αυθαίρετα και συγκαλυμμένα κατοχυρωμένα συνταγματικά ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα. Επομένως η θέσπιση περιορισμών στη λειτουργία τους με σκοπό το περιορισμό των δραστηριοτήτων τους, των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του προσωπικού τους με σκοπό την άσκησή τους ύστερα από προϋποθέσεις, όπου τα εμπλεκόμενα πρόσωπα και η λειτουργία τους θα χαρακτηρίζονται από φερεγγυότητα και αποτελεσματικό έλεγχο, προκειμένου η δημόσια τάξη και εν γένει το δημόσιο συμφέρον να προστατεύονται, χωρίς όμως να παρεμποδίζεται η επαγγελματική τους δραστηριότητα είναι αναπόφευκτη.⁸⁹

⁸⁹ Παπαθανασόπουλος Ε., Προσφορά ιδιωτικής περιπολίας από επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφάλειας και το νέο νομικό πλαίσιο λειτουργίας των. Σελ. 377-378

B2. .Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Όσον αφορά στην Ελληνική νομοθεσία για την ηχητική και οπτική παρακολούθηση αυτή αρχικά προβλέφθηκε με το άρθρο 6 ξ4 του Ν 2713/1999. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή «επιτρέπεται η καταγραφή σχετικών πράξεων με συσκευές ήχου ή εικόνας ή άλλα ειδικά ή τεχνικά μέσα και η χρησιμοποίηση του υλικού ως αποδεικτικών στοιχείων , ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου, ανακριτικής αρχής ή άλλης δημόσιας αρχής.».

Η λειτουργία του κλειστού συστήματος τηλεόρασης στην Ελλάδα εφαρμόστηκε αρχικά για την ασφάλεια των Ολυμπιακών αγώνων, για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και συγκεκριμένες συνθήκες. Σήμερα σύμφωνα με τη με αριθμ.58/2005 απόφαση της Αρχής Προστασίας δεδομένων Προσωπικού χαρακτήρα «επιτρέπεται μόνο για το σκοπό διαχείρισης της κυκλοφορίας των οχημάτων, ενώ απαγορεύονται η χρήση και η αξιοποίηση δεδομένων , που καταγράφονται στις κάμερες για οποιονδήποτε άλλο λόγο , εκτός της διαπίστωσης παραβατικών πράξεων» , δεν αποκλείεται δε σύμφωνα με την ίδια απόφαση το ενδεχόμενο, σε περίπτωση έκτακτης και ειδικής ανάγκης να επιτραπεί η χρήση για άλλο σκοπό κατόπιν ειδικής άδειας της αρχής, η οποία θα εκδοθεί μετά από υποβολή αιτήματος ειδικού και συγκεκριμένου , του υπευθύνου επεξεργασίας και με τη προϋπόθεση ότι δε θίγονται θεμελιώδη δικαιώματα του υποκειμένου⁹⁰.

⁹⁰ (Βλ. 58/2005 Απόφαση της αρχής προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, [Http:// Wwww.Dsanet.Gr](http://Www.Dsanet.Gr))

Νέα δεδομένα για τη χρήση του κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης δημιουργεί η υπ' αριθ. 14/2007 γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γεωργίου Σανιδά προς το αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, σε περίπτωση κατά την οποία σε συναθροίσεις και ειδικότερα πριν κατά ή μετά το τέλος διαδηλώσεων και πορειών και πορειών διαπράττονται αυτόφωρα εγκλήματα, από άτομα που συμμετέχουν ή έχουν παρεισφρήσει σε διαδηλώσεις, είναι δυνατή εκ μέρους των Αστυνομικών Αρχών με τη χρήση κατάλληλων τεχνικών μέσων καταγραφής εικόνας και ήχου (καμερών σταθερών ή φορητών κλπ), αποτύπωση αυτών σε κασέτα, μαγνητοταινία κλπ με σκοπό να βεβαιωθούν τα αυτόφωρα εγκλήματα που έχουν τελεστεί και να εντοπιστεί και αποκαλυφθεί η ταυτότητα του δράστη και τελικά τη χρήση των ανωτέρω αποδεικτικών μέσων ενώπιον των δικαστικών αρχών⁹¹.

Σύμφωνα με τον Καμίνη το 2008 στο περιοδικό Βήμα Ιδεών, η ασύδοτη παρακολούθηση της προσωπικής ζωής του ατόμου, οδήγησε στο να κριθεί η οποιαδήποτε χρήση οπτικοακουστικού υλικού ως παράνομη και να καταργηθεί. Στους επαγγελματικούς χώρους μπορεί να γίνεται κατόπιν τη σύμφωνης γνώμης του εργαζομένου⁹². Όπως αναφέρει ο συγγραφέας, ουσιαστικά μια κίνηση που είχε σα στόχο να μειώσει το αίσθημα της ανασφάλειας, οδήγησε σε μεγέθυνση αυτής για συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων⁹³.

Σύμφωνα και με την Ποινική Δικονομία, η οποία ρυθμίζει τους ορισμούς των διατάξεων του άρθρου 253 Α ΚΠΔ και 6 παρ. 4 του Νόμου 2713/1999, ότι για

⁹¹ [Http:// Wwww.Dsanet.Gr](http://Www.Dsanet.Gr).

⁹² Καμίνης, Γ., «Ο κίνδυνος μιας πανοπτικής δημόσιας διοίκησης», Αθήνα, Βήμα, 2008, σ.16

⁹³ Καμίνης, Γ., «Ο κίνδυνος μιας πανοπτικής δημόσιας διοίκησης», Αθήνα, Βήμα, 2008, σ.16

να μπορέσει κάποιος να προβεί σε λήψη εικόνας και ήχου, θα πρέπει να συντρέχουν συγκεκριμένοι λόγοι και σε πολλές περιπτώσεις με τη σύμφωνη γνώμη του ατόμου που θα υποπέσει στη συγκεκριμένη διαδικασία⁹⁴.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα τη λογική του Νόμου θα δώσουμε κάποια παραδείγματα. Συγκεκριμένα αναφορικά με τους ιδιώτες, θα δώσουμε ένα παράδειγμα σε σχέση με την απλή χρήση κάμερας. Το παράδειγμα δίνεται ως ακολούθως από τον Κοκκινάκη Κρ, στο άρθρο του «Η εικονοληψία ως μέσω εγκληματοπρόληψης», «Ανάμεσα σε δυο γειτονικά σπίτια υπήρχε κοινή δίοδος. Ο ένας εκ των ιδιοκτητών εγκατέστησε οπτικοακουστική συσκευή, ώστε να ελέγχει την είσοδο της κατοικίας του. Από τη θέση όμως που είχε η συσκευή καταγράφονταν και οι κινήσεις από τη κατοικία του γείτονα του. Η δράση αυτή κρίθηκε παράνομη, αφού συνιστούσε προσβολή της προσωπικότητας και τη προσωπικής ζωής ενός ατόμου»⁹⁵.

⁹⁴ Κοκκινάκης, ΚΡ., «Η εικονοληψία ως μέσο εγκληματικότητας», Αθήνα, Ποινικό Δίκαιο, 2004, σ.696

⁹⁵ Κοκκινάκης, ΚΡ., «Η εικονοληψία ως μέσο εγκληματικότητας», Αθήνα, Ποινικό Δίκαιο, 2004, σ.696

B.3.ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΛΟΠΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.

Ο ιδιωτικός τομέας αποκτά και αυτός μερίδιο στο κοινωνικό έλεγχο και θέτει σε κίνδυνο πολλές φορές τα ατομικά δικαιώματα του απαραβίαστου της ιδιωτικής ζωής του ατόμου (άρθρο 9 παρ.1 εδ. β Σ), όπως και του απορρήτου της ελεύθερης επικοινωνίας. (αρ.19 Σ).Οι εταιρίες έναντι ανταλλάγματος προμηθεύουν προϊόντα σύγχρονης τεχνολογίας στις κοινωνίες, νέα είδη αστυνομίας, περισσότερο έλεγχο. Οι πολίτες περιορίζονται και προσαρμόζονται στις απαιτήσεις νέας τεχνολογίας, όπου οι βασικές ατομικές ελευθερίες περιορίζονται και κανείς δεν μπορεί να αποφύγει τον έλεγχο.

Ο κίνδυνος μιας κεντρικής ελεγχόμενης πρόσβασης σε όλα τα συστήματα (σχολεία, νοσοκομεία, κλινικές, εταιρίες πιστωτικών καρτών) είναι σήμερα υπαρκτός . Η εφαρμογή εποπτικών συστημάτων μπορεί να οδηγήσει σ' ένα προληπτικό έλεγχο τάξης, αλλά και σε ένα πολιτικό έλεγχο ⁹⁶

Προβλήματα επίσης γεννιούνται όταν το άτομο υφίσταται υποχρεωτικά έλεγχο της συμπεριφοράς του στη καθημερινή του ζωή (λχ. Έλεγχος με ραντάρ της ταχύτητας όλων των οδηγών που κινούνται σε ορισμένο δρόμο, βιολογικός , σωματικός και έλεγχος των αποσκευών όλων των επιβιβαζόμενων σε αεροπλάνο , παρακολούθηση με κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης , όλων των πελατών ορισμένου καταστήματος, αφού δεν τηρούνται οι ελάχιστες απαιτούμενες εγγυήσεις για τον πολίτη .⁹⁷

Όσο λοιπόν το σύστημα πρόληψης επινοεί τεχνικές, νομοθετικές ρυθμίσεις, διοικητικά μέτρα, αρχιτεκτονικές μορφές και επεκτείνεται σε θεσμούς, τόσο περισσότερο πρέπει να εφευρίσκουμε νέους τρόπους προστασίας των δικαιωμάτων μας.

⁹⁶ Χάιδου Α., Εγκληματολογικά κείμενα , Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη, 2003,σελ.98

⁹⁷ Αλεξιάδης Σ. *Εγκληματολογία*, Ο.Π. σελ.323

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, η οποία ιδρύθηκε μόλις το 1997, έθεσε σαν δεδομένο ότι ο εργαζόμενος θα πρέπει να γνωρίζει ότι παρακολουθείται και είναι στην ευχέρεια του να συναινέσει για το αν αποδέχεται αυτή την επέμβαση από τον εργοδότη του στη καθημερινότητα του. Μελέτες πάντως έχουν δείξει, ότι οι εργαζόμενοι που παρακολουθούνται μπορεί να αποδίδουν περισσότερο, γρήγορα όμως παρουσιάζουν συμπτώματα κατάθλιψης και άγχους⁹⁸.

Σε επίπεδο επιχειρήσεων αυτό που ισχύει σήμερα σύμφωνα με την Λίλιαν Μήτρου ⁹⁹ είναι ότι πληθαίνουν καθημερινά οι περιπτώσεις όπου ένας εργαζόμενος απολύεται, επειδή δε χρησιμοποιούσε σωστά το email της εταιρίας, ή επειδή μιλούσε στο κινητό. Η ίδια υπογραμμίζει τη σύγκρουση του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος του «πληροφοριακού αυτοκαθορισμού των ατόμων»- εργαζομένων με τους σκοπούς και τα μέσα του εργοδότη. Συγκεκριμένα αναφέρει: «Η αίσθηση ότι κάποιος βρίσκεται υπό διαρκή (και συχνά αναίτια) επιτήρηση, ενδέχεται μεν να δημιουργεί “πρότυπους” εργαζομένους, παράλληλα όμως έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ίδια τη δημιουργικότητα και τη χαρά της εργασίας».

⁹⁸ Μήτρου, Λ., «Έχουν οι Εργαζόμενοι αξίωση για ιδιωτικότητα, Βήμα, Αθήνα, 2008, σελ 15

⁹⁹ Μήτρου, Λ., «Έχουν οι Εργαζόμενοι αξίωση για ιδιωτικότητα, Βήμα, Αθήνα, 2008, σελ 15-

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Α1.ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ.

Οι κατωτέρω συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν στην πόλη της Αθήνας και στην Καλαμάτα Μεσσηνίας. Τα άτομα από τα οποία πήραμε συνεντεύξεις είναι ενήλικοι εργαζόμενοι, και των δύο φύλων, σε καταστήματα ή ιδιοκτήτες καταστημάτων οι ίδιοι.

Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν κατά κύριο λόγο με την «μέθοδο της χιονοστιβάδας», δηλαδή το ένα άτομο με παρέπεμπε στο άλλο, υπήρξαν ωστόσο και περιπτώσεις όπου οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν σε άτομα για τα οποία δεν έγινε πριν σύσταση από κάποιον άλλο.

Ο χώρος των συνεντεύξεων ήταν στις περισσότερες των περιπτώσεων ο χώρος εργασίας τους, γεγονός το οποίο δημιουργούσε προβλήματα ως προς το χρόνο τον οποίο μπορούσαν να διαθέσουν, αλλά και την ποιότητα των απαντήσεών τους. Στις περιπτώσεις όπου οι συνεντεύξεις έγιναν εκτός του χώρου εργασίας, ήταν εκτενέστερες και οι συνεντευχθέντες είχαν μεγαλύτερη ελευθερία λόγου.

Πριν από κάθε συνέντευξη υπήρξε η διευκρίνιση ότι η συνεντεύξεις πρόκειται να χρησιμοποιηθούν μόνο για επιστημονικούς σκοπούς. Υπήρξαν αρκετές αρνήσεις οι οποίες δικαιολογήθηκαν ως απαγόρευση από την εργοδοσία. Ο φόβος της καταγραφής των απαντήσεων και της

ενδεχόμενης ενημέρωσής της εργοδοσίας για αυτές έκανε κάποια άτομα επιφυλακτικά και τα οδηγούσε σε λογοκρισία των ίδιων τους των λόγων.

Οι συνεντεύξεις ήταν ημιδομημένες¹⁰⁰, ώστε να παρέχεται μεν μια σχετική ελευθερία στην κατεύθυνση της συζήτησης όταν κρίνεται αναγκαίο, αλλά να είναι εφικτή και η συγκρισιμότητα στις απαντήσεις.

Οι ερωτήσεις ήταν ανοιχτού τύπου¹⁰¹ ώστε να διερευνηθούν σε βάθος οι στάσεις των ερευνώμενων, να υπάρξει μια περισσότερο ολοκληρωμένη εικόνα του υπό διερεύνηση θέματος και να μπορούν να ζητηθούν περαιτέρω διευκρινίσεις όπου χρειάζεται.

Σκοπός των συνεντεύξεων ήταν η διερεύνηση των μέτρων πρόληψης των κλοπών που χρησιμοποιούνται στα πολυκαταστήματα, η εικόνα που έχουν οι υπάλληλοι γι αυτά κι ο ρόλος των τελευταίων στην πρόληψη από τις κλοπές. Για τον σκοπό αυτό οι ερωτήσεις που τέθηκαν κυρίως αφορούσαν το ποια μέτρα πρόληψης των κλοπών που χρησιμοποιούνται σε κάθε κατάστημα, αν αυτά επαρκούν ή άλλα θεωρούνται αποτελεσματικότερα και το πως αντιδρούν οι υπάλληλοι και οι καταστηματαρχές σε περιπτώσεις κλοπών.

¹⁰⁰ Υπάρχουν ορισμένες ερωτήσεις καθορισμένες από πριν, αλλά ο ερευνητής μπορεί να κατευθύνει τη συζήτηση ζητώντας διευκρινήσεις ή περεταίρω πληροφορίες.

¹⁰¹ «Ο ερωτώμενος καλείται να εκφράσει τις απόψεις του με το δικό του τρόπο και ο ερευνητής μπορεί να ζητήσει περαιτέρω εξηγήσεις». Κυριαζή Νότα . *Η κοινωνιολογική έρευνα*. Ελληνικά γράμματα, Αθήνα 2002, σελ.128.

A2:ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ:

I) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.

Η Σ. είναι ιδιοκτήτρια καταστήματος στην Αθήνα το οποίο εμπορεύεται συσκευασμένα τρόφιμα και είδη ζαχαροπλαστικής.

-«Πόσο χρόνο έχετε αυτό το κατάστημα;»

-«Εγώ το πήρα τον τελευταίο χρόνο. Πριν είχα φούρνο στην Πελοπόννησο.»

-«Πόσα άτομα απασχολούνται;»

-«5»

-«Ποια μέτρα έχετε επιλέξει για την πρόληψη των κλοπών στο κατάστημά σας;»

-«Έχω βάλει σύστημα συναγερμού που χτυπάει σε συγκεκριμένη εταιρία Security σε περίπτωση που κάποιος προσπαθήσει να κλέψει το μαγαζί και σύστημα στην πόρτα που ακούγεται γκλιν γκλον όταν κάποιος βγαίνει και μπαίνει από το μαγαζί. Γενικά παρακολουθώ τις κινήσεις των πελατών, τη συμπεριφορά τους και την ηλικία τους. Η ηλικία και το ντύσιμο, καταλαβαίνεις τι εννοώ, η εμφάνιση, σε προδιαθέτουν να είσαι πιο προσεκτικός».

-«Υπάρχει συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων που φροντίζετε να προσέχετε περισσότερο;»

-«Προσέχω κυρίως τους αλλοδαπούς. Με τους Έλληνες δεν ξέρεις τι να κάνεις»

-«Μπορείτε να μας περιγράψετε ορισμένα περιστατικά κλοπών που έχουν συμβεί στο κατάστημά σας;»

-«Κάμποσες συσκευασίες από τρόφιμα λείπουν κατά περιόδους .Στην αρχή λες σιγά τα λεφτά αλλά όταν μαζευτούν καταλαβαίνεις τη ζημιά. Τι άλλο; Το

άνοιγμα του εξωτερικού ψυγείου με τα παγωτά. Μετατόπισαν πράγματα και χάλασαν την αλουμινένια κατασκευή και πήραν κάμποσα μικρά παγωτά. Όσα χωρούσαν, όσα μπορούσαν να τα βγάζουν πήραν. Άλλο.. Ένας υποτίθεται ευκατάστατος ηλικιωμένος, σίγουρα δεν το είχε ανάγκη, έκοψε κίνηση δεξιά και αριστερά ενώ η υπάλληλος εξυπηρετούσε και έβαλε ένα κριτσίνι μέσα στην τσέπη. Αν το ζητούσε θα του το δώναμε να δοκιμάσει. Και πελάτης που κάθε φορά έρχεται και αγοράζει χίλια δυο σκατολοιΐδια. Ένα κριτσίνι δηλαδή, είναι γελοίο. Δεν το είχε ανάγκη, απλά για να ικανοποιηθεί ότι δεν το πλήρωσε. Γι' αυτό μετά τα σοκολατάκια που πήρε του τα χρέωσα 20 Ευρώ το κιλό. Μια άλλη φορά σε παραλαβή εμπορεύματος που κακώς αφέθηκε για λίγο απ' έξω, ένα κιβώτιο με ντόνατς και κωκάκια, πήραν τα ντόνατς, αυτά που ήθελαν δηλαδή να φάνε και όχι τα κωκάκια.»

-«Με ποιον τρόπο αντιμετωπίζετε τα άτομα που διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τι τους λέτε;»

-«Εγώ όταν διαπιστώσω ότι κάποιος κλέβει κάνω ότι δεν τον είδα και την επόμενη φορά τον προσέχω. Γιατί δε θα μου πάρει ένα κόσμημα τρελής αξίας. Εκεί τρέχεις».

-«Εκτός από τους πελάτες σας αντιμετωπίζετε καθόλου με καχυποψία και κάποιους από τους υπαλλήλους σας; Έχετε τώρα η στο παρελθόν διαπιστώσει κλοπή από αυτούς;»

-«Μια καχυποψία υπάρχει πάντοτε. Προσέχεις όσο μπορείς. Ανοίγεις τα μάτια σου. Αν πιάσω κάποιον 1000% θα τον απολύσω. Όμως αν δεν ξεφτιλίζεται το λαμβάνω υπ' όψιν μου σαν φθορά.»

-«Πιστεύετε ότι κάποιο άλλο μέτρο θα μπορούσε να προστατέψει αποτελεσματικότερα το κατάστημά σας από τις κλοπές;»

-«Ε, τι να τους βαράει ηλεκτρισμός όταν παίρνουν τα κριτσίνια; Ίσως να έπρεπε να βάλω μια καμερούλα πάνω από το ταμείο να καταγράφει τι γίνεται όταν λείπω».

1) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ.

Συνέντευξη 1^η:

Ο Μ.Γ. έχει κοσμηματοπωλείο στην επαρχία .

-«Πόσο καιρό έχετε το συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Από το '81. Πρόκειται για οικογενειακή επιχείρηση».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών χρησιμοποιείτε στο κατάστημά σας;»

-«Ηλεκτρικά ρολά στις πόρτες, συναγερμοί και χρηματοκιβώτιο. Μετά τη μεγάλη κλοπή πέσανε πάνω μου από εταιρίες Security και μου έλεγαν να με προστατεύουν, αλλά δεν έχω εμπιστοσύνη. Να σε κοιτάνε με κάμερες ποιος μπαίνει στο χώρο σου, να σε βλέπουν μέσα; Μου έλεγαν να δώσω τα κλειδιά του μαγαζιού. Να δώσω τα κλειδιά σε ξένους;».

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Καθημερινά κλέβουν Ρουμάνοι. Και οι Έλληνες, μην τα ρίχνουμε στους αλλοδαπούς όλα. Ρίχνουν τσίχλα σε coca-cola, έχουν το μπουκάλι μαζί τους , και ρίχνουν μέσα τα μικρά κοσμήματα και κολάνε. Μια γυναίκα εμπιστοσύνης, φορούσε μπουφάν χοντρό και έβαλε το δαχτυλίδι μέσα στο μπουφάν και δε μπορούσα να της πω τίποτα. Δεν πίστευα στα μάτια μου. Την ήξερα 30 χρόνια. Μια γιαγιά από την Αμερική έκλεψε ένα ζευγάρι σκουλαρίκια. Την είπα να τα πληρώσει, αλλά αυτή είπε ότι δεν τα είχε πάρει. Είπε στην αδερφή της να τα βάλει στην τσέπη της. Δεν είναι τα 100-200 Ευρώ, αλλά αφού το βλέπω το κουτάκι που είναι άδαιο. Άλλη μια γιαγιά με το ένα πόδι στον τάφο πήρε ένα δαχτυλίδι, το έβαλε στην χούφτα και το καρτελάκι προεξείχε. Όταν έφερνα τα πράγματα που ψώνιζα από Αθήνα έβαζα έναν φίλο και καθόταν και τα φύλαγε. Η μάνα μου μου έλεγε να μην τον εμπιστεύομαι. Μια μέρα είδα έλειπε

ένας σταυρός. Του το είπα και την άλλη μέρα το ξαναέβαλε. Όταν αρραβωνιάστηκε η αδερφή του, ήρθε να της μεγαλώσω ένα δαχτυλίδι που μου είχε βουτήξει ο Λιάς και αυτή δεν το ήξερε. Μια γριά πήρε μια αλυσίδα ταυτότητα. Πάει η ταυτότητα. Μετά από 6 χρόνια μου την έφερε να την κολλήσω. Μια άλλη 65.000 δραχ. τότε, αλυσίδα, πάει, έμεινε στο λαιμό της. Και αυτά είναι μικροαντικείμενα. Το '97 μπήκαν μέσα, πήραν 300.000, όλα τα κοσμήματα, μέχρι και τις επισκευές των πελατών, ότι ήταν στα πριονίδια (εκεί γυαλίζουμε τα κοσμήματα), μου πήραν. Σάββατο. Κυριακή δεν υπήρχε τίποτα μέσα. Είχαν πάρει τα κοσμήματα και όλα τα λεφτά που είχα στο χρηματοκιβώτιο. Εκεί πιστεύω ότι ήταν φίλος μέσα ο οποίος ερχόταν συχνά και μετά εξαφανίστηκε. Για διάφορους λόγους μετά από ένα – δύο χρόνια αυτοκτόνησε.»

- «Πως αντιμετωπίζετε ένα άτομο που διαπιστώνετε ότι κλέβει; Τι του λέτε;»

-«Τι να του πω ρε συ; Δεν ξέρω πως θα αντιδράσω εκείνη τη στιγμή. Εγώ τους βλέπω και ντρέπομαι. Δεν ξέρω τι να τους πω. Δεν πιστεύω ότι η αξία του ανθρώπου είναι 100 ή 200 χιλιάδες ή ευρώ.»

-«Με τι τρόπο πιστεύετε ότι θα μπορούσατε να προστατευτείτε καλύτερα από τις κλοπές;»

-«Βρίσκω λίγο τραβηγμένο να βάλω και κάτι άλλο. Χθες ήρθαν κάποιοι που δεν τους είδα με καθαρό μάτι. Φαίνονται αν είναι λήσταιρχοι Νταβέληδες».

Συνέντευξη 2^η:

Ο Α.Π. είναι ιδιοκτήτης Super Market στην επαρχία. Η συνέντευξη που μου παραχώρησε είναι η εξής:

-«Έχετε ποτέ υπάρξει θύμα κλοπής;»

-«Όχι δεν έχω υπάρξει θύμα κλοπών ποτέ».

-«Γιατί εγκαταστήσατε στο κατάστημά σας κάμερες ασφαλείας;»

-«Έχω βάλει γιατί στη λειτουργία του καταστήματος γίνονται μικροκλοπές, δηλαδή κάποιοι πελάτες παίρνουν κάποια πράγματα και μας φέρνουν σε δύσκολη θέση. Δεν ξέρουμε ακριβώς πώς να το χειριστούμε. Μπορεί να είναι γνωστός ο πελάτης, οπότε αν του το πεις και του μιλήσεις άσχημα μπορεί και να τον χάσεις από πελάτη. Μπορεί να έχει κάποιο κοινωνικό επίπεδο, οπότε θα τον μειώσεις και αυτόν και την οικογένειά του και είναι κάτι δύσκολο για μας να τον εκθέσουμε. Οπότε πιστεύω με τις κάμερες ασφαλείας βλέποντας ότι τον παρακολουθούμε, θα τον αποτρέψουμε από το να κάνει αυτό το πράγμα, το να κλέψει. Σκοπός αυτός είναι δηλαδή».

-«Θέλετε να μας πείτε κάποια περιστατικά μικροκλοπών και πως αντιδράσατε;»

-« Είχε τύχει μια φορά κάποιος κύριος ερχότανε και έπερνε καφέ ελληνικό, φακελάκια, τα έβαζε στην τσέπη του. Το είχε κάνει αρκετές φορές, δηλαδή, τρεις ή τέσσερις φορές τουλάχιστον τον είχα αντιληφθεί εγώ. Ε κάποια στιγμή και εγώ εντάξει, θεώρησα ότι με βλέπει σαν κορόϊδο , ότι δεν τον καταλαβαίνω. Έ και την επόμενη φορά που μπήκε στο μαγαζί τον κοίταξα, τον φύλαξα δηλαδή και τον παρακολούθησα. Πήρε μια κονσέρβα 'svan' μικρή, την έβαλε στην τσέπη του. Άφησα πέρασε από το ταμείο , πλήρωσε κανονικά τι άλλο είχε πάρει , τον ρώτησα τελειώσατε κι αυτά, ναι λέει και έβαλα το χέρι

μου μέσα στην τσέπη του , στο σακάκι κ κι έβγαλα την κονσέρβα. Τότε τα' χασε, μου λέει τι κάνεις εκεί, του λέω γιατί δεν πέρασες και την κονσέρβα αυτή που έβαλες στην τσέπη στο ταμείο; Ε στην αρχή μου λέει συγγνώμη γι' αυτά, πήγε να δικαιολογηθεί, το ξέχασα, το έβαλα στην τσέπη κι αυτά, του λέω το έχεις ξανακάνει με τους καφέδες. Για να τον φοβίζω του λέω θα καλέσω την αστυνομία να 'ρθει εδωπέρα να σημειώσει την κλοπή που έχεις κάνει. Ε, τα έχασε τότε, ήταν και ηλικιωμένος, γύρω στα 75, και μου λέει ο πατέρας μου άστονε μην τον πιέζεις άλλο και μας πάθει και τίποτα, από καρδιά. Έ, αυτό ήταν ένα περιστατικό σοβαρό , μετά τον άφησα, του είπα δε θα καλέσω την αστυνομία, αλλά να μην το ξανακάνει κι όποτε μπαίνει στο μαγαζί να μας ζητάει ότι θέλει να του το δίνουμε στα χέρια, να μην μπαίνει στους διαδρόμους. Του ανέφερα ότι θα το πω στους επαγγελματίες ¹⁰⁰ όλους , να το έχουν υπ' όψη τους, ότι αυτός κάνει αυτά τα πράγματα, αν και το ξέρανε οι περισσότεροι . Του το 'πα ότι δεν πρόκειται να το κρατήσω κρυφό, όπως και το έκανα. Αυτό. Άλλο περιστατικό ήτανε τώρα τελευταία , αυτό είχε γίνει πριν δυο χρόνια, τώρα τελευταία, ένας ηλικιωμένος πάλι, ο οποίος δεν ήτανε πελάτης, ήρθε την Κυριακή για ψώνια ¹⁰¹ μαζί με δύο παιδάκια οκτάχρονα , ο ίδιος είχε βάλει έναν καφέ και κάτι άλλα προϊόντα στη τσάντα αξίας 10 ευρώ. Μόλις πέρασε από το ταμείο του λέω τι έχετε, δύο πράγματα είχε εκεί , τα χτύπησα, τα πλήρωσε. Του λέω αυτά που έχετε στην τσάντα σας θα μας τα βγάλετε να τα πληρώσετε; Λέει στην αρχή δεν έχω. Μόλις του αγρίεψα λιγάκι και του 'πα για άνοιξε τις τσάντες στην αρχή έβγαλε τα μισά πράγματα απ' ότι είχε κλέψει. Μετά λέω εγώ δε μου δίνεις τις τσάντες να κοιτάξω να δω τι άλλο

¹⁰⁰ εννοεί της περιοχής

¹⁰¹ την Κυριακή λόγω παζαριού τα καταστήματα παραμένουν ανοιχτά στην περιοχή τις πρωινές ώρες

έχει μέσα και τελικά είχε κι άλλα πράγματα μέσα. Τον ρώτησα γιατί κλέβει κι αυτός είπε «θα στα έδειχνα, αλλά τα ξέχασα». Αλλά ο σκοπός ο δικός του ήτανε να κλέψει αυτά τα πράγματα, όχι ότι τα ξέχασε. Ε, του έκανα κι αυτού παρατήρηση ότι άμα ξανασυμβεί κάτι τέτοιο θα καλέσω την αστυνομία και του είπα να μην ξαναέρθει στο μαγαζί. Ε, αυτά τα δύο περιστατικά. Τώρα άλλα περιστατικά που να μας έχουν κλέψει κάτι και να μην τους έχουμε αντιληφθεί, ναι υπάρχουν πάρα πολλά γιατί βρίσκουμε άδειες συσκευασίες από τα προϊόντα στα ράφια. Να έχω ποιάσει κάποιον άλλο και να έχουμε έρθει σε κουβέντα όχι.»

- «Θεωρείτε ότι οι μικροκλοπές γίνονται λόγω οικονομικής κατάστασης ή για κάποιον άλλο λόγο;»

-«Έ, θεωρώ ότι αυτοί που κλέβουν είναι άρρωστοι στο μυαλό, δηλαδή για άλλους λόγους κλέβουνε, δεν κλέβουνε επειδή τα έχουν ανάγκη. Εντάξει, υπάρχει και μια μερίδα κόσμου η οποία είναι αλλοδαποί, έχουνε οικονομικά προβλήματα, που αυτοί κλέβουν γιατί το έχουν ανάγκη, αλλά αυτό που θα κλέψουν θα είναι κάτι για να φάνε , δε θα είναι κάποιο καλλυντικό. Αυτοί που κλέβουνε καλλυντικά είναι αυτοί που προφανώς τους έχει γίνει συνήθεια η κλεψιά. Πιστεύω ότι αυτοί που κλέβουν θεωρούν ότι δεν αξίζει την τιμή του αυτό το προϊόν και να μην χαλάσουν τα χρήματά τους γι' αυτό το προϊόν, αλλά συγχρόνων και το θέλουνε. Και μπαίνουν σ' αυτή τη διαδικασία και λένε θα το κλέψω προκειμένου να το πληρώσω. Δεν είναι ότι τους λείπουν τα λεφτά. Δε δίνουν, δηλαδή την ανάλογη αξία στο προϊόν. Υπάρχει μια μερίδα τέτοια του κόσμου.

- «Οι κάμερες θεωρείτε ότι έχουν επιφέρει αποτελέσματα;»

-«Προς το παρόν τώρα, για ένα τετράμηνο που τις λειτουργώ βλέπω ότι δεν έχω κάποια κρούσματα, ούτε άδειες συσκευασίες στα ράφια, αλλά ούτε έχουμε αντιληφθεί κάποιον να κινείται μέσα στο μαγαζί έτσι πονηρά , να θελήσει να κλέψει κάτι. Πιστεύω ότι τώρα το έχουν μάθει οι πελάτες ότι παρακολουθούνται από τις κάμερες και πιστεύω θα έχει αποτέλεσμα.»

-«Πόσα χρόνια έχετε αυτό το κατάστημα;»

-«17 χρόνια».

-«Και τοποθετήσατε κάμερα τώρα. Θεωρείτε ότι είχαν αυξηθεί τελευταία τα κρούσματα μικροκλοπών;»

-«Είχαν αυξηθεί αρκετά, ναι, γι' αυτό το έκανα, ίσως επειδή έχουν έρθει και πολλοί αλλοδαποί. Όταν υπάρχει και περίοδος συγκομιδής της ελιάς, βλέπουμε ότι όλοι οι αλλοδαποί που μπαίνουν μέσα το κυριότερο που κοιτάνε είναι να κλέψουν. Στα δύο προϊόντα που θα περάσουν στο ταμείο σίγουρα θα έχουν κλέψει άλλο ένα»

-«Θα έβαζες ποτέ, αν είχες τη δυνατότητα, ιδιωτικούς φύλακες (security) στο κατάστημα;»

-«Τότε δε θα έβαζα κάμερες για τους πελάτες, αλλά ίσως έβαζα κάμερες για το προσωπικό, γιατί όταν έχεις να συναλλάσσεσαι με πολύ προσωπικό θα πρέπει να υπάρχουνε και κάμερες ασφαλείας να ξέρεις τι γίνεται στο προσωπικό»

-«Το να εργάζονται κάποιοι υπό καθεστώς παρακολούθησης όμως δεν θίγει τα ατομικά τους δικαιώματα;»

-«Εντάξει, μπορεί να θίγει τα ατομικά δικαιώματα, αλλά αυτοί που δουλεύουν στην επιχείρηση πληρώνονται από την επιχείρηση κι άμα η επιχείρηση δεν

είναι υγιής και δεν πάει καλά , κάποια στιγμή θα χάσουν τη δουλειά τους γιατί κάποιοι από αυτούς κλέβουν ή και δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους.»

-«Τι κόστος έχει μια κάμερα ασφαλείας;»

-« Όλο το σύστημα με επτά κάμερες και καταγραφή στοίχισε 2.100 ευρώ με την τοποθέτησή τους.»

-« Οι κλοπές είναι μεγαλύτερης αξίας από το κόστος;»

-« Οι κλοπές, όχι , είναι μικρότερης αξίας, πιστεύω γύρω στα 300 ευρώ το χρόνο. Απόσβεση δεν κάνω με το σύστημα, αλλά δε θέλω οι πελάτες να μπαίνουν μέσα και να κλέβουν, δε μ' αρέσει δηλαδή σαν τακτική, δεν είναι θέμα ότι θα κερδίσω τα χρήματα, το κάνω περισσότερο για να μην έχουν κι αυτοί το μυαλό τους στην κλεψιά κι εγώ, εντάξει, δεν θέλω να μου κλέβουν πράγματα.»

-«Εσύ μικρός έκλεψες ποτέ κάτι».

-«Εντάξει, η αλήθεια είναι ότι σαν μικρός μπορεί να κλέψεις, να πάρεις μια καραμέλα, αυτό δηλαδή, αν θεωρηθεί ότι έκλεψες κάτι... Να κλέψω κάτι όχι.

Ένα περιστατικό που θυμάμαι τώρα είναι κάτι blister της L'Oreal , που αφορούσαν περισσότερο τις γυναίκες. Αποκλειστικά τις γυναίκες αφορούσαν αυτά. Κάποια προϊόντα είχαν αξία πάνω από 10 ευρώ, έφταναν 13- 14 ευρώ και βλέπαμε άνοιγαν τις συσκευασίες πέταγαν το blister ανάμεσα στα ράφια, μπορεί πίσω από τα ζυμαρικά ή πίσω από τους καφέδες και το προϊόν το βάζανε χύμα στην τσάντα τους. Έ , ήτανε πολύ δύσκολο να τους πιάσεις με αυτόν τον τρόπο. Έπρεπε να τους έχεις δει όταν το έπερναν το προϊόν από το ράφι και μετά να προσέξεις πάλι στο ταμείο ότι δεν πέρασε από το ταμείο για να ρωτήσεις, να πεις διακριτικά τι το κάνατε το προϊόν, δηλαδή που το

επιστρέψατε. Άμα σου λέγανε ότι το τοποθετήσαμε πάλι στο ράφι δε μπορούσες να κάνεις κάτι.»

-«Έχετε αντικλεπτικά συστήματα στην πόρτα;»

-«Όχι και δεν ξέρω αν υπάρχει για Super Market κάποιο σύστημα αντικλεπτικό. Στα ρούχα υπάρχει, αλλά στα τρόφιμα δε γνωρίζω αν υπάρχει και πόσο κόστος έχει αυτό το σύστημα.

Στα 17 χρόνια που έχω μαγαζί δε νομίζω να έχουν γίνει κλεψιές αξίας 2.100 ευρώ που στοίχισαν οι κάμερες, αλλά εντάξει, δεν μπορείς συνεχώς να τους ελέγχεις γιατί πιστεύω ότι μεταξύ τους, ειδικά όταν έρχονται αλλοδαποί στο χωριό ξέρουν ότι δε μπορείς να παρακολουθήσεις το μαγαζί κι ο ένας με τον άλλον έρχονται με το μυαλό τους συνεχώς να κλέβουνε και αυξάνονται οι κλεψιές».

-«Τώρα που έχετε βάλει τις κάμερες βλέπετε τους ανθρώπους να συμπεριφέρονται διαφορετικά στο χώρο;»

-«Βλέπω, βλέπω, ειδικά τους αλλοδαπούς, βλέπω ότι είναι πολύ συγκρατημένοι, δηλαδή οι πρώτοι που παρατηρήσανε ότι έβαλα κάμερες ήτανε αυτοί, με το που ερχόντουσαν στην πόρτα μεταξύ τους το λέγανε βέβαια στη γλώσσα τους χωρίς να καταλαβαίνω, αλλά καταλάβαινα ότι λέγανε για τις κάμερες, δείχνανε την οθόνη, την έχω δίπλα στο ταμείο, να φαίνεται και δεν έκαναν κινήσεις, δηλαδή δεν κάθονταν σε ένα ράφι πλλή ώρα, πέρνανε ότι θέλανε και περνάγανε στο ταμείο, ενώ πρώτα όταν μπένανε στο μαγαζί καθόντουσαν ένα τέταρτο και στο τέλος περνάγανε στο ταμείο με ένα προϊόν, χωρίς να έχουνε κάτι άλλο, προφανώς χαζεύανε τόση ώρα μέσα στο μαγαζί, πιστεύω, για να βρουνε την ευκαιρία αν δεν τους βλέπει κάποιος να κλέφουνε, γιατί διαφορετικά θα γνωρίζανε τι θέλουν να πάρουν από την αρχή,

θα το πέρνανε, θα περνάγανε στο ταμείο, σε πέντε λεπτά είχαν τελειώσει. Δεν υπήρχε λόγος να κάτσουνε ένα τέταρτο μέσα στο μαγαζί. Πιστεύω ότι ο λόγος που καθόντουσαν ήταν για να δημιουργηθεί η ευκαιρία να κλέψουν.

Συνέντευξη 3^η:

Η Μ.Α. έχει κατάστημα με κοσμήματα και είδη gallery.

-«Πόσο καιρό έχετε αυτό το κατάστημα;»

-«Από το '92».

-«Πόσα άτομα απασχολούνται στο κατάστημα;»

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών χρησιμοποιείτε στο κατάστημά σας;»

-«Συναγερμό μόνο λόγω κόστους».

-«Θεωρείτε πως το γεγονός ότι άλλα καταστήματα χρησιμοποιούν και άλλα μέτρα ασφαλείας μετατοπίζει την εγκληματικότητα προς καταστήματα σαν το δικό σας;»

-«Δεν έχει σχέση νομίζω. Εντάξει, όποιος θέλει να κλέψει θα κλέψει εκεί που μπορεί.»

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχουν συμβεί στο κατάστημα;»

-«Μια φορά μας έκλεψαν το ταμείο όταν το μαγαζί ήταν κλειστό. Μπήκαν από την πίσω πόρτα, είχαν παραβιάσει ένα σπίτι δίπλα. Αλλά μου έχουν κλέψει και πράγματα όσο είμαι μέσα, μικροπράγματα. Χάριζα σε μια κυρία κάτι εικόνες για την Εκκλησία και υπήρχαν κάτι κάδρα που μέχρι να γυρίσω το βλέμμα μου έλειπαν. Της άνοιξα την τσάντα χωρίς να της αφήσω περιθώρια να αντιδράσει και τα πήρα. Όλο μικροπράγματα. Από παρόμοιες φάτσες συνήθως αντιλαμβάνομαι κλοπές.»

- «Πώς αντιμετωπίζετε τα άτομα που διαπιστώνετε ότι κλέβουν;»
- «Η αντίδρασή μου είναι να ελέγχω τάχα μήπως κάναμε λάθος. Γενικά πάντως δεν τους αφήνω μόνους τους. Διακριτικά από μακριά προσέχω τις κινήσεις τους. Είμαι της άποψης ότι δεν πρέπει να είναι πολλοί αυτοί που κλέβουν και είναι κάποιοι που λόγω της εντοπιότητάς τους, τους ξέρουμε και τους προσέχουμε. Αυτό που μου κάνει εντύπωση είναι ότι δεν είναι φτωχοί άνθρωποι, δεν το περιμένεις ότι θα κλέψουν κάτι. Το ένα κατάστημα με το άλλο λέει κι όλας.»
- « Με τι τρόπο πιστεύετε ότι θα μπορούσατε να προστατευτείτε καλύτερα από τις κλοπές;»
- «Ίσως έβαζα κάποια κάμερα, αλλά με security δε θα συνεργαζόμουν.»

Συνέντευξη 4^η:

Ο Τ.Ρ. έχει κατάστημα με γεωργικά είδη και εργαλεία.

- «Πόσο καιρό έχετε αυτό το κατάστημα;»
- «Από το '95».
- «Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών χρησιμοποιείτε στο κατάστημά σας;»
- «Μετά που με κλέψανε έβαλα συναγερμό και κάμερες. Μέσα από πρόγραμμα επιδότησης τα έβαλα».
- «Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχουν συμβεί στο κατάστημά σας;»
- «Δύο φορές με έχουν κλέψει σοβαρά. Το '98, Μεγάλη Παρασκευή, μου έσπασαν το τζάμι μέρα μεσημέρι και μου έκλεψαν τα χρήματα που είχα στο ταμείο. Πριν 2 χρόνια μου έσπασαν πάλι το τζάμι και μου πήραν χρήματα και δύο αλυσοπρίονα. Θέλω να μένω με την εντύπωση ότι σε φεύγουν πολλά

πράγματα από κλοπές, αλλά ότι κάνουμε εμείς λάθη στα τιμολόγια. Στο μαγαζί μας κλεβόμαστε μόνοι μας».

-«Θεωρείτε αποτελεσματικά τα μέτρα που χρησιμοποιείτε για την προστασία σας από τις κλοπές;»

-«Ο συναγερμός αξίζει τα λεφτά του. Τις κάμερες τις έχουμε για πάρτη μας».

Συνέντευξη 5^η:

Η Τ.Ρ. έχει κατάστημα με είδη ένδυσης και υπόδησης.

-«Πόσο καιρό έχετε αυτό το κατάστημα;»

-«12 χρόνια».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών χρησιμοποιείτε στο κατάστημά σας;»

-«Έχω συναγερμό τον οποίο δεν είχα βάλει σε λειτουργία όταν με έκλεψαν και μόνιμο φωτισμό».

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχουν συμβεί στο κατάστημά σας;»

-«Ήρθα μια Κυριακή πρωί και έλειπε το μικρό τζαμάκι και είχαν αδειάσει τουλάχιστον 6.000 ευρώ πράγματα, μετά ανακάλυψα κι άλλα. Ήταν Ρουμανόγυφτοι, είχαν έρθει σαν πελάτες και δεν ψώνισαν τίποτα και μετά πουλούσαν εδώ τα πράγματα που μου έκλεψαν μεταξύ τους. Το δικό μου μαγαζί ήταν το ενδέκατο που είχαν προσπαθήσει να ληστέψουν και το τελευταίο τους. Είχαν πάρει τα πιο ακριβά παπούτσια λες και είχαν χρόνο να διαλέξουν. Προσπαθούσαν να κλείσουν και τα φώτα, αλλά δεν τα έβρισκαν. Σιχαινόμουν μετά να αγγίξω οτιδήποτε. Ξέρεις πως είναι να μπαίνουν στο δικό σου χώρο; Έρχονται και γύφτισσες προσπαθώντας να κλέψουν ρούχα βάζοντάς τα κάτω από τις φούστες τους.»

- «Πως προσπαθείτε η ίδια να αποτρέψετε μια κλοπή;»
- «Έχω τα μάτια μου ανοιχτά και δεν τους αφήνω να μου αποσπάσουν την προσοχή. Ελέγχω πάντα πολύ καλά. Τους φοβάμαι τους ξένους πολύ...Δεν αφήνω κανένα περιθώριο να με κλέψουν όταν είμαι στο μαγαζί».
- «Πώς αντιμετωπίζετε τα άτομα που διαπιστώνετε ότι κλέβουν;»
- «Μπορεί και να μη μιλήσω αν η αξία είναι πολύ μικρή και πρόκειται για γνωστό. Θα με ενοχλήσει πάντως. Αν είναι αξίας θα φωνάξω.»
- «Θεωρείτε αποτελεσματικό το συναγερμό; Αν υπήρχε η οικονομική δυνατότητα ποιο άλλο μέτρο προστασίας από τις κλοπές θα χρησιμοποιούσατε;»
- «Ναι, αν θυμόμουν να τον ενεργοποιώ πάντα ίσως και να μη με έκλεβαν τότε. Όσο τον έχω ανοιχτό δε με κλέβουν. Κάμερες θα μπορούσα να βάλω.»

Α.3 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Συνέντευξη 1^η.

Η Φ.Μ εργάζεται σε ένα πολυκατάστημα της Αθήνας. Για αρκετά χρόνια ήταν υποδιευθύντρια, αλλά φέτος παραιτήθηκε για να γίνει απλή υπάλληλος. Στη συνέντευξή της μας λέει:

- «Γιατί παραιτήθηκα;» Τι να το κάνω το χιλιάρικο ¹⁰² αν είναι να δουλεύω δωδεκάωρο σαν το χαμάλη, να γυρίζω σπίτι και να κοιμάμαι, να μην πηγαίνω πουθενά και να μην έχω ζωή καθόλου; Όλο έλεγα να παρατηρηθώ και με αυτό που σου έλεγα έφτασε ο κόμπος στο χτένι. ¹⁰³»

-«Θες να μας πεις λίγα λόγια γι' αυτό το περιστατικό;»

-«Αφού τα ξέρεις. Μπήκανε δύο στο γραφείο που ήμουν μόνη, χωρίς κουκούλα, τους έβλεπα, μου κόλλησαν το όπλο στο κεφάλι και μου ζήτησαν την είσπραξη της ημέρας. Ευτυχώς υπήρχαν κάποια χρήματα και τους τα έδωσα χωρίς να φέρω αντίρρηση. Δε θα μου φάνε εμένα το κεφάλι. Αλλοδαποί ήταν. Είχα και την τσάντα μου εκεί, με λεφτά και το κινητό μου, αλλά δε μου πήρανε τίποτα, θέλανε είπαν να κλέψουν μόνο αυτούς που τα 'χουν. ¹⁰⁴»

-«Υπήρχαν κάμερες στο γραφείο σου;»

- «Ναι, είχαμε. Είναι και στις ταμειακές οι κάμερες. Κι είναι και θέμα ασφάλειας, για οποιαδήποτε ληστεία, όπως έχουν γίνει.. Ληστέψανε ένα κατάστημα και πήραν και τις ταμειακές μαζί. Πώς θα τους πιάσει η αστυνομία αν δεν έχει κάμερα . Εγώ βάση κάμερας πήγα στην αστυνομία και είδαν τα στοιχεία αυτών που με κλέψανε, αλλά δεν τους βρήκανε. Είναι λόγω

¹⁰² Εννοεί το μισθό της υποδιευθύντριας.

¹⁰³ Επεξηγείται με την παρακάτω ερώτηση.

¹⁰⁴ Εννοεί τα λεφτά.

ασφαλιστικής. Πρέπει να υπάρχουν κάμερες για να αποδείξεις ότι έγινε ληστεία. Δε μπορώ εγώ να δηλώσω ότι έγινε ληστεία...ναι, και αποδεικτικά στοιχεία ότι έγινε ληστεία; Ενώ αν υπάρχουν οι κάμερες μπορείς να το αποδείξεις Μπήκανε, ληστέψανε, πήρανε κι αυτά..., από 'κει και πέρα είναι θέμα της αστυνομίας τι θα βρει, ποιος θα βρει. Αν μου το ζητήσει η αστυνομία, τότε θα το παραδώσω, από τη στιγμή που θα μιλήσω με το δικηγόρο της εταιρείας, για να παραδώσω κάτι. Είναι προσωπικό στοιχείο. Μόνο όταν έρθει η αστυνομία. Παρούσας της αστυνομίας κοιτάμε την κάμερα και παίρνει την βιντεοκασέτα και πάει και την αναλύει αν δεν είναι καλή η εικόνα και τα σχετικά. Αλλά τι, να το κάνεις ντελάλη σε όλους;»

- «Θεωρείς ότι υπάρχει κάποιο άλλο μέτρο περισσότερο αποτελεσματικό από τις κάμερες;»
- «Ένας security στην πόρτα, που δεν έχουμε εμείς, ας πούμε, ίσως για εκφοβισμό πιο πολύ, όπως και στις τράπεζες .»
- «Θες να μου πεις πως προσεγγίζεις κάποιον που έχει κλέψει κάτι;»
- «Αφού σε αφήνω και περάσεις από το ταμείο και πληρώσεις τι έχεις πάρει, αν έχεις πάρει, σου λέω σας παρακαλώ περάστε στο γραφείο. Συνήθως αντιδρούνε οι πιο πολλοί. Δηλαδή με τη βία, σπρώχνει ο ένας, σπρώχνει ο άλλος, εκτός αν έχει καταλάβει ότι έχει κάνει βλακεία και ζητήσει συγγνώμη και έρχεται σιγά σιγά και λέω γιατί το κάνατε, ποιος ο λόγος και τι πράγματα είναι αυτά και το ένα και τ' άλλο, ε και αναλόγως αν έχει κλέψει πάρα πολλά φωνάζουμε την αστυνομία, αν έχει κλέψει ένα δυο πραγματάκια, για να μην ταλαιπωριόμαστε και εμείς, τον βάζουμε τα πληρώνει στο ταμείο, τα παίρνει και φεύγει. Μην το ξανακάνεις και τέτοια... Βάζουν στις τσέπες πράγματα. Μια φορά μπήκαν ένας ψηλός κι ένας άλλος ποντικομαμή, τόσοσ

δα. Τον παίρνουμε πρέφα, γυρνάνε γυρνάνε στο μαγαζί, τους αφήνουμε, παίρνουν ένα μπουκαλάκι νερό και ττάνε να φύγουνε. Κι είμαστε μπροστά στην πόρτα τώρα και λέμε περάστε στο γραφείο σας παρακαλώ, περνάνε σιγά, του βγάζουμε το παλτό του ένα, τίγκα, τίγκα, πρέπει να είχε κλέψει πάνω από 200 ευρώ πράγματα. Είχε ένα μπουφάν, ένα δερμάτινο, είχε ανοίξει τις τσέπες και έχωνε μέσα.»

- «Χτύπησε το barcode:»
- « Όχι, όχι, άμα χτυπήσει είναι αργά, γιατί άμα χτυπήσει είναι στη πόρτα, δεν τον προλαβαίνεις, άμα φύγει από το κατάστημα δε μπορείς να τον πιάσεις εκτός καταστήματος. Φωνάξαμε την αστυνομία, τους πήρανε μέσα, ξένοι βέβαια, κι όπως ήτανε ο ένας, ο κοντούλης , όλο έβαζε τα χέρια από πίσω κι έβαζε τα χέρια από πίσω και του λέω για δεξ – στον αποθηκάριο, γιατί ήμουνα με τον αποθηκάριο μαζί- για δεξ τι έχει από πίσω και του βγάζουμε έναν σουγιά τέτοιο. Άντε να μας έσφαζε μες το γραφείο! Και σεκιουριτάς να ήταν μαζί μου τι θα έκανε, αφού δεν έχει όπλο. Και καλά που δεν έχουν οι σεκιουριτάδες όπλα. Μπορεί να είναι τρελός ο άλλος αν έχει όπλο και να αρχίσει να πυροβολεί. Δεν είναι στη δικαιοδοσία του να σηκώσει όπλο. Και εμάς όταν είχε γίνει ληστεία σε ένα παλιό κατάστημα ήταν μέσα μπάτσος. Αυτός ειδοποίησε την αστυνομία, ο αστυνομικός εκτός υπηρεσίας. Ήρθε να ψωνίσει ο άνθρωπος, πηγαίνει στα ταμεία, έγινε ληστεία στα ταμεία και πήγε αυτός πιο πίσω και ειδοποίησε την αστυνομία. Δεν έκανε καμία σκηνή, ή να εμποδίσει τους ληστές ή κάτι, τίποτα. Μα είναι λογικό, τόσος κόσμος είναι μέσα, μπορεί κάποιος να πάρει την ευθύνη να σηκώσει όπλο;
- «Είναι μεγάλο το κόστος των κλοπών;»

- «Ου, πάρα πολύ κι ειδικά τώρα τελευταία και τα τελευταία χρόνια; Έχει πενταπλασιαστεί. Κι εγώ οικονομικά πάσχω, τι θα πιάω να κλέψω; Το πιο εύκολο είναι να κλέψεις. Υπάρχουνε κλεπτομανείς και υπάρχουν και από ανάγκη. Εντάξει αυτός που έχει ανάγκη θα κλέψει ένα ψωμί. Αυτός που δεν το έχει ανάγκη θα κλέψει καλλυντικά να τα πουλήσει, για να βγάλει χρήματα.»

Συνέντευξη 2^η.

Η Κ.Λ εργαζόταν σε ένα από τα μεγαλύτερα εμπορικά κέντρα της Αθήνας και παραιτήθηκε πρόσφατα συνεχίζοντας τις σπουδές της σε ΑΕΙ.

-«Σε τι κατάσταση εργαζόσασταν»;

-«Ένδυσης και υπόδησης. Σε υποκατάστημα μεγάλης αλυσίδας με ρούχα Ιταλικής Ραφής και καλά, αλλά από την Τουρκία. Σε μεγάλο εμπορικό κέντρο στην Αθήνα.»

-«Πόσα άτομα απασχολούνται στο κατάστημα αυτό»;

-«Καμιά εικοσαριά ίσως, πιο λίγοι με οχτάωρα, οι περισσότεροι με τετράωρα. Εγώ εργαζόμουν εκεί 16 μήνες περίπου».

-«Τι μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο κατάστημα αυτό»;

-«Κοίτα, λέγανε και καλά ότι είχανε κάμερες, αλλά δεν είχανε. Είχανε αυτά τα μηχανήματα, τα πως τα λένε, που σφυρίζουν, τα αντικλεπτικά. Βασικά, πιο πολύ και από το σύστημα παρακολούθησης, που δεν υπήρχε, έπρεπε να προσέχουμε εμείς οι πωλητές τους πελάτες αν είναι ύποπτες φάτσες, να μην παίρνουν πολλά ρούχα στα δοκιμαστήρια, να έχουμε άποψη για το τι ρούχα έχουν μαζί τους, να μην είναι μόνοι τους, αλλά αυτό δεν ήταν εφικτό, ειδικά σε περίοδο εκπτώσεων, όπου υπήρχε μεγάλος συνωστισμός και ζήτηση στο

μαγαζί, γιατί δε μπορούσαμε να είμαστε πίσω από κάθε πελάτη, αλλά το προσπαθούσαμε.»

-«Θυμάστε κάποια περιστατικά κλοπών να μας πείτε;»

-«Οουουου!!! Τι να σου πρωτοπώ; Που είχαν πιάσει μια φορά έναν Αλβανό ο οποίος ήταν με άλλους δυο τρεις, οι άλλοι φύγανε, αυτόν τον αντιλήφθηκαν. Απασχολούσε τη πωλήτρια στα αθλητικά αυτός και άλλοι έβγαζαν τα αντικλεπτικά και έπαιρναν τα ρούχα – πρέπει να το έκαναν τακτικά αυτό κατά την κρίση μου- και μετά όταν ήρθε η ασφάλεια του Mall, αυτός είχε πέσει στο πάτωμα και παρακαλούσε να τον αφήσουνε. Μετά πήραν και τον δικό μας υπεύθυνο για ανάκριση. Κρίμα... Την άλλη φορά είχε μπει μια συμμορία στο μαγαζί – συμμορίες είναι αυτές- ο υπεύθυνος αντιλήφθηκε ότι μια φάτσα είναι περίεργη και του το επεσήμανε και ένας από τους πωλητές μας και πρόσεχε διακριτικά από απόσταση τις κινήσεις του. Όμως μετά από λίγο τον απασχόλησε ένας πελάτης για κάποιο θέμα και σταμάτησε να προσέχει, ώσπου μετά από μια ώρα αντιλαμβάνεται να λείπουν από την κρεμάστρα που ο ίδιος είχε διαμορφώσει δύο δερμάτινα αξίας 1.500 Ευρώ το καθένα. Λέει: «Τα πουλήσαμε αυτά σήμερα; Εδώ ήταν πέντε δερμάτινα» και μετά έτρεχε πίσω από την πωλήτρια που υποτίθεται ότι εξυπηρετούσε την περίεργη φάτσα, αλλά η καημένη, επειδή την τραβούσαν και άλλοι δύο να τους εξυπηρετήσει, τον βοήθησε για λίγο και μετά τον άφησε μόνο του.»

-«Τι εννοείτε περίεργη φάτσα;»

- «Φορούσε γυαλιά ηλίου μέσα στο κατάστημα, ήταν κάπως το παρουσιαστικό του...Λοιπόν, τι είχαν κάνει αυτοί; Γιατί είχε κι άλλους μαζί του αυτός που έκλεψε τα δερμάτινα. Επειδή είχε πολύ κόσμο το κατάστημα, αυτοί πήραν διάφορα ρούχα από το κατάστημα, και τα δερμάτινα. Προφανώς για να

βγουν έξω χωρίς να τους αντιληφθούνε πρέπει να τα φόρεσαν και από πάνω είχαν τα δικά τους ρούχα.»

-«Και από τα δερμάτινα;»

-«Μάλλον. Μας είχανε τρελάνει στις ληστείες πάντως. Ενώ υποτίθεται ότι είχανε κάμερες στα μαγαζί, όπως λέγανε, έχω τη βεβαιότητα ότι δεν υπήρχαν. Το ξέρω σίγουρα.»

-«Είχατε αντιληφθεί οι εργοδότες σας να είναι καχύποπτοι απέναντι σε εσάς και τους συναδέλφους σας όσον αφορά στις κλοπές;»

-«Πώς να το θέσω τώρα; Ένα μέτρο που το θεωρώ τελικά σωστό αν και αρχικά δε μου άρεσε, που είχε ο υπεύθυνος προκειμένου να μην υπάρχουν υποψίες για τους πωλητές ήταν πριν φύγουμε να ανοίγουμε και να δείχνουμε τις τσάντες μας. Καλό είναι αυτό γιατί άμα 'φεύγαν κατά κόρον κάποια πράγματα απ' το μαγαζί... Στην αρχή είχα πει μαλακία ήταν ...Εντάξει, έχω ακούσει και για την περίπτωση , σε άλλο μαγαζί βέβαια, που μια κοπέλα πωλήτρια πήγαινε πάντα πιο αδύνατη στη δουλειά και το βράδυ έβγαινε πιο χοντρή. Μετά από λίγο καιρό το αντιλήφθηκε αυτό ο security και πήγανε σπίτι της και ψάξανε και βρήκανε πολλά ρούχα της επιχείρησης που εργαζόταν. Αυτή με το που ξεκίνησε τη δουλειά άρχισε και έκλεβε. Καλά δε φοβότανε;»

-«Εσείς το διάστημα που εργαζόσασταν στη επιχείρηση είχατε αντιληφθεί κάποιο περιστατικό κλοπής από τους συναδέλφους σας;»

-«Ναι, κάτι είχε τύχει. Τώρα δεν ξέρω πώς να το περιγράψω. Μάλλον ένας συνάδελφος, επειδή δούλευε πάρα πολλά χρόνια στην εταιρία και επειδή στο σπίτι του μάλλον έλλειπαν κάλτσες, αντιληφθήκαμε, αφού κάθε μέρα βρίσκαμε πεταμένους κωδικούς από ταμπελάκια στα σκουπίδια από κάλτσες, ότι κάθε μέρα έπαιρνε και από ένα διαφορετικό ζευγάρι κάλτσες, που κόστιζε 7 Ευρώ,

το οποίο αφού το φορούσε το έπαιρνε σπίτι του. Είναι λίγο αστείο... Στην αρχή δεν ξέραμε τι γίνεται, αλλά μετά το παρατηρήσαμε και αυτός το παραδέχτηκε. Αυτός ήταν φίλος με τον υπεύθυνο και τα είχε και με την ταμεία. Ο υπεύθυνος του είχε πολύ εμπιστοσύνη. Και στην ταμεία (γέλια).»

-«Τις κλοπές πως τις δικαιολογούσατε στην επιχείρηση;»

-«Ο υπεύθυνος μας είχε πει αν συνεχίζονταν οι κλοπές θα τα βάζαμε από την τσέπη μας, γιατί όταν η κλοπή ήταν πολύ μεγάλη, όπως με τα δερμάτινα, μπορεί να ξεπερνούσε σε πωλήσεις τον τζίρο της ημέρας.»

-«Θεωρείς αποτελεσματικά τα μέτρα πρόληψης που υπήρχαν στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Πιστεύω ότι αν υπήρχαν κάμερες θα ήταν πολύ καλύτερα, Ήταν και πολύ μεγάλο το μαγαζί και οι πωλητές κάναμε φιλότιμες προσπάθειες να αποφευχθούν. Αμυδρά θυμάμαι περιστατικό πολύ καλοβαλμένης γυναίκας που δε σου πήγαινε το μυαλό ότι θα είχε κλέψει, αλλά δεν το θυμάμαι ακριβώς. Το θέμα της κλοπής είναι πολύ μεγάλο θέμα. Πιστεύω ότι έχει να κάνει και με βιοποριστικούς λόγους, ότι κάποιοι δηλαδή το έχουν δει επάγγελμα, αλλά και με μια άλλη μερίδα ανθρώπων, που είτε θέλει αυτοεπιβεβαίωση , ότι δήθεν μπορεί να τα καταφέρει να κλέψει και γενικότερα δεν έχουν αυξημένο το αίσθημα του δικαιώματος της ιδιοκτησίας των άλλων, ταυτόχρονα έχουν αυξημένο το δικό τους εγωιστικό αίσθημα του να κατέχουν . Δε νομίζω ότι η έννοια του κατέχειν τους εκπροσωπεί. Τα δικά σου δικά μου και τα δικά μου δικά μου..»

Συνέντευξη 3^η:

Ο Α.Γ. είναι απόφοιτος ΑΕΙ εδώ και τρία χρόνια.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα»;

-«Εργάζομαι 2 χρόνια. Από αρχές του 2007».

-«Ποιά μέτρα λαμβάνονται για την πρόληψη των κλοπών στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

- «Έχουν τοποθετηθεί κάμερες σε όλα τα τμήματα του, σε όλες τις γωνίες δηλαδή, καθώς επίσης υπάρχει στην είσοδο και ένας φύλακας από γνωστή εταιρεία που παρέχει υπηρεσίες security».

-«Τα θεωρείτε αποτελεσματικά;»

- «Κοιτάξτε να δείτε. Από τότε που ήρθε ο φύλακας δε νομίζω ότι άλλαξαν και πολλά. Και οι κάμερες δεν εμποδίζουν κάποιον να κλέψει αν το έχει βάλει σκοπό. Απλά μπορούμε να εντοπίσουμε πιο εύκολα ποιος το έκανε.»

-«Έχει υποπέσει στην αντίληψή σας κάποιο περιστατικό κλοπής;»

- Φυσικά. «Θες δε θες θα γίνεις κάποια στιγμή μάρτυρας ενός τέτοιου περιστατικού. Είχα δει μια μέρα δυο κυρίες, οι οποίες γέμιζαν τις τσάντες τους με ξυραφάκια.»

-«Πως αντιμετωπίστηκε αυτό και γενικότερα πως αντιμετωπίζονται τα άτομα που εντοπίζονται να κλέβουν κάποιο από τα εμπορεύματά σας ή χρήματα από το ταμείο σας;»

- «Να σας πω την αλήθεια δε γνωρίζω ακριβώς τι γίνεται. Απλά τους παίρνει ο διευθυντής στο γραφείο του και τους μιλάει. Κάποιες φορές καλούν και την αστυνομία.»

«Αισθανθήκατε ποτέ εσείς ή κάποιος από τους συναδέλφους να αντιμετωπίζετε καχύποπτα από τους εργοδότες σας;»

-« Δόξα τω Θεώ, δεν έχω δει κάτι τέτοιο, τουλάχιστον όχι όσον αφορά σε εμένα. Έχουμε μια σχέση εμπιστοσύνης και με τους προϊσταμένους και με το διευθυντή. Λειτουργούμε πολύ καλά σαν ομάδα.»

-«Τί γίνεται όταν αντιμετωπίζετε κάποιο έλλειμμα στο ταμείο σας;»

-«Συνήθως σε τέτοιες περιπτώσεις καλούμαστε να καταβάλλουμε εμείς το ποσό που λείπει από το ταμείο, με το σκεπτικό ότι εμείς είμαστε υπεύθυνοι για το ταμείο μας. Αλλά επειδή μερικές φορές γίνεται το αντίθετο, δηλαδή βγαίνει παραπάνω από ότι πρέπει, τα συγκεντρώνουμε για να καλύπτουμε τυχόντα ελλείμματα.»

-«Πως πιστεύετε ότι θα μπορούσε να γίνει αποτελεσματικότερη η πρόληψη από τις κλοπές;»

- «Η μόνη περίπτωση να αντιμετωπιστεί ένα τέτοιο μεγάλο φαινόμενο, είναι η εκπαίδευση, η παιδεία. Ό,τι και να κάνουμε μετά δεν έχει κανένα νόημα κατά τη γνώμη μου. Αν δεν καταλάβουμε όλοι ότι το να παίρνεις κάτι που δεν ανήκει σε εσένα, χωρίς να έχεις άδεια, είναι πολύ άσχημο και ίσως προκαλεί πρόβλημα στον ιδιοκτήτη του, τότε ό,τι και να κάνεις εκ των υστέρων, δε θα έχει αποτέλεσμα.»

Συνέντευξη 4^η:

Η Ξ.Β. απόφοιτος ΑΕΙ εργαζόταν ως πωλήτρια σε πολυκαταστήματα της Αθήνας από το ξεκίνημα των σπουδών της. Τώρα είναι άνεργη και διαμένει στην επαρχία. Η συνέντευξη της έχει ως εξής:

-«Πόσο καιρό εργασθήκατε» στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-« Εργαζόμουν 3 χρόνια περίπου»

- «Ποιά μέτρα γνωρίζετε να λαμβάνονται για την πρόληψη των κλοπών στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Απ' ότι ξέρω γίνεται παρακολούθηση μέσω κλειστού συστήματος καμερών στα ταμεία αλλά και σε άλλα σημεία του καταστήματος όπως ασανσέρ, σκάλες κυλιόμενες, κλιμακοστάσια και γωνίες. Επίσης γίνεται έλεγχος των τσαντών του προσωπικού κατά τη λήξη της βάρδιας και αποχώρησης του από το κτίριο . Τοποθετούνται και αντικλεπτικά αυτοκόλλητα σε προϊόντα αλλά και μπάρες σήμανσης κλοπής κατά τις εισόδους στο κατάστημα. Έλεγχος πρέπει να σημειωθεί ότι γίνεται και στους πελάτες αλλά και στο προσωπικό οπότε είναι δύο παράμετροι αυτοί διότι άλλου είδους είναι ο έλεγχος για τους πελάτες και άλλος για το προσωπικό. Π.χ. το προσωπικό εισέρχεται στο κτίριο από άλλη είσοδο και εξέρχεται από άλλη έξοδο, οπότε θα πρέπει να τα διαχωρίσεις κατά την άποψη μου».

-«Αυτά τα μέτρα εσείς τα θεωρείτε αποτελεσματικά;»

-«Όχι όλα. Πχ οι κάμερες δεν βλέπουν όλα τα σημεία ή τα αντικλεπτικά μπορεί να μη χτυπάνε από το σύστημα έλεγχου».

-«Έχετε αντιμετωπίσει στο κατάστημά σας κάποια περιστατικά κλοπής;»

-«Δεν υπέπεσε στην αντίληψη μου κάποιο περιστατικό προσωπικά ,αλλά έπειτα από κάποιο διάστημα διαπιστώναμε ως προσωπικό απώλειες εμπορευμάτων περιέργες κατά την παραλαβή, αλλά επίσης μας είχαν ενημερώσει για πελάτες που έρχονταν με το άνοιγμα του καταστήματος πολύ πρωί δηλαδή όταν οι βάρδιες δεν κάλυπταν όλα τα πόστα οπότε και δεν είχαν στενή παρακολούθηση από το προσωπικό με αποτέλεσμα να κλέβουν.»

-«Πως αντιμετωπίστηκε αυτό και γενικότερα πως αντιμετωπίζονται τα άτομα που εντοπίζονται να κλέβουν κάποιο από τα εμπορεύματά σας ή χρήματα από το ταμείο σας;»

-«Γίνεται εντατικότερος έλεγχος, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται και περισσότερα αντικλεπτικά. Συνήθως γίνεται παρακολούθηση των ύποπτων ατόμων για κάποιο χρονικό διάστημα ώστε να επιβεβαιωθεί η υποψία κλοπής από τα συγκεκριμένα άτομα. Πχ μέσω καμερών κ έλεγχος των προσωπικών αντικειμένων. Για τα χρήματα γίνεται έλεγχος από τις κάμερες κ στο λογιστήριο».

-«Αισθανθήκατε ποτέ εσείς η κάποιος από τους συναδέλφους να αντιμετωπίζετε καχύποπτα από τους εργοδότες σας;»

-«Προσωπικά όχι αλλά ως ομάδα, σύνολο ναι. Η αντιμετώπιση ήταν κανονική όπως πριν αλλά με μεγαλύτερη προσοχή ακόμη και στη λεπτομέρεια ούτως ώστε να είσαι πλήρως καλυμμένος για όλα.»

-«Τί γίνεται όταν αντιμετωπίζετε κάποιο έλλειμμα στο ταμείο σας;»

-«Γίνεται επανέλεγχος και παρακολούθηση μέχρι και τελική απομάκρυνση του εργαζομένου από τη θέση του, απόλυση δηλαδή εάν το έλλειμμα επαναλαμβάνεται για μεγάλο διάστημα.»

-«Πώς πιστεύετε ότι θα μπορούσε να γίνει αποτελεσματικότερη η πρόληψη από τις κλοπές;»

-«Με καλύτερος έλεγχο και ορθότερη επιλογή προσωπικού, με άμεση αντιμετώπιση των κρουσμάτων και όχι συγκάλυψη.»

Συνέντευξη 5^η:

Η Ρ.Τ., 22 ετών εργάζεται παράλληλα με τις σπουδές της σε ένα μεγάλο Super Market της Αθήνας. Η συνέντευξή της είναι η κατωτέρω:

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο κατάστημα αυτό;»

-«6 μήνες part time». Πριν εργαζόμουν και σε άλλα, αλλά ημιαπασχόληση πάντα λόγω σχολής».

-«Ποια μέτρα γνωρίζεις να χρησιμοποιούνται για την πρόληψη των κλοπών;»

-«Σίγουρα χρησιμοποιούν ειδικές ετικέτες πάνω στα εμπορεύματα οι οποίες αφαιρούνται όταν τις πληρώσεις και αν επιχειρήσεις να περάσεις κάποιο εμπόρευμα χωρίς να το πληρώσεις τότε χτυπάει συναγερμός. Επίσης υπάρχουν τουλάχιστον τρεις σεκιουριτάδες καθημερινά οι οποίοι κόβουν βόλτες στους διαδρόμους για να εποπτεύσουν , αλλά επειδή πρόκειται για ένα τεράστιο κατάστημα πάντα υπάρχει ένας σεκιουριτάς σε ένα δωματίκι κοντά στην είσοδο του καταστήματος ο οποίος παρακολουθεί από τηλεοράσεις τους διαδρόμους αφού έχουν τοποθετηθεί κάμερες σε όλο το κατάστημα και αν αντιληφθεί κάτι περίεργο δίνει σήμα μέσα από τον ασύρματο να πάνε οι άλλοι να δούνε τι γίνεται. Αλλά ξέρω ότι τα πάντα γράφονται πάνω σε κασέτες οι οποίες χρησιμοποιούνται πολλές φορές»

-«Πως αισθάνεστε που στο χώρο εργασίας σας είστε υπό συνεχή παρακολούθηση;»

-«Απαίσια. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα απ' το να ξέρεις ότι δε σε εμπιστεύεται ο εργοδότης σου. Βέβαια καν δεν ξέρω ποιος είναι εργοδότης μου. Γερμανοί είναι, μπορείς να φανταστείς... Γιατί τις κάμερες δεν τις έχουν μόνο να ελέγχουν τους πελάτες . Δε μου φτάνει η ορθοστασία και το ξεπάγιασμα στα ψυγεία, έχω και τον Big brother..Το χειρότερο ξέρεις πιο είναι; Να τελειώνεις τη δουλειά σου , να ελέγχεσαι σε όλη τη διάρκεια και στο τέλος να θέλουν να σου ανοίξουν την τσάντα. Τι πιο προσβλητικό; Ελεεινό. Δεν ξέρω ποιοι νομίζουν ότι είναι! Είναι ένας λόγος για τον οποίο σκέφτομαι να φύγω από αυτή τη δουλειά και κυρίως από αυτό το κατάστημα. Αν δεν αντιδράσουμε εμείς που δουλεύουμε υπό τέτοιες συνθήκες, τότε συνέχεια θα μας πατάνε. Να σου πω και κάτι; Δε στενοχωριέμαι καθόλου όταν μαθαίνω ότι

κλέβουν τέτοιες πολυεθνικές εταιρίες. Ξέρω και μια συνάδελφο που το κάνει επιμελώς. Αν επρόκειτο για μια μικρή αξιοπρεπή επιχείρηση θα εξέφραζα τις αντιρρήσεις μου, αλλά εδώ παίζονται άλλα παιχνίδια. Δεν πιστεύω ότι θα ζημιωθεί η επιχείρηση αν κάποιος που το έχει ανάγκη κλέψει κάτι. Και να ζημιωθεί δηλαδή καλύτερα, μήπως δει φως και καμιά μικρότερη επιχείρηση.»

-«Υπάρχουν κάποια μέτρα πρόληψης που κατά τη γνώμη σου είναι πιο ανθρώπινα;»

-«Κοίτα για να μην πολυλογούμε, πιστεύω ακράδαντα ότι η λύση είναι μία: Να κάνουμε εμπόργκο ως καταναλωτές στις μεγάλες πολυεθνικές επιχειρήσεις και να υποστηρίξουμε την εγχώρια αγορά και τις μικροεπιχειρήσεις. Πιστεύω ότι έτσι θα ωφεληθεί σταδιακά η εγχώρια οικονομία , ακόμα και αν αγοράζουμε λίγο πιο ακριβά στην αρχή τα προϊόντα. Συγγνώμη για την πολυλογία μου, αλλά έχω κουρασθεί και αγανακτήσει εδώ μέσα. Κανείς δε νοιάζεται αν σπουδάζεις, αν είσαι ένας αξιοπρεπής άνθρωπος, αν έχεις ανάγκες. Εδώ σε βλέπουν σαν μια μηχανή που πρέπει να αποδώσει με το μικρότερο δυνατό κόστος. Το έγραψες αυτό;»

Συνέντευξη 6^η:

Η Γ.Β. εργάζεται σε Super Market .

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«2 χρόνια».

-«Ποια μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Αντικλεπτικά, barcodes, κάμερες, σεκιούριτι.»

-«Εσείς με ποιο τρόπο προσπαθείτε να αποτρέψετε μια κλοπή;»

- «Με το να δείχνω στον άλλο ότι τον είδα που το πήρε και να το αφήσει»
- «Θέλετε να μας περιγράψετε ορισμένα περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί;»
- «Όχι δεν θα ήθελα...»
- «Τι λέτε στα άτομα τα οποία διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τα παραπέμπετε στην αστυνομία;»
- «Τα πάμε στο γραφείο και καλούμε την αστυνομία. Δεν τους αγγίζουμε και δεν τους βρίζουμε».
- «Αισθανθήκατε ποτέ εσείς η κάποιος από τους συναδέλφους να αντιμετωπίζετε καχύποπτα από τους εργοδότες σας;»
- «Ναι. Υπάρχει μια καχυποψία στην ατμόσφαιρα. Ζητάνε στο άσχετο να δουν την τσάντα σου. Σε δοκιμάζουν βάζοντας παραπάνω χρήματα στο ταμειακό σου. Έτσι απλά τα επιστρέφεις και τους δείχνεις ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Και υπερασπίζεσαι τους συναδέλφους σου.
- «Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα;»
- «Τα κεντρικά με τις απογραφές και υποβιβάζοντας το κατάστημα.»
- «Ποια μέτρα θα προτείνετε για την καλύτερη πρόληψη από τις κλοπές στο κατάστημα;»
- «Δε νομίζω ότι του λείπει κάτι...»

Συνέντευξη 7^η:

Ο Γ.Μ. είναι υπάλληλος σε κατάστημα με ηλεκτρονικά είδη.

- «Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»
- «15 χρόνια»
- «Ποια μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Κάμερες έχουμε».

-«Εσείς με ποιο τρόπο προσπαθείτε να αποτρέψετε μια κλοπή;»

-«Με το να τους φέρνω αντίσταση.»

-«Θέλετε να μας περιγράψετε ορισμένα περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί;»

-«Θα ξημερώσουμε αν αρχίσω να σου λέω τώρα. Τέλος πάντων το τελευταίο που έγινε: κάποιος πήρε ένα Video και τον σταματάω στις σκάλες με αποτέλεσμα να του πάρω το Video και εκείνος έφυγε τρέχοντας. Δεν πρόλαβα να κάνω κάτι άλλο. Ούτε καν σκέφτηκα μήπως βγάλει κάποιο μαχαίρι.»

-«Τι λέτε στα άτομα τα οποία διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τα παραπέμπετε στην αστυνομία;»

-«Δεν τους μιλάω συνήθως. Πάω κατευθείαν στον προϊστάμενο και τον ενημερώνω.»

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα;»

-«Κανείς»

-«Αισθανθήκατε ποτέ εσείς ή κάποιος από τους συναδέλφους να αντιμετωπίζετε καχύποπτα από τους εργοδότες σας;»

-«Όχι».

-«Ποια μέτρα θα προτείνατε για την καλύτερη πρόληψη από τις κλοπές στο κατάστημα;»

«Security».

Συνέντευξη 8^η:

Η Μ.Μ εργάζεται σε Super Market.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«3 χρόνια»

-«Ποια μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Απολύτως κανένα. Προειδοποιούμε για κάμερες αλλά δεν υπάρχει τίποτα. Εμείς κοιτάμε τους πελάτες και κάτι φορές τους παίρνουμε διακριτικά από πίσω στους διαδρόμους».

-«Εσείς με ποιο τρόπο προσπαθείτε να αποτρέψετε μια κλοπή;»

-«Δε θέτω τον εαυτό μου σε κίνδυνο. Αυτό είναι αρμοδιότητα του καταστήματος».

-«Θέλετε να μας περιγράψετε ορισμένα περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί;»

-«Έχω δει να βγάζουν οδοντόκρεμες και καλλυντικά από τις συσκευασίες τους και να τις πετάνε από πίσω στα ράφια νομίζοντας ότι θα χτυπήσουν ¹⁰⁵, να τρώνε διάφορα προϊόντα μέσα στο μαγαζί και να πετάνε κάτω τα χαρτιά σαν να μην έγινε τίποτα. Βάζουν ότι μπορούν μέσα στα μπουφάν τους . Φωνάζω τον υπεύθυνο του καταστήματος και τους πιάνει.»

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Δε γνωρίζω.»

-«Αισθανθήκατε ποτέ εσείς ή κάποιος από τους συναδέλφους να αντιμετωπίζετε καχύποπτα από τους εργοδότες σας;»

-«Όχι στο πρόσωπό μου σαν να φοβούνται μην κλέψω εγώ, όλοι δεν πρέπει να εξυπηρετούμε στα ταμεία στενούς συγγενείς και καμιά φορά κοιτάνε τις αποδείξεις μας όταν φεύγουμε με σακούλες. Το ίδιο ισχύει και για τους συναδέλφους μου».

¹⁰⁵ Εννοεί τις συσκευασίες

-«Ποια μέτρα θα προτείνετε για την καλύτερη πρόληψη από τις κλοπές στο κατάστημα;»

-«Κάμερες ασφαλείας και security σίγουρα».

Συνέντευξη 9^η:

Η Ι.Ε. εργάζεται σε κατάστημα γνωστής αλυσίδας ανδρικών ρούχων σε μεγάλο εμπορικό κέντρο της Αθήνας.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«4 χρόνια. Περίπου από τότε που άνοιξε το Mall. »

-«Πόσα άτομα απασχολούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Καμιά δεκαριά part time και άλλοι τόσοι full».

-«Ποια μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

- «Αντικλεπτικά στα ρούχα τα οποία χτυπάνε αν δεν τα αφαιρέσεις στο ταμείο, μηχανήμα που ελέγχει τα πλαστά χαρτονομίσματα, κλειδαριές ασφαλείας στις πόρτες και για λίγο διάστημα ερχόταν έναν παιδί από εταιρία security».

-«Εσείς με ποιο τρόπο προσπαθείτε να αποτρέψετε μια κλοπή;»

-«Με το να έχω το νου μου στους πελάτες, να κοιτάζω διακριτικά στα κενά στα δοκιμαστήρια όταν κάποιος κάθεται πολύ ώρα εκεί μέσα και να ξέρω πάντα πόσα ρούχα έχει πάρει ο καθένας να δοκιμάσει, αλλά τις ώρες που έχει πάρα πολύ κόσμο δεν είναι πάντα εύκολο να το κάνεις».

-«Θέλετε να μας περιγράψετε ορισμένα περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί;»

-«Δυστυχώς τα περισσότερα τα παίρνουμε χαμπάρι αφ' ότου μας κλέψουνε και από τα καρτελάκια που βρίσκουμε κάτω και στα δοκιμαστήρια. Έχει τύχει

να βρούμε και ρούχα σκισμένα που δε μπόρεσαν να βγάλουν τις ετικέτες. Αλλά δεν τους αφήνουμε να έχουν μαζί τους τσάντες στα δοκιμαστήρια. Αν καταφέρουν να βγάλουν καρτελάκι χωρίς να τους καταλάβουμε τα φοράνε και φεύγουν. Τα Σαββατοκύριακα και στις μεγάλες γιορτές δε μπορείς να τους ελέγξεις, μπαίνουν πάρα πολλοί και ανά πάσα στιγμή μπορεί κάποιος να καταφέρει να βγάλει κάτι έξω χωρίς να το πληρώσει.»

-«Πως αντιμετωπίζετε τα άτομα που διαπιστώνετε να έχουν κλέψει; Τα παραπέμπετε στην αστυνομία;»

-«Είμαστε πάντοτε ευγενικοί και δε θέλουμε να δημιουργηθεί φασαρία στο κατάστημα και να ενοχληθεί ο υπόλοιπος κόσμος που ψωνίζει. Τον παίρνουμε διακριτικά στην άκρη και του λέμε να πληρώσει αυτό που τον είδαμε να παίρνει, αλλιώς θα καλέσουμε την αστυνομία. Εξαρτάται και από το ποιος είναι αυτός. Και καλημέρα να θες να πεις διαφορετικά θα την πεις σε έναν κουστουμαρισμένο, διαφορετικά σε έναν βρωμιάρη.»

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Μας έχουν πει ότι να υπάρξουν μεγάλες ελλείψεις θα τα κρατήσουν από μας , αλλά μέχρι τώρα δεν έχει συμβεί κάτι τέτοιο. Η ίδια η εταιρία μάλλον».

-«Αισθανθήκατε ποτέ εσείς η κάποιος από τους συναδέλφους να αντιμετωπίζεστε καχύποπτα από τους εργοδότες σας;»

-«Έ, εντάξει, με ξέρει χρόνια τώρα ο υπεύθυνος, αλλά ως προς τους νεώτερους δίνει πάντα προσοχή γιατί δεν ξέρεις με ποιόν έχεις κάθε φορά να κάνεις».

-«Θεωρείτε αποτελεσματικά τα μέτρα προστασίας από τις κλοπές που υπάρχουν στο κατάστημά σας; Ποια μέτρα θα προτεινάτε ως αποτελεσματικότερα;»

-«Δεν πιστεύω ότι είναι 100% αποτελεσματικά, για μένα θα ήταν καλύτερο να κοιτάμε εμείς τις πωλήσεις μας και ένας σερκιουριτάς να ελέγχει το μαγαζί από κάμερες.»

Α.4 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ:

Συνέντευξη 1^η.

Η Β.Χ εργάζεται σε ένα Super Market γνωστής αλυσίδας στην επαρχία.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«1,5 χρόνο».

-«Γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται συγκεκριμένα μέτρα πρόληψης των κλοπών στο κατάστημα;»

-«Υποτίθεται ότι υπάρχουν κάμερες, έχουμε περάσει στο κοινό ότι υπάρχουν.

Αντικλεπτικά στα προϊόντα και καθρέφτες στις γωνίες του καταστήματος. Είναι αυτοκόλλητες ταινίες που τα βάζουμε στα προϊόντα τα οποία απενεργοποιούνται αν περάσουμε από το ταμείο, αλλά τα βγάζουν. Σκίζουν τις μεμβράνες και παίρνουν το προϊόν χωρίς τη συσκευασία. Εδώ βλέπουμε Βούλγαρους να έρχονται με παλιά Απρίλη μήνα Λέω σε έναν: *Τι έγινε ρε φίλε, κρυώνεις;* Τους κυνηγάμε από πίσω στους διαδρόμους. Γαζί. Είχαν βάλει και security αλλά τον έδιωξαν γιατί και δεν έπιανε και κανένα και δεν είχαν να τον πληρώσουνε.»

-«Εσείς με ποιο τρόπο προσπαθείτε να αποτρέψετε μια κλοπή;»

-«Με το να τους παρακολουθούμε από πίσω, να βλέπουμε τα προϊόντα που ψωνίζουν αν τα έχουν βάλει στο καλάθι. Αν κάθονται και περιφέρονται πολλές ώρες στους διαδρόμους χωρίς να ψωνίσουν κάτι, τότε κάτι θέλουν να πάρουν. Συνήθως παίρνουν ένα μπισκότο που κάνει 50 λεπτά. Κάνουν μπαμ αυτοί.»

-«Θυμάστε να μας πείτε κάποια περιστατικά κλοπών που έχουν συμβεί;»

-«Μια φορά ένας είχε βάλει στο βρακί του ένα κοτόπουλο και όταν η κοπέλα το πήρε χαμπάρι κατεβάζει το φερμουάρ του και της λέει: *έλα πάρτο*. Ένας

είχε βάλει κοτόπουλο κατεψυγμένο στο καπέλο και μέχρι να φτάσει στο ταμείο μούδιασε και λιποθύμησε. Ένας κύριος ερχόταν κάθε βράδυ με σκισμένα ρούχα και τον λυπόμουν και τον έπιασα να έχει μέσα στα ρούχα του δύο μπουκάλια κρασί. Μία είχε έρθει με καροτσάκι με μωρό και όταν πήραμε χαμπάρι ότι έκλεβε άφησε το μωρό και έφυγε. Πιο παλιά, στην αρχή, σπρώχνανε στις ουρές σπρώχνανε πόδι με πόδι τα προϊόντα μέχρι που τα έφταναν στην πόρτα. Και από κάλτσες βγάζουν συνέχεια τα barcodes. Ένας είναι ο τρόπος να κλέψουν, να τα βάλουν στα ρούχα τους, ή να τα φάνε μέσα. Τώρα όμως δεν είναι έτσι. Το πολύ κακό ήταν πιο παλιά.»

-«Υπάρχει κάποια κατηγορία ανθρώπων που διαπιστώνετε να κλέβει συχνότερα;»

-«Οι Ρουμάνοι κλέβουν περισσότερο. Οι μαύροι όχι. Και Βούλγαροι και Έλληνες. Οι Έλληνες είναι κλεπτομανείς, αλλά τους Έλληνες τους ξέρουμε και τους αφήνουμε. Είναι μια γυναίκα, ο άντρας της δικηγόρος, προσπαθεί να πάρει κάτι μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει μέσα της την αρρώστια. Οι Βούλγαροι έρχονται και με τα παιδιά τους. Μια φορά παρακολουθούσα έναν να προσπαθεί να μάθει στο παιδί του να κλέβει.»

-«Πως αντιμετωπίζετε τα άτομα που διαπιστώνετε ότι κλέβουν;»

-«Όσους έχουμε πιάσει και τους έχουμε κυνηγήσει και έχει έρθει και τους έπιασε η αστυνομία δεν τους αφήνουμε να ξαναμπούνε μέσα. Σε μια περίπτωση, ένας που είχε φύγει με σοκολάτες και δεν τον είχα πιάσει, τον είχα σταμπάρει και όταν τον ξαναείδα με κάτι φίλους του, 8:30 η ώρα το πρωί, δεν είχαμε ανοίξει ακόμα τις μηχανές, τους αφήνω να μπουν και να ψωνίσουν, κλείνω την πόρτα γιατί δεν ήταν ώρα τους λέω να ανοίξουμε και παίρνω τηλέφωνο την αστυνομία και τους λέω ελάτε, κάποιοι μας κλέβουν. Εγώ είχα

πετάζει κάποιες σοκολάτες στην άκρη γιατί τους έβλεπα ότι όταν πήραν χαμπάρι ότι ερχόταν η αστυνομία τα πέταγαν στα ράφια αυτά που είχαν κλέψει πάλι και τότε λέω στην αστυνομία ότι έκλεψαν τις σοκολάτες που είχα ρίξει εγώ στην άκρη. Η αστυνομία τους έψαξε και είχαν μόνο 50 λεπτά ο καθένας πάνω τους και τους λένε: *μόνο με 50 λεπτά ήρθατε να ψωνίσετε;* Μια φορά τους είχαν φύγει από το περιπολικό κάτι κλέφτες και την επόμενη μέρα τους είδα στην πλατεία χωρίς να τρέχει τίποτα. Γενικά παίρνουμε τηλέφωνο την αστυνομία».

-«Και για κλοπές χαμηλής αξίας;»

-«Εντάξει, αν είναι για μια σοκολάτα δεν παίρνουμε τηλέφωνο την αστυνομία, δεν έρχονται κι όλας. Αν σίγουρα τους έχουμε πάρει χαμπάρι τους λέμε να ανοίξουν τα ρούχα τους. Συνήθως τα ανοίγουν για να τελειώσει εκεί.»

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στις κλοπές;»

-«Η εταιρία επειδή δεν έχει κάποιον να μας προσέχει, έχει πολλούς τρόπους να μας ελέγχει: κάνει απογραφή κάθε δυο μήνες, και έχουμε κι αύριο, και κάθε προϊόν που παίρνουμε εμείς πρέπει να το περνάμε τελευταίοι. Οπότε υπάρχει καχυποψία. Ο επόπτης που περνάει για έλεγχο πρέπει να είναι καχύποπτος. Ένα βράδυ μας έκανε έλεγχο όταν είχαμε τελειώσει τη δουλειά μας. Έκανε έλεγχο και στις τσάντες. Ανοίγουν και τα ντουλάπια μας ενώ υποτίθεται ότι απαγορεύεται. Μια φορά ο επόπτης έσπασε ένα που δεν άνοιγε.

Πολλές φορές και με τους συναδέλφους όταν λείπει κάτι υπάρχει καχυποψία και αντιμετωπίζεται με το να νομίζουμε ότι μας ελέγχουν. Απαγορεύεται και να χτυπάμε προϊόντα συγγενών.»

-«Το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές ποιος και πώς το καλύπτει;»

-«Αν είναι θέμα χρημάτων, αν βρεθεί βάση χαρτιών ότι λείπουν λεφτά τα βάζουμε μεταξύ μας. Εκεί αισθάνεσαι χάλια, Αν είναι για προϊόν είναι από την εταιρία με την προϋπόθεση ότι είναι έλλειμμα και αν είναι από κάποιο ποσό και πάνω ή διώχνουν τον υπεύθυνο ή αλλάζουν τρόπο προστασίας».

-«Έχετε να προτείνετε κάποια μέτρα που θα συνέβαλλαν στην καλύτερη πρόληψη κατά των κλοπών;»

-«Για μας καλό είναι να ξαναγυρίσει ο σεκιουριτάς. Δε μπορούμε να τρέχουμε, είχαμε φτάσει σε σημείο να έρχεται ο άντρας μου να κάνει τον Security. Σε κάθε βάρδια είμαστε δυο άτομα. Που να κυνηγήσουμε; Το καλύτερο είναι να γυρίσει ο security».

Συνέντευξη 2^η:

Ο Δ.Ε. εργάζεται ως υπεύθυνος σε υποκατάστημα αλυσίδας Super Market στην επαρχία.

-«Πόσα χρόνια εργάζεστε στο κατάστημα αυτό;»

-«Στη συγκεκριμένη επιχείρηση εργάζομαι δεκαπέντε χρόνια και στο υποκατάστημα αυτό 8.»

-«Ποια μέτρα πρόληψης κατά των κλοπών χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Πρώτον υπάρχει κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης και καταγραφής και δεύτερον υπάρχει παρακολούθηση από το προσωπικό ατόμων που μπορούν να εξελιχθούν σε πιθανούς κλέφτες.»

-«Τι χαρακτηριστικά έχουν αυτά τα άτομα;»

-«Συνήθως είναι αλλοδαποί με μεγάλα μπουφάν ή άτομα με περίεργη συμπεριφορά που περιφέρονται άσκοπα και για πολλή ώρα στο κατάστημα.»

-«Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-«Με το να παρακολουθώ από την κάμερα το κατάστημα, με το να προσεγγίζω τους ύποπτους και να τους πιάνω την κουβέντα ή φωνάζοντας κάποιον να έρθει κοντά μου. Εάν έχει κλέψει και τρέπεται σε φυγή τον καταδιώκω και τον πιάνω στο δρόμο. Παλιότερα έδενα και τις μικρές συσκευασίες (κρέμες- κολόνιες κ.τ.λ.) με αυτοκόλλητη ταινία, τρεις τρεις μαζί για να μη μπορούν να τις βάλλουν στην τσέπη.»

-«Μπορείτε να μας περιγράψετε μερικά περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Μια κυρία “Ελληνίδα” με μια μεγάλη μαύρη τσάντα περιφερόταν στο κατάστημα και τη γέμιζε με διάφορα πράγματα, από γυαλικά, τρόφιμα, ποτά, συνελήφθη και τα πλήρωσε όλα. Μετά όμως από καιρό ξαναήρθε και γέμισε και το εσώρουχό της. Ένας αλλοδαπός με τη γυναίκα του γέμισαν το καλάθι τους με διάφορα πράγματα, τυποποιημένα τυριά και αλλαντικά, και στη συνέχεια τα έβαζαν σιγά σιγά στις τσέπες τους και ήρθαν στο ταμείο με ένα λάχανο. Ένας Ρουμάνος με ύφος κακοποιού γέμισε το μπουφάν του με διάφορα πράγματα, κολόνιες, ποτά κ.λ.π.. Αφού ειδοποιήθηκα από την ταμεία, μπήκα στο μαγαζί, τον άρπαξα και τον στρίμωξα και του άδειασα το μπουφάν. Στη συνέχεια της συμπλοκής τον άφησα να φύγει για να μη γκρεμίσει την πόρτα».

-«Τι λέτε στα άτομα τα οποία διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τα παραπέμπετε στην αστυνομία;»

-«Η αντιμετώπιση κλεφτών είναι υπόθεση ρουτίνας. Συνήθως τους κατασαδιάζουμε και τους πετάμε έξω. Εάν έχω χρόνο τους κρατάω για λίγη

ώρα στο κατάστημα επιπλήττοντας τους για να παραδειγματίσω και τους υπολοίπους. Εάν η κλοπή είναι μεγάλη τους πηγαίνω στην αστυνομία χωρίς όμως να υποβάλω μήνυση. Τέλος τους βάζω να πληρώσουν αυτό που έχουν κλέψει.»

-«Πως καλύπτεται το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Καλύπτεται από την ίδια την επιχείρηση».

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών;»

-«Προς το πρόσωπό μου δεν έχω διαπιστώσει το παραμικρό, παραταύτα φροντίζω να είμαι ιδιαίτερα προσεκτικός. Π.χ. δε βγαίνω βράδυ από το μαγαζί με σακούλες στα χέρια. Προς τους συναδέλφους υπάρχει μια καχυποψία γιατί τα περιστατικά κλοπών είναι πολλά και επαναλαμβανόμενα. Γι' αυτό το λόγο έχουμε φτιάξει και δήλωση κλοπής που συμπληρώνουν οι συλληφθέντες».

-«Ποια μέτρα θα προτείνετε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Το μόνο μέτρο που απομένει είναι η τοποθέτηση ηλεκτρονικού συστήματος στην είσοδο που ενεργοποιείται σαν συναγερμός όταν τα προϊόντα που βγαίνουν έξω δεν έχουν περάσει από το ταμείο.»

Συνέντευξη 3^η:

Ο Λ.Μ. εργάζεται σε ένα πολυκατάστημα γνωστής αλυσίδας με είδη οικιακού εξοπλισμού, εργαλεία, ηλεκτρονικά είδη κ.α.

-«-«Πόσα χρόνια εργάζεστε στο κατάστημα αυτό;»

-«5 χρόνια»

-«Ποια μέτρα πρόληψης κατά των κλοπών χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Έχουμε βάλει σύστημα συναγερμού και έχουμε καλά φωτιζόμενους χώρους».

-« Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-«Με το να προσέχω ποιός είναι ο πελάτης και τι κάνει.»

-«Τι χαρακτηριστικά έχουν δηλαδή οι πελάτες που συνηθίζετε να προσέχετε;»

-«Οι περισσότεροι είναι ξένοι. Βλέπεις στο βλέμμα τους ότι θέλουν να κάνουν κάτι κακό και είναι αγχωμένοι.»

-«Μπορείτε να μας περιγράψετε μερικά περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Έχω αντιληφθεί να λείπουν διάφορα εργαλεία από εργαλειοφορείς και πάγκους στα ξαφνικά και μερικές περιπτώσεις από πελάτες όπου αφού έγινε παροχή υπηρεσιών έφυγαν χωρίς να πληρώσουν.»

-«Με ποιο τρόπο αντιμετωπίζετε τα άτομα που διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τι τους λέτε; Τα παραπέμπετε στην αστυνομία;»

-«Αν πιάσω κάποιον να κλέβει και είναι σοβαρό θα πρέπει να καλέσω την αστυνομία. Αν είναι κάποια πιο ήπιας μορφής περίπτωση θα συμβούλευα ή θα προειδοποιούσα το άτομο αυτό.»

--«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών;»

-«Δεν έχω διαπιστώσει κάτι τέτοιο».

-«Ποιος καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Το έλλειμμα το καλύπτει ο εργοδότης.»

-«Ποια μέτρα θα προτείνατε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Το κατάστημα είναι μεγάλο και δε μπορεί το προσωπικό να έχει την προσοχή του για τυχόν κλοπές γι' αυτό προτείνω να μπουν κάμερες ασφαλείας.»

Συνέντευξη 4^η:

Η Β.Ν εργάζεται σε Super Market.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα; Τι είδους κατάστημα είναι;»

-«Δουλεύω εδώ τρία χρόνια.»

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Χρησιμοποιούμε κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης».

-«Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-«Προσπαθώ να αποτρέψω την κλοπή με διακριτική παρακολούθηση των πελατών».

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Όχι πολύ ακριβά πράγματα, μικροπράγματα που μπορείς εύκολα να τα βάλεις στην τσέπη. Έχω ακούσει από άλλους αλλά εγώ δεν έχω αντιληφθεί κάποιο σοβαρό περιστατικό».

- «Με ποιόν τρόπο αντιμετωπίζετε τα άτομα που διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τί τους λέτε; Τα παραπέμπετε στην αστυνομία;»

-«Αν διαπιστώσω ότι κάποιος κλέβει θα τον παραπέμψω στον υπεύθυνο και μετά στην αστυνομία».

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών; Πως την εκδηλώνουν και πως την αντιμετωπίζετε;»

-«Δεν έχω αντιμετωπίσει την καχυποψία ούτε των εργοδοτών ούτε των συναδέλφων μου».

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Ο εργοδότης μας.»

-« Ποια μέτρα θα προτείνετε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Θα πρότεινα να υπάρχουν περισσότερες κάμερες στο κατάστημα και να υπάρχει και ένας Security».

Συνέντευξη 5^η.

Ο Φ.Γ. είναι 26 ετών , απόφοιτος Λυκείου.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα; Για τι κατάστημα πρόκειται;»

-«Εργάζομαι σε ένα ιδιωτικό κατάστημα με ρούχα τρία χρόνια τώρα».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Κάμερες ασφαλείας και συναγερμοί».

-«Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-«Με το να έχω το νου μου στον κάθε άνθρωπο που μπαίνει μέσα, τον κρίνω από το πρόσωπο και τη συμπεριφορά του και φυσικά να μην του επιτρέπω να εισέρχεται στο εσωτερικό του μαγαζιού».

-«Σε ποια άτομα δεν επιτρέπεται να εισέρχονται στο κατάστημα;»

-«Σε αυτά που τα έχω πιάσει να κλέβουν, γι' αυτό και τον τελευταίο καιρό είναι πάρα πολύ λίγα τα κρούσματα».

- «Με ποιόν τρόπο αντιμετωπίζετε τα άτομα που διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τί τους λέτε; Τα παραπέμπετε στην αστυνομία;»

-«Εξαρτάται από τι αντίδραση θα έχει ο κλοπέας απέναντί μου την ώρα που θα τον καταλάβω και αναλόγως πράττω.»

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών; Πως την εκδηλώνουν και πως την αντιμετωπίζετε;»

-«Βεβαίως και υπάρχει, αλλά προσπαθώ να αποδεικνύω το αντίθετο, το ίδιο και οι συνάδελφοί μου».

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Άγνωστο...»

-« Ποια μέτρα θα προτείνετε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Καλύτερη αστυνόμευση και ηλεκτρονικά μηχανήματα ανίχνευσης σε προσωπικά αντικείμενα ή περιουσία του καταστήματος».

Συνέντευξη 6^η:

Η Ε.Δ. είναι απόφοιτος ιδιωτικού Ι.Ε.Κ. και εργάζεται σε super market.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Εργάζομαι 13 μήνες».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης όπου παρακολουθούνται οι πελάτες.»

-«Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-«Όταν βλέπω κάποιον και κινείται περίεργα ενημερώνω κάποιον υπεύθυνο και αν έχω χρόνο τον παρακολουθώ και εγώ για να σιγουρευτώ πριν ενημερώσω.»

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Δεν έχω αντιληφθεί κάποια σοβαρά εκτός από μια μέρα που ένα μικρό παιδάκι, τσιγγανόπουλο μάλλον προσπάθησε να πάρει μια σοκολάτα.»

- «Ποια είναι η αντιμετώπιση, στο κατάστημά σας των ατόμων που διαπιστώνετε ότι κλέβουν;»

-« Τους επιπλήττει ο υπεύθυνος. Στο παραπάνω περιστατικό ενήργησα ατομικά και απλά αφού του εξήγησα το λάθος του, πλήρωσα εγώ τη σοκολάτα και έληξε το θέμα χωρίς να το αναφέρω καν.»

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών; Πως την εκδηλώνουν και πως την αντιμετωπίζετε;»

-«Ναι, υπάρχει αυτή η καχυποψία και συνήθως ή τους αλλάζουν πόστο ή βάζουν κάποιον άλλο έμπιστο να διαπιστώσει αν έχουν δίκιο πριν τους επιπλήξουν για αρχή».

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Ο ίδιος ο διευθυντής με το να το μεταφέρει και στους επόμενους προϋπολογισμούς ώστε κάποτε να υπάρξει περίσσειμα».

-« Ποια μέτρα θα προτείνατε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Να υπάρχει μια συγκεκριμένη ομάδα ατόμων που θα έχουν ως εργασία τους την αποκλειστική φύλαξη και παρατήρηση των προϊόντων, χωρίς άλλες ευθύνες και αν είναι δυνατόν χωρίς διακριτικά. Απλά ως πελάτες που περιπλανώνται ας πούμε και το κλειστό κύκλωμα ασφαλείας να παρακολουθείται διαρκώς από υπεύθυνο που θα είναι σε συνεχή επικοινωνία με ασύρματους με την ειδική ομάδα.»

Συνέντευξη 7^η:

Η Ψ.Ε. εργάζεται σε *super market*.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Δυόμισι χρόνια».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Φροντίζουμε να παρακολουθούμε αυτούς που μας φαίνονται ύποπτοι. Επίσης υπάρχουν αντικλεπτικά κουτιά που βάζουμε τα ξυραφάκια. Α, υπάρχουν και κάμερες σε ορισμένους διαδρόμους».

-«Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-«Προσέχουμε τους αλλοδαπούς και όσους γνωρίζουμε ότι είναι κλεπτομανείς.»

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Έχουμε βρει να λείπουν κολώνιες από τα κουτιά τους, ποτά κ.α και πολλές φορές έχει τύχει να δούμε κάποιον να κρύβει κάτι.»

- «Ποια είναι η αντιμετώπιση, στο κατάστημά σας, των ατόμων που

διαπιστώνετε ότι κλέβουν;»

-«Τους κάνουμε παρατήρηση με φωνές και μερικές φορές τους παραπέμπουμε στην αστυνομία.»

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών; Πως την εκδηλώνουν και πως την αντιμετωπίζετε;»

-«Μερικές φορές ναι. Απλά μας λένε να προσέχουμε».

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Δε γνωρίζω.»

-« Ποια μέτρα θα προτείνετε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Θα πρότεινα να υπάρχει συνέχεια ένα άτομο, security, μόνο για να προσέχει το μαγαζί».

Συνέντευξη 8^η:

Ο Γ.Κ. εργάζεται σε υποκατάστημα γνωστής αλυσίδας με είδη σταθερής και κινητής τηλεφωνίας κ.α.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«2 χρόνια περίπου».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Συναγερμός, ρολά ασφαλείας και κάμερες».

-«Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-« Κοίτα, αν δε συμμορφωθεί αυτός που θα πιάσω, θα πέσει και ξύλο, μπορεί να κλείσω το μαγαζί και να φωνάξω την αστυνομία .»

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Δεν προλαβαίνω.»

- «Ποια είναι η αντιμετώπιση, στο κατάστημά σας, των ατόμων που διαπιστώνετε ότι κλέβουν;»

-«Τους φωνάζουμε, τους βάζουμε να πληρώσουν αυτό που πήραν ή τους το παίρνουμε και τους διώχνουμε. »

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών; Πως την εκδηλώνουν και πως την αντιμετωπίζετε;»

-«Όχι».

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Ο υπεύθυνος.»

-« Ποια μέτρα θα προτείνατε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Περισσότερη προσοχή σε ότι κάνουν οι πελάτες.».

Συνέντευξη 9^η:

Η Φ.Μ. εργάζεται σε super Market.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«1,5 χρόνο».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

- «Αντικλεπτικά στα προϊόντα και συναγερμός».
- «Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»
- «Με τα αντικλεπτικά και με παρακολούθηση των πελατών.»
- «Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»
- «Α, τι να σου πω που δεν έχω χρόνο, από κλοπή κοτόπουλου που έβαλαν μέσα σε μπλούζα, σοκολάτες που έβαλαν μέσα σε εσώρουχα και πολλά άλλα τέτοια.»
- «Ποια είναι η αντιμετώπιση, στο κατάστημά σας, των ατόμων που διαπιστώνετε ότι κλέβουν;»
- «Τους φωνάζουμε, ε τους λέμε διάφορα και φωνάζουμε την αστυνομία.»
- «Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών; Πως την εκδηλώνουν και πως την αντιμετωπίζετε;»
- «Μας κάνουν συνέχεια ελέγχους και δε μας αφήνουν να ψωνίζουμε απ' το κατάστημα την ώρα που δουλεύουμε. Τώρα για την αντιμετώπιση...δε μπορούμε να κάνουμε κάτι, τους υπακούμε.».
- «Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»
- «Αυτό δεν το γνωρίζω. Ένα μικρό ποσοστό οι υπεύθυνες του μαγαζιού.»
- « Ποια μέτρα θα προτείνατε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»
- «Να μην δεχόμαστε αλλοδαπούς , να μπαίνουν αντικλεπτικά σε όλα και όχι συγκεκριμένα προϊόντα και να προσλάβουν περισσότερα άτομα στη δουλειά».

Συνέντευξη 10^η:

Ο Α.Ν. εργάζεται σε υποκατάστημα γνωστής αλυσίδας κινητής τηλεφωνίας.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«3 χρόνια».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Ρολά, συναγερμός και κλειδαριές στα προϊόντα».

-«Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-«Δεν αφήνω τα κλειδιά μου ποτέ παρατημένα εδώ και εκεί και δε φεύγω ποτέ από κάποιον πελάτη αν του έχω ξεκλειδώσει ένα προϊόν.»

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Κανένα όσο είμαστε μέσα εμείς.»

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών;»

-«Όχι».

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Η ασφάλεια.»

-« Ποια μέτρα θα προτείνατε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Με κλειστό κύκλωμα από κάμερες».

Συνέντευξη 11^η:

Η Π.Σ. εργάζεται σε super market.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«9 χρόνια».

-«Πόσα άτομα απασχολούνται συνολικά;»

-«15 άτομα σε αυτό το υποκατάστημα»

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Κάμερες και παρακολούθηση από το προσωπικό».

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Ένα που έγινε πρόσφατα: μπαίνει μία μέσα μια μέρα, είχε μια μεγάλη γυναικεία τσάντα. Έβαζε τα πράγματα στο καρότσι και τα μισά τα έπαιρνε από το καρότσι και τα έβαζε μέσα στην τσάντα της. Επειδή ήταν πάνω από μιάμιση ώρα μέσα στο μαγαζί έτσι την πήραμε μυρωδιά. Της ζητήσαμε να ανοίξει την τσάντα, αυτή αρνήθηκε και ζήτησε εισαγγελέα για να ανοίξει την τσάντα της και ήρθε η αστυνομία και τα είδαμε τα πράγματα και την βάλαμε να τα πληρώσει. Έπεσε κάτω και φώναζε *συγγνώμη, δε θα το ξανακάνω*. Φαινόταν ευκατάστατη, έτσι το έκανε για να ικανοποιήσει τη μανία της. Ένας αλλοδαπός ήταν στους καφέδες και εγώ ήμουν στην τουαλέτα από πίσω. Βγαίνοντας από την τουαλέτα τον είδα που έβαζε τον καφέ μέσα στο παντελόνι του. Έτρεξα αμέσως εγώ και η κοπέλα που ήταν στο ταμείο και του βγάλαμε τον καφέ μέσα από το παντελόνι. Κι άλλα. Έχουμε και είδη ρουχισμού, είχαμε μια φορά φέρει κάτι μπουφάν, ήταν μία που έβγαλε το μπουφάν μέσα από τη ζελατίνα και το φόρεσε, αλλά το καταλάβαμε γιατί δεν

είχε πουληθεί κανένα. Της το είπαμε, γιατί φοράει το μπουφάν, αυτή αφελέστατη έκανε ότι δεν το κατάλαβε που το φόρεσε. Αλλοδαπή ήταν.

-«Υπάρχει συγκεκριμένη κατηγορία ατόμων που διαπιστώνετε ότι κλέβει;»

-«Οι αλλοδαποί 99%»

- «Ποια είναι η αντιμετώπιση, στο κατάστημά σας, των ατόμων που διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τους παραπέμπετε στην αστυνομία; »

-«Νευριάζω πάρα πολύ και τους φωνάζω. Φωνάζω δε φωνάζω αυτοί δε δίνουν σημασία. Φεύγουν, ξανάρχονται και ξανακάνουν το ίδιο. Δεν τα πληρώνουν οι περισσότεροι. Μια φορά ένας δεν το άφησε καν αυτό που πήρε, το πήρε και άρχισε να τρέχει έξω. Χειρότερα να τους πας αστυνομία. Τους βάζουν μέσα 1-2 ώρες τους ματσουκώνουν και τους αφήνουν να φύγουν και μετά έρχονται και σε κοιτάνε με μισό μάτι.

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Δεν ξέρω, νομίζω η εφορία τους το καλύπτει αυτό.»

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών;»

-«Όχι, έχουν συμβεί και περιστατικά με υπαλλήλους, αλλά γενικά καχυποψία δεν υπάρχει.»

-« Ποια μέτρα θα προτείνετε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Ό,τι και να κάνεις και από πάνω τους να είσαι θα το πάρουν αν θέλουν. Μόνο αν καθαρίσει ο τόπος από αυτούς.¹⁰⁶ Μπορεί να ακούγεται ρατσιστικό, αλλά έτσι είναι.»

¹⁰⁶ Εννοεί τους αλλοδαπούς.

Συνέντευξη 12^η:

Η Π.Ξ. εργαζόταν μέχρι τον Αύγουστο του 2008 σε super market και παραιτήθηκε λόγω της πρόσληψής της σε δημόσια υπηρεσία.

-«Πόσο καιρό εργαζόσουν στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«4,5 χρόνια»

-«Πόσα άτομα απασχολούσε συνολικά;»

-«Το συγκεκριμένο καμιά σαρανταριά».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται;»

-«Κάμερες και στην είσοδο κρατούσαμε τις τσάντες των πελατών και τους δίνανε νούμερα. Όχι τις προσωπικές τσάντες»

-«Πως προσπαθούσατε οι ίδιοι οι υπάλληλοι να αποτρέψετε μια κλοπή;»

-«Τους παίρναμε από πίσω και τους παρακολουθούσαμε.»

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-« Ήτανε μία πελάτισσα που έκανε ότι είχε μυωπία και βούταγε καριονάκια και στριγκ και τα έβαζε στην τσάντα της κάνοντας ότι δεν έβλεπε. Έρχονταν παπιπούδες και έκλεβαν καραμέλες και τσίχλες και το θεωρούσαν κάτι φυσιολογικό, αλλά ήταν αρρώστια. Κυρίως με τα καλλυντικά είχα πρόβλημα που ήταν μικρά και τα έπαιρναν. Βρίσκαμε και ταμπλετάκια από ρούχα στις τουαλέτες. Τα φορούσαν και έφευγαν.»

- «Ποια είναι η αντιμετώπιση, στο κατάστημά σας, των ατόμων που διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τους παραττέμπετε στην αστυνομία; »

-«Τους βουτάς γιατί μετά βγάζεις έλλειμμα, αλλά δε μπορείς να κάνεις κάτι αν δεν είσαι σίγουρη. Αν ήταν πιτσιρίκι μια επίπληξη, αλλιώς μέχρι και την αστυνομία. Έκανα υπεύθυνη ταμείων και είχαν δει πολλά τα μάτια μου αλλά

έπρεπε να είμαι ευγενική. Η ευγένεια είναι προσόν για έναν υπάλληλο, αλλά υπήρχε τυπική ευγένεια στο ταμείο αφού είχα πολλές αρμοδιότητες , γέμιζα και τα ράφια και έμπαινε και πολύς κόσμος στο μαγαζί».

-«Υπήρχε συγκεκριμένη κατηγορία ατόμων που διαπιστώνετε να κλέβει;»

-«Όλοι, η κλεψιά δεν έχει διακρίσεις»

-«Ποιος και πώς κάλυπτε το έλλειμμα που προέκυπτε από τις κλοπές;»

-«Εμείς καλύπταμε το έλλειμμα, ο καθένας στο δικό του ταμείο. Αν όμως έβγαζα παραπάνω μου τα έπαιρνε η εταιρεία. Δηλαδή, αν έβγαίνα με 10.000 έλλειμμα τα έβαζα από την τσέπη μου , αν ήταν παραπάνω έπρεπε να τα δώσω. Πολλές φορές έβρισκε λεφτά στο ταμείο μου, πολλές φορές, στο ξεκάρφωτο και τα έδινα. Μάλλον τα έβαζαν επίτηδες.»

-«Είχατε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών;»

-«Η καχυποψία υπήρχε. Από τη στιγμή που εγώ όμως είμαι καθαρή έδειχνα αδιαφορία. Και για το πιο αρνί υπήρχε καχυποψία, αλλά δε με ενδιέφερε. Πάντως φεύγαμε από την πίσω πόρτα και μας άνοιγαν τις τσάντες με τα ψώνια και δείχναμε την απόδειξη. Τις προσωπικές μας τσάντες δεν τις άνοιγαν. Το ήξερα ότι έπρεπε να φέρουν εισαγγελέα για να μου ανοίξουν την τσάντα γιατί γενικά είχα ενημερωθεί για τα δικαιώματά μου.»

-«Θεωρείτε αποτελεσματικά τα μέτρα προστασίας από τις κλοπές που διέθετε το κατάστημα; Ποια θα θεωρούσατε αποτελεσματικότερα;»

-«Οι κάμερες είναι κάτι καλό. Και τα barcodes, αλλά έχουν προβλημάκια. Τα χτυπάς στο ταμείο και χτυπάνε παρ' όλα αυτά στην πόρτα. Το καλύτερο είναι το μάτι του υπαλλήλου».

Συνέντευξη 13^η:

Η Κ.Α. εργάζεται σε super market.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«3 χρόνια».

-«Πόσα άτομα απασχολούνται συνολικά;»

-«12 άτομα σε αυτό το υποκατάστημα»

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Αντικλεπτικά μηχανήματα και security».

-«Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-«Με το να είμαι δίπλα σε αυτούς που νομίζω ότι έχουν έρθει γι' αυτό το σκοπό».

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Αλλοδαποί έρχονται συνέχεια με αυτό το σκοπό και πολλές φορές έχουν περάσει κάτω από το ταμείο πράγματα νομίζοντας ότι δεν τους έχουμε δει.»

- «Ποια είναι η αντιμετώπιση, στο κατάστημά σας, των ατόμων που διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τους παραπέμπετε στην αστυνομία; »

-«Τους μιλάμε με καλό τρόπο και ειδοποιούμε την αστυνομία αν χρειαστεί».

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών;»

-«Δε μου έχουν δώσει να καταλάβω κάτι τέτοιο».

-« Ποια μέτρα θα προτείνατε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Παραπάνω φύλαξη».

Συνέντευξη 14^η:

Ο Δ.Χ. εργάζεται σε ένα υποκατάστημα γνωστής αλυσίδας κινητής τηλεφωνίας.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«1 χρόνο».

-«Ποιά μέτρα πρόληψης των κλοπών γνωρίζετε να χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Συναγερμός συνδεδεμένος με την άμεση δράση, κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης, κλειδωμένα ράφια με εμπορεύματα και ασφαλισμένα με λουκέτο όσο βρίσκονται στη βιτρίνα και σύστημα αναγνώρισης παραχαραγμένων χαρτονομισμάτων».

-«Με ποιο τρόπο προσπαθείτε εσείς να αποτρέψετε μια κλοπή στο κατάστημα;»

-«Λόγω των πολλών μέτρων δε χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή. Το σημαντικότερο είναι να υπάρχει μεγάλη προσοχή στις συναλλαγές με χρήματα κατά τη διάρκεια πληρωμών».

-«Μπορείτε να μας περιγράψτε περιστατικά κλοπών που έχετε αντιληφθεί στο κατάστημα;»

-«Ένας πελάτης ήθελε να κάνει πληρωμή αξίας 300 ευρώ και έδωσε ένα πακέτο με χαρτονομίσματα των 5 ευρώ. Αφού μετρήθηκαν από τον ταμεία τα ζήτησε πίσω να τα ξαναμετρήσει και αυτός. Όταν τα ξαναέδωσε έλειπαν αρκετά από τα αρχικά. Κατά τη διάρκεια προσπαθούσε να αποσπάσει την προσοχή του ταμεία με διάφορους τρόπους.»

- «Ποια είναι η αντιμετώπιση, στο κατάστημά σας, των ατόμων που

διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τους παραπέμπετε στην αστυνομία; »

-«Συνήθως όταν καταλάβουν ότι τους έχουμε αντιληφθεί φεύγουν γρήγορα από το κατάστημα. Στην αστυνομία παραδίδεται το υλικό από τις κάμερες».

-«Έχετε διαπιστώσει την καχυποψία των εργοδοτών σας σε εσάς ή τους συναδέλφους σας όσον αφορά στο θέμα των κλοπών;»

-«Δεν υπάρχει καχυποψία, υπάρχει απόλυτη εμπιστοσύνη».

-«Ποιος και πως καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Αν ακολουθηθούν σωστά οι διαδικασίες τότε σημαίνει ότι το έλλειμμα προκύπτει από λάθος του υπαλλήλου, οπότε και το καλύπτει.»

-« Ποια μέτρα θα προτείνατε ώστε να προληφθούν καλύτερα οι κλοπές στο κατάστημα;»

-«Το σημαντικότερο είναι προσοχή και αυτοσυγκέντρωση σε αυτό που κάνουμε.»

A5) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

Συνέντευξη 1^η:

Ο Α εργάζεται ως ιδιωτικός φύλακας σε μεγάλο Super Market μιας επαρχιακής Πόλης. Στη συνέντευξή του , είπε τα εξής:

-«Έχω γεννηθεί και μεγαλώσει στον Καναδά. Εκεί τα πράγματα ήταν τελείως διαφορετικά. Μου έχει μείνει στο μυαλό μια φορά που ήμουν μικρός, σε ένα Super Market έπιασαν έναν να κλέβει και έπεσαν πάνω του τέσσερις, ένας από κάθε γωνία να τον πιάσουν, όχι όπως εδώ που είμαι μόνος μου.»

- «Θες να μας πεις λίγα λόγια για την εκπαίδευσή σου, την προηγούμενη απασχόλησή σου και πως αποφάσισες να ασχοληθείς με αυτό το επάγγελμα;»

-«Ο Πατέρας μου είναι χρυσοχόος. Δε με εκπαίδευσαν, ένα χαρτί μου έδωσαν και συμπλήρωσα. Ότι έμαθα το έμαθα από τον προηγούμενο σεκιουριτά που ήταν εδώ και έκατσε να μου πει πέντε πράγματα. Προσωπικά με συστήσανε στην εταιρία αυτή και γι'αυτό πήγα.»

- «Θεωρείς ότι ένα άτομο μπορεί να φυλάξει αποτελεσματικά αυτό το κατάστημα ή είναι απαραίτητα και άλλα μέτρα αντικλεπτικής προστασίας;»

- «Σ' αυτό το κατάστημα πιστεύω ότι χρειάζεται άλλο ένα άτομο. Ξέρεις τι γίνεται; Σε αυτό το μαγαζί έρχονται όλο γύφτοι που μένουν εδώ πέρα, κάτω από τη γέφυρα. Έρχονται πέντε – πέντε , έξι – έξι, μπορεί να ρθουν και... οχτώ έχει τύχει να 'ρθουν, μπουλούκια ολόκληρα. Όταν είχα πρωτοτιάσει δουλειά εδωπέρα δεν ήξερα ποιά να παρακολουθάω, έκαναν πηγαδάκια. Άλλη έφευγε από 'δω, άλλη έφευγε από 'κει και δε μπορούσα να καταλάβω. Σιγά σιγά που μπήκα στο νόημα, έμαθα και τα κόλπα που κάνουν, που κλέβουνε, πως τα κλέβουνε. Σου λένε τι είναι αυτό και η άλλη πίσω σου

κλέβει. Και δεν δίνω καν σημασία τι μου λένε και κοιτάω τις κινήσεις τους και εδώ στα φουστάνια.¹⁰⁷ Και τέλος πάντων τις κρατάω όλες έξω και τις αφήνω μία μία μέσα,, αλλά εκεί μου μια ταμίας θα με φωνάξει, μπορεί να μπει μία μέσα χωρίς να την καταλάβω. Για' αυτό κάποιες φορές μπορεί να χρειαστούνε δύο άτομα .

-« Τα προϊόντα έχουν πάνω αντικλεπτικά συστήματα;»

-«τα ακριβά ναι. Τώρα να βάλεις αντικλεπτικό πάνω σε μια σοκολάτα; Όχι. Τα ποτά έχουν, τα λάδια, τα ρούχα, σχεδόν όλες οι εταιρίες έχουν ήδη μέσα, δε χρειάζεται να βάλουμε εμείς. Αυτό το πλαστικό, αν το έχεις δει ποτέ. Ένα πλαστικό μικρό που το βάζουνε στο ταμείο και το βγάζουνε. Είναι σαν πινέζα αυτό. Οι εταιρίες μέσα στις ραφές έχουν ράψει οι ίδιες αντικλεπτικό. Μερικές φορές έρχονται πελάτες που έχουν αγοράσει ήδη παντελόνι ή κάτι και βλέπεις ότι περνάνε και χτυπάει πάλι και πάω και τους πιάνω και τους δείχνω ποιο είναι να το κόψουν κάποια στιγμή όταν πάνε σπίτι τους.

-«Θέλεις να μας πεις περιστατικά που έχεις αντιμετωπίσει;»

-«Τις πιο πολλές που ερχόντουσαν και κλέβανε τις έχουμε διώξει με τον τρόπο μου, με τον διευθυντή. Πρώτα απ' όλα φωνάζω τον διευθυντή. Έρχεται ο διευθυντής και ανάλογα ο διευθυντής τι αποφασίζει. Κανονικά άμα θέλουμε μπορούμε να τις πάμε αυτόφωρο. Ο διευθυντής δε θέλει να φτάσει μέχρι τέτοιο σημείο. Μετά θα πρέπει να τρέχει στα δικαστήρια, να κάνει μυνήσεις να βάλλει το όνομά του και πάει λέγοντας. Ε, γι' αυτό τις φοβίζουμε, μια δυο, τρεις, στην Τρίτη δεν τις αφήνουμε ξανά μέσα. Ε, με τον καιρό το καταλαβαίνουν και ούτε ξαναπατάνε μέσα. Και είναι κάποιες συγκεκριμένες που έρχονται τακτικά. Έχω πιάσει Έλληνες, έχω πιάσει Βούλγαρους, ,

¹⁰⁷ Εννοεί κάτω από τα φουστάνια τα οποία φοράνε οι γύφτισσες, όπου υπάρχουν άλλα ρούχα (βράκες) και εκεί μέσα τοποθετούν τα κλοπιμαία.

τσιγγάνοι είναι οι πιο πολλοί που κάνουν ζημιά εδώ μέσα. Ηλικίες 16 – 17, είναι και ένα πεντάχρονο που κλέβει, που το βάζουνε και κλέβει, το έχω πιάσει πολλές φορές. Και μετά οι μάνες. Έλληνες έχω πιάσει ένα συγκεκριμένο κύριο που έκλεβε βαφή μαλλιών και άλλη μία μια μάσκα για τα μαλλιά. Δεν έχουν αντικλεπτικά, το βγάζεις και το βάζεις στην τσέπη σου. Και εκείνη τη στιγμή πέρναγα από το διάδρομο και είδα το ζευγάρι πολύ κοντά. Μου φάνηκε περίεργο τώρα να αρχίζουν να φιλιούνται μέσα στο μαγαζί έτσι. Και κάνω πίσω και κοιτάω με τρόπο όμως, και βλέπω τη γυναίκα του , πως είναι τα αλάτια μπερδεμένα, σαν τοίχο έφτιαξε με τα αλάτια, και λέω γιατί το φτιάχνει τώρα αυτό. Με το που φεύγουν πάω και βρίσκω πίσω από τα αλάτια τα κουτιά. Βγαίνω έξω, προλαβαίνουν να έρθουν μέχρι την πόρτα, παίρνω πρώτα το διευθυντή τηλέφωνο , του λέω επειδή είναι Έλληνες τι να τον κάνω, να τον ψάξω χύμα; Ήταν η πρώτη φορά που μου συναίβει με Έλληνες, είχα συνηθίσει με τις γύφτισσες , τις ξέρω. Αν είναι κοπέλες και ξέρω ότι έχουν πάρει κάτι βάζω κάποια από τις κοπέλες και τις ψάχνουν πίσω και τους τα βγάζουνε. Ενώ με τους Έλληνες δεν ήξερα τι να κάνω. Και μου λέει ο διευθυντής «έρχομαι τώρα κάτω.» Έ και γω, παίρνω τα κουτιά, πηγαίνω κάτω, η γυναίκα του το παίρνει είδηση στο ταμείο και ήθελε να πληρώσει να φύγει και αυτός έβγαινε από το μαγαζί. Πάω τον πιάνω και του λέω έλα μισό λεπτό μέσα. Έρχεται μέσα και του δείχνω δύο κουτιά. Αυτά που είναι του κάνω; Τώρα μιλάμε 40 – 45 χρονών. Εγώ μου λέει «δεν πήρα τίποτα». Μη φωνάζεις του λέω, εγώ δεν ήθελα να σου κάνω φασαρία , απλώς πες μου που είναι. Να με κοιτάζει, να τρέμει από το φόβο του, να κεκεδίζει και μετά του λέω : κοίτα, όπου να 'ναι έρχεται ο διευθυντής . Αν έρθει ο διευθυντής θα πας αυτόφωρο. Γι' αυτό του λέω, ή μου τα δίνεις εμένα, πάω μέσα να βρω ένα

τρόπο να μου τα δώσεις και δεν ξαναπατάς το μαγαζί ή του λέω περίμενε νε έρθει ο διευθυντής, να σε ψάξει ο διευθυντής και να πας αυτόφωρο. Καλά μου λέει , πάμε. Τον πήγα μέσα και μου τα 'βγαλε.»

-«Θυμάσαι άλλα περιστατικά που να σου έκαναν εντύπωση;»

- « Κοίτα τι γίνεται, πάνω κάτω ξέρω . Θα προσπαθήσουν να μου κλέψουν το λάδι , θα προσπαθήσουν εκεί που θα γυρίσω την πλάτη μου... Παλιά. Τώρα δε γίνονται τέτοια. Τώρα έχω βρει τον τρόπο μου και με φοβούνται οι πιο πολλές. Παράδειγμα: Ήμουνά τώρα στη γωνία του μαγαζιού με τα ρούχα. Την ένδυση. Και είμαι τώρα στη γωνία, κοιτάω τη μία δεξιά μου και οι δύο αριστερά. Ξέρεις, για να χρειάζομαι να κάνω αυτή την κίνηση...¹⁰⁸ Και κάτι με ρωτάει η μία, με το που γυρνάω βλέπω από αυτήν τη γωνία ,δεν κοιτάγα ολος, να κοιτάω όσο μπορώ και τις δύο. Και καπάει με ρωτάει η άλλη «πόσο έχει αυτό;», μου το σηκώνει, ένα νυχτικό ήταν μεγάλο ..., την άλλη από πίσω δεν την έβλεπα, αλλά επειδή δεν είμαι χαζός, έκανα πιο πίσω εγώ και έβλεπα πίσω από την κοπέλα. Και βλέπω και παίρνει τρία πράγματα και τα βάζει κάτω από το φουστάνι της. Της λέω βγάλε αυτό που πήρες, μου λέει δεν πήρα τίποτα. Ξέρεις όταν τους λές ότι το είδες ότι το έχει πάρει αρχίζουν και φωνάζουν : «εγώ, λέει, δεν έχω πάρει». Δεν έχεις πάρει της λέω, δεν έχεις πάρει τρία πράγματα ακριβώς της κάνω; Βγάζει δύο Είχε δει το μάτι μου ένα πορτοκαλί που έβαλε. Και η πορτοκαλί η βερμούδα, της λέω που είναι, Με κοιτάγε περίεργα ,το βγάζει, το δίνει. Όταν δεν ήμουνά εδώ – πιάνω δουλειά τέσσερις ώρες το πρωί και τέσσερις το απόγευμα. Έχει τύχει, όταν δεν ήμουν εδώ να έχουν πάρει τηλέφωνο την αστυνομία να τους βγάλουν έξω. Έχουν γίνει τόσα.. Που να θυμάμαι. Έναν συγκεκριμένο παππού, θα' ταν 55 χρονών

¹⁰⁸ Το κεφάλι πέρα δώθε.

με τη γυναίκα του, περνάει απ' το ταμείο το καρότσι, δεν ήμασταν όμως σίγουροι, ούτε εγώ, ούτε η κοπέλα, ¹⁰⁹γι ' αυτό δε μιλήσαμε. Και περνάει τα πράγματα και βλέπω περνάει κάποια πράγματα πάνω σε μια κούπα. Ε, λέω, δεν πρόσεξα πολύ, μπορεί να την πέρασε η κοπέλα την κούπα και την βάλανε κατ' ευθείαν στο καρότσι. Δε μίλησα, και φεύγουν. Και με το που φεύγουνε , να σου πω της λέω, ο παππούς την κούπα την πλήρωσε; «ποια κούπα;» μου λέει; Και με το που βγαίνω στην πόρτα έφευγε με μία Mercedes καινούρια. Για ένα ευρώ... Δηλαδή άμα τον έπιανα; Και κάτι τέτοια γίνονται. Άλλη μια φορά... αλλά πολλές φορές οι Έλληνες την πατάνε. Δε σκίζουν τα αντικλεπτικά κι αυτά και πάνε να τα βγάλουν από την πόρτα, με το που ακούνε το μπι μπι μπιπ, «α! κάτι ξέχασα!» , ξανατρέχουνε πάλι μέσα και το πετάνε. Είναι το αντικλεπτικό αριστερά σου, το μηχανήμα και το βάλεις από δεξιά δε χτυπάει. Δεν πιάνει. Και την προηγούμενη φορά ζήτησα από τα παιδιά που είχαν έρθει εδώ να τα κάνουν πιο μακριά , αλλά μου είπαν ότι είναι πέντε στη σειρά και γίνονται παρεμβολές και χτυπάνε μόνα τους μετά από κάποιο σημείο. Κι όντως στα καλά καθούμενα μπορεί να χτυπάνε μόνα τους. Της πόρτας το αντικλεπτικό είναι ποιο ισχυρό, είναι διπλό, ενώ στα ταμεία είναι μονά».

-« Γιατί σε ένα τόσο μεγάλο κατάστημα δεν υπάρχουν κάμερες ασφαλείας;»

-« Γιατί θα πρέπει να είναι κάποιος συνέχεια πάνω στις κάμερες. Το έχω συζητήσει με τον διευθυντή, τόσες κλεψιές που έχουν κάνει, το πρώτο εξάμηνο που ήρθα, τις πρώτες μου δυο εβδομάδες έλλειπαν 50.000 από το ταμείο. Φθορές, είναι πολλά μέσα, δεν είναι όλα κλεμμένα, αλλά τα ποιο πολλά είναι κλεμμένα. Μετά, συμπλήρωσα το εξάμηνο το δικό μου και ξαναέγινε απογραφή. Και πήγε στις 20.000. Δεν είναι μόνο κλεμμένα

¹⁰⁹ Η ταμίας

πράγματα, είναι και πράγματα που τρώει ο καθένας εδώ μέσα. Ξέρεις πόσες φορές έχουμε βρει κρέατα στα ράφια;»

-«Έχει σημειωθεί εδώ κάποια κλοπή από υπαλλήλους;»

-«Απαγορεύεται να περάσουν πρώτοι συγγενείς από το ταμείο τους. Πρέπει να περνάνε από άλλο ταμείο. Και ξαδέρφια. Και της προϊσταμένης άμα έρθει η αδερφή της που έχει έρθει.»

-Έχεις δικαίωμα να ανοίξεις τσάντα πελάτη;»

-«Τα πάντα, άμα νομίζω ότι θα πιάσω κάτι. Με ευγενικό τρόπο εννοείται. Δε μου έχει τύχει πολλές φορές. Συνήθως όταν χτυπάει σ'έναν Έλληνα ξαναμπαίνει μέσα ή το πετάει κάπου. Έτυχε μια μέρα, ήταν μια γυναίκα , είχε βγάλει το πουλόβερ της και το είχε δέσει εδώ στη μέση της. Εκείνη τη στιγμή ήμουνα στην υποδοχή και μόλις περνάει τα πράγματα κάτι χτυπάει. Και με το που την κοιτάω «Αι, λέει κάτι ξέχασα.» Το τυπικό που λένε όλοι. Και γυρνάω και λέω στην ταμιά, κοίτα πάει να πετάξει αυτό που πήρε. Δεν πρόλαβα και να την προλάβω, έφυγε τρέχοντας και μου βγήκε από πίσω , από το μανάβικο και μετά από κανα μισάωρο, ο μανάβης ή η μανάβισσα, δε θυμάμαι ποιος ήτανε βρήκε μια σακούλα γεμάτη καλλυντικά. Τρεις –τέσσερις φορές που έχω ζητήσει να μου ανοίξουν τη τσάντα πολύ ευχαρίστως μου την ανοίγουνε.»

- «Μπορείς να μου περιγράψεις ακριβώς πως συμπεριφέρεσαι σε κάποιον που τον εντοπίζεις να έχει κλέψει κάτι;»

-«Πρώτα απ' όλα θα του ζήταγα, με ευγενικό τρόπο εννοείται να περάσει πάλι. Αν ξαναχτύπαγε, θα του 'λεγα, συγγνώμη, αν μπορείτε να αδειάσετε τις τσέπες σας. Άμα ξαναχτύπαγε, θα έπερνα τηλέφωνο το διευθυντή κάτω, να κατεβεί ο διευθυντής και θα βρίσκαμε κάποια λύση με 'κείνον. Επειδή είναι ο χαρακτήρας ο δικός μου, δε μου αρέσει να ξεφτυλίζω τον κόσμο. Μπορεί να

χτυπάει άσκοπα. Μπορεί να' τυχe να χτυπήσει. Να μην τον φέρω σε δύσκολη θέση και μετά να βγω εγώ λάθος.»

- «Γιατί πιστεύεις ότι μπορεί να κλέβει κάποιος;»

-«Κοίταξε οι γύφτοι μπορεί να κλέβουν επειδή είναι φτωχοί, αλλά και κλεπτομανείς. Αλλά μου έχει πει ο διευθυντής ότι είναι μία συγκεκριμένα που έχει πολλά λεφτά. Και την είχανε πιάσει μία, δύο, τρεις φορές και την είχανε ρωτήσει γιατί κλέβεις, αφού δεν έχεις ανάγκη. Λέει «δε μπορώ, όταν μπαίνω σε μαγαζί θέλω να κλέψω κάτι.» Κλεπτομανία, Αρρώστια.»¹¹⁰

Συνέντευξη 2^η :

Ο Φ.Μ εργάζεται ως υπεύθυνος ασφαλείας (security) σε Super Market στην Αθήνα.

-«Πόσο καιρό εργάζεστε στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«12 χρόνια»

-« Χρησιμοποιούνται άλλα μέτρα πρόληψης κατά των κλοπών στο συγκεκριμένο κατάστημα;»

-«Όχι».

-«Εσείς με ποιο τρόπο προσπαθείτε να αποτρέψετε μια κλοπή;»

-«Παρακολουθώντας κάποιον ώστε να καταλάβει ότι τον έχω δει και να φύγει».

-«Θέλετε να μας περιγράψετε ορισμένα περιστατικά κλοπών που έχετε αντιμετωπίσει στο κατάστημα;»

-«Πάρα πολλά, από αλλοδαπούς μέχρι άτομα που δεν τα περιμένεις. Καθημερινά τα αντιμετωπίζουμε. Το χειρότερο είναι αλλοδαποί που βάζουν τα

¹¹⁰ Άξιο αναφοράς είναι ότι ο συνεντευξιαζόμενος ιδιωτικός φύλακας σε ερώτηση που του έκανα of record για το ποια πιστεύει ότι είναι τα δικαιώματα των ατόμων τα οποία συλλαμβάνονται να κλέβουν μου είπε ότι από τη στιγμή που πιάνονται να έχουν κλέψει δεν έχουν κανένα απολύτως δικαίωμα (...)!!!

παιδιά τους να κλέβουν. Ένας χθες έπαιρνε τις μπαταρίες, τις έβγαζε από τις συσκευασίες τους και τις έβαζε στην τσέπη του και όταν τον έπιασα επέμενε ότι ήταν δικές του και αν μπορούσα να αποδείξω το αντίθετο. Πριν προλάβουμε να βρούμε τα χαρτιά από τις συσκευασίες είχε εξαφανιστεί. Το πιο ηλίθιο πράγμα που κάνουν είναι να παίρνουν πράγματα από τα ψυγεία και να βάζουν στα ρούχα τους, αλλά βρέχονται από την υγρασία όταν αργούν να περάσουν από τα ταμεία και τους παίρνουμε χαμπάρι.»

-«Με ποιον τρόπο αντιμετωπίζετε τα άτομα που διαπιστώνετε ότι κλέβουν; Τι τους λέτε; Τα παραπέμπετε στην αστυνομία;

-«Αν είναι σπείρα ναι, αν είναι μικροποσά τον βάζουμε να τα πληρώσει και του λέμε να μην ξαναέρθει στο κατάστημα με αυτόν το σκοπό, εκτός αν είναι να μπει σαν “κύριος” ή “κυρία” κάνοντας τα ψώνια του.»

-«Ποιος και πώς καλύπτει το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές;»

-«Δεν ξέρω»

-«Υπάρχει καχυποψία απέναντι στους υπαλλήλους του καταστήματος εκτός από τους πελάτες; Πως αντιμετωπίζεται;»

-«Ναι, παρακολουθώντας το συγκεκριμένο υπάλληλο»

-«Ποια άλλα μέτρα θα προτείνετε για την καλύτερη πρόληψη από τις κλοπές στο κατάστημα;»

-«Κάμερες».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β': ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

Σύμφωνα με τη διεθνή δημοσκόπηση θυματοποίησης επιχειρήσεων η οποία πραγματοποιήθηκε σε οκτώ ευρωπαϊκές χώρες (1993 – 1994), τα ποσοστά διαρρήξεων στο λιανικό εμπόριο είναι δεκαπλάσια από τα αντίστοιχα στις κατοικίες.¹¹³

Έρευνα του European Retail Theft Barometer¹¹⁴ για το 2005,κατατάσσει την Ελλάδα μεταξύ των χωρών με τα μεγαλύτερα ποσοστά ζημιών επί του λιανεμπορικού τζίρου λόγω κλοπών. Η Ελλάδα καταλαμβάνει μαζί με την Γαλλία, την τέταρτη θέση με τις μεγαλύτερες απώλειες μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ποσοστό 1,31%, ενώ προηγούνται οι Αγγλία (1,38%), Πορτογαλία (1,36%) και Φινλανδία (1,35%).

Σύμφωνα με πορίσματα του Κέντρου Έρευνας Λιανικού Εμπορίου (CRR)¹¹⁵ η οποία περιλάμβανε 423 μεγάλες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου και 23.274 καταστήματα λιανικού εμπορίου οι κυριότεροι δράστες κλοπών είναι οι πελάτες (υπεύθυνοι για το 48% των απωλειών το 2004) και ακολουθούν οι υπάλληλοι (29%). Σύμφωνα με τις συνεντεύξεις που παρατέθηκαν οι επιχειρήσεις φροντίζουν να ελέγχουν τους υπαλλήλους τους ποικιλοτρόπως: ανοίγοντας τις προσωπικές τους τσάντες, ελέγχοντας τις αποδείξεις από τα ψώνια τους, τους δοκιμάζουν αφήνοντας παραπάνω χρήματα στα ταμεία τους και σε κάποιες περιπτώσεις super markets απαγορεύεται οι υπάλληλοι να τιμολογούν προϊόντα που θέλουν να αγοράσουν συγγενείς τους. Οι ενήλικοι και δη οι άνδρες διαπράττουν τις

¹¹³ Maurice Cusson. «Η Σύγχρονη Εγκληματολογία», Τίτλος Πρωτότυπου : «Criminologie Actuelle»,ο.π.σελ.307

¹¹⁴ Ορέστης Τσατσος «αντικλεπτική προστασία»..χ.χ. www.infostore.gr

¹¹⁵ Έλενα Σιαμπου, «αντί κλεβειν ...control» www.infostore.gr

περισσότερες κλοπές σε πολυκαταστήματα. Σημαντικό ωστόσο είναι και το ποσοστό ανηλίκων καταναλωτών μεταξύ 13-17ετών, οι οποίοι κλέβουν(25%). Όπως διαβάσαμε σε συνεντεύξεις γονείς παίρνουν μαζί τους στα καταστήματα τα παιδιά τους για να τους «μάθουν» να κλέβουν.

Οι κλοπές πολυκαταστημάτων δεν είναι ίδιον οικονομικά ασθενέστερων στρωμάτων, αλλά εμφανίζεται και σε ευπορότερα στρώματα. Στην πλειοψηφία των συνεντεύξεων οι Έλληνες που κλέβουν είναι κλεπτομανείς, το κάνουν από «αρρώστια», ενώ συχνότερα εμφανίζονται ως κλέφτες οι αλλοδαποί : Τα καταστήματα θα προστατευτούν από τις κλοπές : «Μόνο αν καθαρίσει ο τόπος από αυτούς», «μόνο αν δε δεχόμαστε αλλοδαπούς». «Οι Ρουμάνοι κλέβουν περισσότερο, οι μαύροι όχι». «Τους Έλληνες τους ξέρουμε και τους αφήνουμε». Υπάρχουν, μολαταύτα και οι αντιρρήσεις: «Η κλεψιά δεν κάνει διακρίσεις».

Έστω και αν μεμονωμένα πρόκειται για οικονομικά ασήμαντες παραβάσεις στο σύνολό τους πρόκειται για υπέρογκα ποσά τα οποία δεν επιβαρύνουν μόνο τον ιδιοκτήτη της επιχείρησης αλλά και τον ίδιο τον καταναλωτή ο οποίος υφίσταται «έμμεση θυματοποίηση» επωμιζόμενος το έλλειμμα που προκαλούν οι κλοπές, εφόσον αυτό ενσωματώνεται στις τιμές των προϊόντων. Στις συνεντεύξεις κανείς από τους πωλητές σε σχετική ερώτηση («Πως καλύπτεται το έλλειμμα που προκύπτει από τις κλοπές») δε φάνηκε να γνωρίζει ότι ζημιώνεται και ο ίδιος ο καταναλωτής, θεωρούν ότι το έλλειμμα καλύπτεται κυρίως από τις επιχειρήσεις ή από αυτούς.

Τα καταστήματα ακολουθούν διαφορετική γενική πολιτική ως προς τη συχνότητα με την οποία απευθύνονται στην αστυνομία. Γενικά αποφεύγουν να καλούν την αστυνομία και να μπαίνουν στη διαδικασία εμπλοκής με το

σύστημα απονομής ποινικής δικαιοσύνης εκτός αν πρόκειται για κάποια κλοπή μεγάλης αξίας. Άλλωστε σύμφωνα με κάποιες συνεντεύξεις τους «αφήνουν και φεύγουν από τα περιπολικά» ή τους «ματσουκώνουν για κάνα δυο ώρες και τους αφήνουν.» Σύμφωνα με συστάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης ¹¹⁶ θα πρέπει να αποφεύγεται η ποινικοποίηση λόγω του μεγάλου αριθμού δραστών, οι οποίοι επιπροσθέτως δε φαίνεται να ασκούν την κλοπή με τη μορφή επαγγελματικής δραστηριότητας.

Οι υπάλληλοι του καταστήματος παράλληλα με την εξυπηρέτηση εκτελούν και χρέη αστυνόμευσης. Παρακολουθούν διακριτικά τους πελάτες γύρω από τους διαδρόμους προσέχοντας ιδιαίτερως τις «ύποπτες» και «περίεργες φάτσες». Θα επιθυμούσαν την ύπαρξη κάπου υπαλλήλου εταιρίας ιδιωτικής ασφάλειας (security) ώστε να τους αποφορτίσει από τα εκτεταμένα καθήκοντα. Στην έρευνα υπήρχε άρνηση της πλειοψηφίας των υπαλλήλων σε ιδιωτικές εταιρίες φύλαξης, στην πρόσκληση για συνεντεύξεις. Η ολιγόχρονη ίσως και ανύπαρκτη εκπαίδευσή τους ενδέχεται να ευθύνεται για την ύπαρξη αντιλήψεων όπως στην ερώτηση: «Έχεις δικαίωμα να ανοίξεις τσάντα πελάτη;» η απάντηση: «Τα πάντα άμα νομίζω ότι θα πιάσω κάτι».

Στην πλειοψηφία των καταστημάτων που ερευνήσαμε οι υπάλληλοι ιδιωτικών εταιριών φύλαξης απουσιάζουν, λόγω του μεγάλου κόστους. Οι συναγερμοί και οι αντικλεπτικές ετικέτες εμφανίζουν τη μεγαλύτερη συχνότητα. Ακολουθούν οι κάμερες οι οποίες σε πολλά καταστήματα «υποτίθεται ότι υπάρχουν», υπάρχουν δηλαδή σχετικές προειδοποιήσεις για την ύπαρξη καμερών στις εισόδους των καταστημάτων, εντούτοις οι τελευταίες απουσιάζουν και οι προειδοποιήσεις βρίσκονται μόνο για εκφοβισμό.

¹¹⁶ Κρανιδιώτη Μ. ο.π. σελ.106.

Τις κάμερες θεωρεί αποτελεσματικότερο μέτρο πρόληψης η πλειοψηφία των ερευνώμενων παρ' ότι «δε βλέπουν όλα τα σημεία». Δεν εκδηλώθηκε ιδιαίτερη ενόχληση από την ύπαρξή τους , αντιθέτων ήταν ζητούμενο όπου δεν υπήρχαν.

VI) ΕΠΙΛΟΓΟΣ:

Ο ιδιωτικός τομέας ασφάλειας αναπτύσσεται με μοναδικό σκοπό τη μεγιστοποίηση του κέρδους και η προσβασιμότητα σε αυτόν από τους οικονομικά ευπορότερους μας οδηγεί σε άνιση πρόσβαση ενός συνταγματικά κατοχυρωμένου αγαθού: την ασφάλεια.

Τα μέτρα προστασίας από τις κλοπές που χρησιμοποιούν τα καταστήματα , όπως και κάθε είδους τεχνολογικά επιτεύγματα, συνιστούν εργαλεία στα χέρια των ανθρώπων και δε μπορούν να χαρακτηριστούν ως αρνητικά ή θετικά επιτεύγματα . Η χρήση τους από τους ανθρώπους μπορεί να γίνει καλή ή κακή. Καθώς η τεχνολογία αναπτύσσεται γρηγορότερα από τη νομοθεσία ελλοχεύει πάντα ο κίνδυνος της κακής χρήσης και η λύση διαφαίνεται μόνο στη διαπαιδαγώγηση ατόμων που θα σέβονται την ανθρώπινη ζωή και την ιδιοκτησία άλλων ατόμων.

VII)ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ:

- ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ, *ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ*, ΣΑΚΚΟΥΛΑΣ, Δ' ΕΚΔΟΣΗ, ΑΘΗΝΑ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2004
- ΑΝΔΡΕΟΥ Σ., «ΣΕ ΕΤΑΙΡΙΕΣ "ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΙ" Η ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ», ΑΘΗΝΑ,ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ,1997
- ΑΝΔΡΙΑΝΑΚΗΣ Ε., *ΘΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ*, ΣΑΚΚΟΥΛΑΣ ,ΑΘΗΝΑ 2001
- ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ, *ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΤΟΠΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ*, ΑΘΗΝΑ, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, 2003
- ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΟΥ, ΧΡΙΣΤΙΝΑ., *Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ*, ΣΑΚΚΟΥΛΑΣ, ΑΘΗΝΑ, 2002
- ΚΑΜΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.(ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ), *Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΜΙΑΣ ΠΑΝΟΠΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ*, ΒΗΜΑ ΙΔΕΩΝ, ΤΕΥΧΟΣ 10, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2008
- ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ, ΚΡ., «Η ΕΙΚΟΝΟΛΗΨΙΑ ΩΣ ΜΕΣΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ», ΑΘΗΝΑ, ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, 2004
- ΚΟΞΑΡΑ Ε., *Η ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ*, ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ, ΑΘΗΝΑ, 2003.
- ΚΟΥΡΑΚΗΣ Ν., *ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ*, ΤΕΥΧ.3, ΈΤΟΣ 1998
- ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗ ΜΑΡΙΑ. *Η ΚΛΟΠΗ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ. ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΚΑΙ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΣ*. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ. ΑΘΗΝΑ – ΚΟΜΟΤΗΝΗ 1995.
- ΚΥΡΙΑΖΗ ΝΟΤΑ. *Η ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ*. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΑΘΗΝΑ 2002
- ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ Ε., «ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ», ΑΘΗΝΑ, ΚΡΙΤΙΚΗ

- ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ Ε. , *ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΜΑ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΕ ΠΟΙΝ.ΔΙΚ.* 5/2002
- ΜΑΓΓΑΝΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ. *ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ*, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, ΑΘΗΝΑ 2004.
- ΜΑΡΝΕΛΟΥ, Γ., «ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ ΜΕ ΟΡΟΥΣ FRANCHISE, ΑΘΗΝΑ, ΤΟ ΒΗΜΑ 2008
- ΜΗΤΡΟΥ, Λ., «ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΑΞΙΩΣΗ ΓΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ». ΒΗΜΑ, ΑΘΗΝΑ, 2008
- ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ε.,«Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΣΤΗ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ»,ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΑΘΗΝΑ, 1998
- ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ε., «ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΟΛΙΑΣ ΑΠΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ», ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ, ΑΘΗΝΑ, 2000
- ΣΠΙΝΕΛΛΗ, Κ.,(1982), «Η ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ», ΣΑΚΚΟΥΛΑΣ, ΠΟΙΝΙΚΑ, ΑΘΗΝΑ, 1982, Σ. 112
- ΧΑΙΔΟΥ ΑΝΘΩΩΗ., *ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ* , ΑΘΗΝΑ, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, 2003

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ:

- BOTTOMS, A., «*CRIME PREVENTION FACING 1990*», POLICING SOCIETY, LONDON, 1990
- BRODEUR, J-P AND SHEARING, «CONFIGURING SECURITY AND JUSTICE» , IN EUROPEAN JOURNAL OF CRIMINOLOGY (2005)
- CUSSON M. *ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ*, ΜΤΦΡ. ΣΑΓΚΟΥΝΙΔΟΥ-ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ, , ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ «CRIMINOLOGIE ACTUELLE», ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, ΑΘΗΝΑ 2002
- CUSSON, R., «CRIMINOLOGY», PRECIS DALLOZ, 1990
- GARLAND D., ΣΤΟ " *GOVERN MENTALITY AND THE PROBLEM OF CRIME: FOUCAULT, CRIMINOLOGY, SOCIOLOGY*" , THEORETICAL CRIMINOLOGY, VOL.1, NO.2,1997

- JOHNSTON, L., «REGULATING PRIVATE SECURITY». INTERNATIONAL JOURNAL OF SOCIOLOGY OF LAW, 1992
- KELLENS,G. « LA PREVENTION AU NIVEAU INDIVIDUEL », REVUE DE SCIENCE CRIMINELLE ET DE DROIT PENAL COMPARE, 3/1989
- KEMPA ET AL, KEMPA, M. STENNING, P AND WOOD, J «POLICING COMMUNAL SPACES» , IN BRITISH JOURNAL OF CRIMINOLOGY, 2004
- KILLIAS , *PRECIS DE CRIMINOLOGY*, STAEMPFLI EDITIONS SA BERNE, 2001
- KNUTSON J., « OPERATION IDENTIFICATION: A WAY TO PREVENT BURGLARIES». STOCKHOLM, THE NATIONAL COUNCIL FOR CRIME PREVENTION, SWEDEN ,1984
- LICHTENSTEIN ET AL. LICHTENSTEIN, S, SLOVIC, P. FISCHHOFF, B. LAYMAN, M AND COMBS, B *JUDGED FREQUENCY OF LETHAL EVENTS IN JOURNAL OF EXPERIMENTAL PSYCHOLOGY*,1978
- LYON, D (2003) *SURVEILLANCE AFTER SEPTEMBER 11*, CAMBRIDGE: POLITY PRESS.
- MATHEWS, R., «TAKING REALIST CRIMINOLOGY SERIOUSLY», CONTEMPORARY ARISES, 1987
- MATHEW, P., & VAN DIJK, J. J. M., «CRIMINAL VICTIMIZATION IN ELEVEN INDUSTRIALIZED COUNTRIES»: KEY FINDINGS FROM THE 1996 INTERNATIONAL CRIME VICTIMS, INTERNATIONAL CRIMINAL JUSTICE REVIEW, VOL. 13, 2003
- NEWBURN, T (2001) *THE COMMODIFICATION OF POLICING: SECURITY NETWORKS IN THE LATE MODERN CITY* , IN URBAN STUDIES 2001
- OCQUETEAU, F., «URBAN CRIME POLICIES IN BELGIUM (1980-2000) (POLITIQUES ET DELINQUANCES URBAINES EN BELGIQUE (1980-2000))», FRENCH, 2004
- PENENBERG A., *Η ΕΠΟΠΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ*„FUTURA, T. 8, ΑΝΘΙΣΗ/ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2002

- PRENZLER, T. & SARRE, R., «AUSTRALIA', IN TREVOR JONES AND TIM NEWBURN PLURAL OF CUSTOMARY LAW IN ADDRESSING ABORIGINAL CRIMINALITY IN AUSTRALIA», 2004, PRENTICE HALL
- REINER R. (ΕΠΙΜ.) (2002), «THE OXFORD HANDBOOK OF CRIMINOLOGY», OXFORD CLARENDON PRESS
- RICO J., TARDIF G. *ENCUTE D' OPINION PUBLIQUE SUR LA POLICE AU QUEBEC, ΣΤΟ ΛΑ ΣΟCΙΕΤΕ FACE AU CRIME (RAPPORT PREVOST)*, ANNEXE, 2, 1998.
- SHEARING C. AND STENNING P., «SAY "CHEESE!": THE DISNEY ORDER THAT IS NOT SO MICKEY MOUSE.' IN: PRIVATE POLICING» . NEWBURY PARK
- SUTHERLAND, E.H/ GRESSEY, D.R., *CRIMINOLOGY*, 10TH ED., PHILADELPHIA /NEW YORK/SAN JOSE/ TORONTO, 1978

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΙ ΤΟΠΟΙ:

- www.e21.gr/articles_full.asp?articleid=239
- www.checkpass.gr
- www.creta-security.com
- Www.Dsanet.Gr
- www.electronita.gr
- www.fsc.gr
- www.grsonline.gr
- www.x-hellenica.gr/presscenter/articles/1196.aspx
- Www.Infostore.GrHttp://
- Www.Internctjournalofcriminology.Com/,
- www.iospress.gr.